

www.eksegersi.gr

ΚΟΝΤΡΑΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 751 - 9 ΝΟΕΜΒΡΗ 2013

1,30 ΕΥΡΩ

47 ΜΕΡΕΣ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ

Λευτεριά στους πολιτικούς πρόσφυγες από την Τουρκία

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΟ

Εργαλείο για την κινεζοποίηση το «δημοσιονομικό κενό»

ΣΕΛΙΔΑ 8

Για την εκτέλεση των δύο μελών των ταγμάτων εφόδου

ΣΕΛΙΔΑ 16

Κωδικοποίηση Δασικής Νομοθεσίας
Και νομιμοποίηση σκανδάλων

ΣΕΛΙΔΑ 9

96 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΑΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Ζητούμενο ο μπολσεβικισμός της εποχής μας

ΣΕΛΙΔΑ 9

ΣΥΡΙΖΑ

Και πάλι διαπιστευτήρια στο κεφάλαιο

ΣΕΛΙΔΑ 7

Κινούμενη άμμος τα Μνημόνια

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

9/11: Ημέρα κατά φασισμό και αντισοσιαλισμού 9/11/1921: Γενική απεργία, συγκρούσεις εργατών σιδηροδρόμων με φασίστες (Ρώμη) 9/11/1923: «Πραξικόπημα μπιραρίας» (Χίτλερ) 9/11/1925: Ίδρυση ταγμάτων ασφαλείας (Γερμανία) 9/11/1938: «Νύχτα κρουστών» (Γερμανία) 9/11/1974: Θάνατος Χόλγκερ Μάινς (RAF) από απεργία πείνας 10/11: Ημέρα επιστήμης, Ινδονησία: Ημέρα ηρώων-νεολαίας 10/11/1913: Ίδρυση «Νέου Εργατικού Κέντρου Αθηνών» από αντιπροσώπους εργατικών σωμάτων με μαρμαρογλυπτών, τυπογράφων, χτιστών, αρτεργατών και υποδηματεργατών 10/11/1918: Ίδρυση ΣΕΚΕ (Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα Ελλάδος) 10/11/1924: Συγκρούσεις καπνεργατών με στρατό και χωροφυλακή, νεκροί εργάτρια και αξιωματικός χωροφυλακής (Καβάλα) 10/11/1975: Βόμβα καταστρέφει τμήμα αποθήκης Πι-Εξ Αμερικανών (ΕΛΑ) 11/11: Ροδεσία, Αγκόλα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1965, 1975), Μαλδίβες: Ημέρα δημοκρατίας (1968), ΗΠΑ: Ημέρα βετεράνων 11/11/1887: Εκτελούνται δι' απαγχονισμού οι Parsons, Spies, Engel και Fischer για τα γεγονότα πρωτομαγιάς (Σικάγο) παρά την παγκόσμια κατακραυγή 11/11/1918: Τέλος α' παγκοσμίου πολέμου 11/11/1942: Συγκροτείται Αρχηγείο Θεσσαλίας ΕΛΑΣ 11/11/1961: Μετονομασία Στάλινγκραντ σε Βόλγκογκραντ 12/11: Αυστρία: Ημέρα δημοκρατίας (1918), Βερμούδες: Ημέρα μνήμης 12/11/1863: Λαυρεωτικά (ο Serpieri ζητά αποκλειστική διαχείριση μεταλλείων) 12/11/1873: Διαδήλωση φοιτητών διαλύεται με χρήση –για πρώτη φορά– πυροσβεστικών αντλιών (Αθήνα) 12/11/1968: Βαριές καταδικές σε μέλη ΔΑ (Θεσσαλονίκη) 12/11/1979: 25ετής κείμερη στον ακροδεξιό βομβιστή Ν. Παναγόπουλο 12/11/1980: Βόμβες σε δύο σούπερ μάρκετ και ισόγειο πύργου Αθηνών (ΕΛΑ) 13/11: Νέα Ζηλανδία, Γρενάδα: Ημέρα μνήμης 13/11/1976: Απόπειρα εμπρησμού μηχανημάτων και φορτηγών Κόκα Κόλα, εμπρησμός δύο αυτοκινήτων Βορειοαμερικανών, βόμβες στο Πι-Εξ βάσης Ελληνικού και σε κτίριο ασφαλείας (ΕΛΑ) 13/11/1977: «Αυτοκτονία» Ινγκριντ Σούμπερτ (RAF) 13/11/2000: Τρεις βομβιστικές επιθέσεις σε εργοστάσιο γλυπτικής και υποκαταστήματα τραπεζών (Επαναστατικό Πυρήνες) 14/11: Ημέρα κατά διαβήτη 14/11/1971: Απέλαση και αφαίρεση ελληνικής ιθαγένειας Αμαλίας Φλέμινγκ για αντιχουντικό αγώνα 14/11/1977: Βόμβα σε δικαστικό μέγαρο Αμβούργου (RAF) 14/11/1977: Χουντικοί τραμπούκοι τραυματίζουν κόσμο (Πύργος) 14/11/1979: Βόμβα στο αυτοκίνητο προέδρου ΣΕΒ 15/11: Βραζιλία: Ημέρα δημοκρατίας (1889), Βελγίο: Ημέρα βασιλιάς 15/11/1922: Εκτέλεση έξι υπεύθυνων για μικρασιατική καταστροφή 15/11/1951: Θανατική καταδίκη Ν. Μπελογιάννη και άλλων 15/11/1977: Δεκαοκτώ βομβιστικές επιθέσεις για έκδοση δικηγόρου Κρουασάν (Γαλλία) 15/11/1977: Εμπρησμός γραφείων Εθνικής Παράταξης (ΛΕΑ) 15/11/1983: Εκτέλεση πλοίαρχου Τζορτζ Τσάντες και οδηγού Νίκου Βελούτσου (17Ν).

● «Πάντες οι λαβόντες μάχαιραν εν μαχαίρα αποθανούντι» - Ματθαίος 26:52
●●● «Πολιτική διαπραγμάτευση»: άλλο ένα σύντομο ανέκδοτο ●●● Το ξεκαθάρισε η μούτερ Ανγκελα στον Αντωνάκη που κρεμόταν από το ταγιέρ της ●●● Αγόρι μου, στην Ευρωζώνη μόνο μία πολιτική διαπραγμάτευση γίνεται ●●● Αυτή που κάνω εγώ με τα παιδιά του SPD για να φτιάξουμε τη νέα κυβέρνηση του Ράιχ ●●● Για σένα υπάρχουν μόνο ο Τόμσεν, ο Μορς και ο Μαζούχ ●●● Κάθε μήνα τους δέχεσαι στο Μαξίμου και συζητάς μαζί τους ●●● Γιατί τώρα δέλεις να συζητήσεις με μένα; ●●● Και μην ξανακούσω κακά λόγια από το στόμα σου ●●● Ακου εκεί «πολιτική διαπραγμάτευση» ●●● Οι νεοναζί των ταγμάτων ξαφνικά έγιναν «τα δύστυχα παλικάρια» ●●● Στο λόγο των μαρκουσοφόρων της τηλεόρασης και του ραδιοφώνου ●●● Για να δικαιωθεί αυτό που υποστηρίζουμε εμείς (και όχι μόνον εμείς) ●●● Ο φασισμός είναι σάρκα από τη

σάρκα του καπιταλισμού ●●● Είναι παιδί του καπιταλισμού και εργαλείο διατήρησης της δικτατορίας του επί της εργατικής τάξης και των υπόλοιπων εργαζόμενων στρωμάτων ●●● Είχαν μεγάλη πλάκα οι γαλλικές αρχές, καθώς ισχυρίζονταν ότι δεν πλήρωσαν λύτρα για την απελευθέρωση τεσσάρων Γάλλων που κρατούσαν ομήρους ισλαμιστές αντάρτες στο Βόρειο Νίγηρα ●●● Λύτρα δεν πλήρωσαν, οι όμηροι απελευθερώθηκαν, οι απαγωγείς δεν συνελήφθησαν! ●●● Προπαντός η ιμπεριαλιστική ψωροπερηφάνεια ●●● Για την ιστορία: 20 εκατ. ευρώ ήταν τα λύτρα, σύμφωνα με γαλλι-

κά ΜΜΕ ●●● Μόνο ένα πανό, από τους νεοφασίστες οπαδούς της Λάτσιο, προς τιμήν των εκτελεσμένων Χρυσουγίτων ●●● Ας μετρήσει κάποιος πόσα πανό σηκώθηκαν σε ευρωπαϊκά γήπεδα προς τιμήν του δολοφονηθέντα από τους νεοναζί Παύλου Φύσσα ●●● Σε τέτοιες περιπτώσεις, το κριτήριο των απλών ανθρώπων –των νέων της κερκίδας, εν προκειμένω– είναι αλάνθαστο ●●● Και απέχει παρασάγγας από τις ανακοινώσεις διάφορων αριστερών (ή «αριστερών») οργανώσεων ●●● Κάτι τέτοιο δεν είχε γίνει και μετά την 11η Σεπτεμβρίου; ●●● Ση-

μάδια δημοκρατικής προόδου εντόπισε στην Αίγυπτο της στρατιωτικής δικτατορίας ο αμερικανός ΥΠΕΞ Τζον Κέρι ●●● Είδηση θα ήταν να είχε διαπιστώσει το αντίθετο ●●● Λύθηκαν οι απορίες μας ●●● Αυτά που λέει η Άννα-Μισέλ έρχονται κατευθείαν από τον Σαμαρά ●●● Κάποια μαργαριτάρια τα επανέλαβε ο ίδιος στη συνέντευξή του στον Πρετεντεράκο ●●● Ποια Μαρία Αντουανέτα; Αντώνης Σαμαράς και τα μυαλά στα κάγκελα ●●● Δεν έχουν ψωμί; Γιατί δεν τρώνε παντεσπάνι, αναρωτήθηκε η μαντάμ μεγαλειότητα ●●● Δεν έχουν ψωμί; Εγώ θα τους βάλω δωρεάν wi-fi παντού, διακήρυξε ο Αντωνάκης ο μεγαλοπρεπής ●●● Λογάριασε, μάλλον, ότι η γκιλοτίνα έχει καταργηθεί, οπότε δε φοβήθηκε ●●● Αυτό το παιδί ο Αλέξης κάτι παθαίνει άμα βλέπει τον πύργο ελέγχου του JFK ●●● Τι «σπάτουλα» ήταν αυτή στους Τεξανούς; ●●● Έχει ξεπεράσει και τον Καμμένο ●●● Η διαφορά τους είναι στο στίλ ●●● Κι ο Λαφαζάνης μούγκα, για να μη δημιουργήσει πρόβλημα ●

◆ Οι «χαρατσομάχοι» βουλευτές της ΝΔ ζήτησαν από τον Στουρνάρα να διατηρήσει το χαράτσι και να μην εφαρμόσει τον ΕΝΦΑ. Πού καταντήσαμε. Να εμφανίζεται το χαράτσι σαν το μικρότερο κακό, προσφέροντάς μας μια έμπρακτη εφαρμογή της γνωστής τακτικής του Χότζα. Θα έπρεπε ο ελληνικός λαός να αισθανθεί ανακουφισμένος αν παρέμενε το χαράτσι και δεν εφαρμοζόταν ο ΕΝΦΑ!
◆ Πέρασε λίγο στα φιλά, αλλά αξίζει ενός –ετεροχρονισμένου έστω– σχολίου. Επισημασμένοι της Θεσσαλονίκης ο οικουμενικός πατριάρχης Βαρθολομαίος δεν παρέλειψε να επισκεφτεί το σπίτι-μουσείο του Κεμάλ Ατατούρκ, στο οποίο ξεναγήθηκε από τον γενικό πρόξενο της Τουρκίας. Φωτογραφήθηκε, μάλιστα, μπροστά στο κέρινο ομοίωμα του ιδρυτή της Τουρκικής Δημοκρατίας. Και μούγκα οι εθνικιστάρδες. Τι να πουν; Να καταγγείλουν για τουρκοδουλεία τον Βαρθολομαίο; Δεν τους παίρνει.
◆ «Ο ρεβανσισμός και ο συμ-

μοριτισμός είναι στα γονίδια του ΣΥΡΙΖΑ (...) Ως σύγχρονοι Γκέμπελς, ο κ. Τσίπρας και η κομματική του παρέα κάνουν ασκήσεις ρεβανσισμού και διεκδικούν την εξουσία ως λάφυρο ενός συμμοριτικού πολέμου δεκαετιών, που νομίζουν ότι ήλθε η ώρα κι εκείνοι επιτέλους να κερδίσουν (...) Δεν θα κερδίσουν στο συμμοριτοπόλεμο, το σκηνικό του οποίου οι ίδιοι ακαλαίσθητα και επικίνδυνα στήνουν. Δεν τους χρωστάει η ιστορία καμία νίκη απολύτως». Τίτλος και αποσπάσματα από δελτίο τύπου κατά του ΣΥΡΙΖΑ, που εξέδωσε ο γαλάζιος (αλλά με πρασινογάλαζη στήριξη) περιφερειάρχης Πελοποννήσου Π.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Τατούλης. Διεκδικεί κι αυτός τα ορφανά της Χρυσής Αυγής (έστω και στο δεύτερο γύρο), με φρασεολογία που θυμίζει το μοναρχοφασισμό των ταγματχητών και των επιγόνων τους.

◆ Τι είπες πάλι; Θα μπορούσε να είναι η παπάρα της εβδομάδας. «Η πρόταση για την υποψηφιότητά μου για τη θέση του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής από το προεδρείο του Κόμματος της Ευρωπαϊκής Αριστεράς ενσαρκώνει αυτή τη δυνατότητα. Είναι, επίσης, ουσιαστική και με καλές προοπτικές. Δίνει τη σωστή και μοναδική απάντηση στο ερώτημα 'με ποια πολιτική η Ευρώπη θα βγει από την κρίση'»

Δείχνει τη διέξοδο. Δίνει ελπίδα». Το είπε και αυτό (μεταξύ πολλών άλλων – και σημαντικότερων) ο Τσίπρας, μιλώντας στο Οσπιν του Τέξας. Αν η πρόταση για την υποψηφιότητά του ενσαρκώνει τη δυνατότητα να αλλάξει χαρακτήρα η ΕΕ, τότε αυτή η δυνατότητα απλούστατα δεν υπάρχει. Διότι η υποψηφιότητά του θα πάει άπατη, οπότε...

◆ Μεγάλη λινάτσα αυτός ο

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δεν παρακαλάμε για λύσεις στα προβλήματα. Με τον αγώνα μας τις επιβάλλουμε.

Ραδιοφωνικό σποτ ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ για την απεργία της Τετάρτης 6.11.2013

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Ο φόρος ακινήτων θα πείσει τους ιδιοκτήτες ή να τα εκμεταλλευτούν ή να τα πουλήσουν.

Αδωνης Γεωργιάδης

Οι Ηνωμένες Πολιτείες ανέδρασαν στην κρίση με κενύονα ανά ανταντακλαστικά, ποσοτική χαλάρωση και καθολική υγειονομική περιθαλψη.

Αλέξης Τσίπρας

Προβλήθηκε περίπου ως... αργοναυτική εκστρατεία η παρουσία του πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά στην τελευταία

Σύνδοδο Κορυφής. Αλλά εκεί, σε μια συνοπτική συζήτηση στα όρθια, η Μέρκελ αποσαφήνισε ότι ο μόνος συνομιλητής της χώρας επί του Μνημονίου είναι η τρόικα.

Γ. Λακόπουλος (Τα Νέα)

Πολλοί λένε –δεν γνωρίζω, ούτε μπορώ να το υιοθετήσω– ότι ο κ. Καμμένος ανήκει στο είδος των πολιτικών που κάνει θελήματα, κοινώς συμβόλαια. Δεν το γνωρίζω. Γνωρίζω, όμως, ένα πολύ μεγάλο συμβόλαιο το

οποίο εκτελεί και είναι η επιστροφή της χώρας σε ένα νόμισμα, ελληνικό –δεν το λέω εγώ, ο ίδιος το έχει πει– δολάριο, κοινώς δροαχμή.

Πάρης Κουκουλόπουλος

Οι ακραίοι εθνικιστές ένα μόνο πράγμα έχουν στο μυαλό τους: να επιβληθούν διά της βίας. Αλλά αυτό ισχύει και για τα δύο πολιτικά φάσματα, τη Δεξιά και την Αριστερά.

Μάρτιν Σουλτς

Στηρίζω τον πρόεδρο, στηρίζω τον Φώτη. Οχι μόνο για το αυτονόητο, δηλαδή για συναι-

σθηματικούς λόγους. Τον στηρίζω επειδή είναι κεφάλαιο για τον τόπο και το κόμμα (...) Το κείμενο θέσεων είναι η αποθέωση των αντιφάσεων. Η σημαντική πολιτική μας είναι αντιφραστική.

Σπύρος Λυκούδης

Είμαι πεπεισμένος ότι όλοι γνώριζαν τα πάντα. Καταλαβαίνω όλη την υποκρισία της φρασεολογίας ότι «δεν κάναμε τίποτα το οποίο δεν κάνουν οι άλλοι».

Σερκέι Λαβρόφ (για τις παρακολουθήσεις)

Μάρτιν Σουλτς. Περιδιαβαίνει τις χώρες των Μνημονίων και κλαίει μαζί με τις πολιτικές τους ηγεσίες για τα δεινά που αντιμετωπίζουν. Αμα κάτσει το παζάρι των σοσιαλδημοκρατών με τη Μέρκελ και διοριστεί πρόεδρος της Κομισιόν, να δείτε γλύκες. Μπροστά του ο Μπαρόζο θα μοιάζει με καλοκάγαθο ανθρωπάκι.

◆ Εγινε και η Ρεπούση πολιτικός παράγοντας. Μάλιστα! Και κάνει και αντι-ΠΑΣΟΚ δηλώσεις του τύπου: «Επιτρέπεται η ΔΗΜΑΡ να ξεπλύνει το κόμμα της χρεοκοπίας;». Ναι, ναι, το ΠΑΣΟΚ με το οποίο συγκυβερνούσαν μέχρι τον περασμένο Ιούλη. Δικαίως της απάντησε ένας εκ των «58» ότι μαζεύτηκαν «με τους Καστανίδη, Λοβέρδο, που δεν έχουν καμιά σχέση με τη χρεοκοπία της χώρας».

Όλοι το ξέρουν ότι οι σύμμαχοι αλληλοκατασκοπεύονται. Ακούγεται κινικό, αλλά είναι ρεαλιστικό.

Μάθιου Εντ (ιστορικός, ειδικός στην ιστορία της NSA). Διαφανώ με την απλή αναλογική. Κι αν έρθει στη Βουλή θα την καταψηφίσω.

Π. Τατσόπουλος (ΣΥΡΙΖΑ) Αν είναι δυνατόν κάποιος βουλευτής της Χρυσής Αυγής να υποκινήσει σε πράξεις βίας. Οποιοσδήποτε χρησιμοποιήσει βία κατά μεταναστών διαγράφεται. Καστιάριος

Μαντίλι καλαματιανό...

Τον... τσάκισε με τις ερωτήσεις του ο Πρετεντέρης τον Σαμαρά. Ούτε ο Μαστοράκης επί χούφτας δεν έκανε τέτοιες συνεντεύξεις. Όταν μάλιστα το θέμα ήταν αβανταδόρικο, η ερώτηση επαναλαμβάνονταν, για να την εμποδέσει ο θεατής. Όπως στις σαπουνοπέρες του Φώσκολου, που επαναλαμβάνονταν συνεχώς η ίδια ερώτηση, για να σουλαίει ο χρόνος του επεισόδιου. Ιδού χαρακτηριστικά δείγματα, από την απομαγνητοφώνηση της συνέντευξης που δημοσιεύει η ιστοσελίδα του πρωθυπουργού:

Γ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗΣ: Συνεπώς εμμένετε στη δήλωση «δε θα υπάρξουν νέα δημοσιονομικά μέτρα που περιορίζουν», το διαβάζω ακριβώς, «μισθούς και συντάξεις»;

Α. ΣΑΜΑΡΑΣ: Ασφαλώς.

Γ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗΣ: Μένετε σ' αυτό.

Α. ΣΑΜΑΡΑΣ: Ασφαλώς.

[...]

Γ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗΣ: Ο Πρωθυπουργός διαβεβαιώνει τους τηλεθεατές ότι τα διαρθρωτικά δεν είναι κεκαλυμμένα δημοσιονομικά μέτρα, με την έννοια μισθών συντάξεων και λοιπά, είναι άλλου τύπου μέτρα και αυτά μπορούν να ληφθούν, αλλά μέτρα που να αφορούν, επιμένω σε αυτό γιατί έχει γίνει μεγάλη συζήτηση σε αυτό κ. Πρόεδρε, μέτρα που να αφορούν μισθούς συντάξεις αύξηση φόρων, το ξέχασα, δεν προβλέπεται.

Α. ΣΑΜΑΡΑΣ: Δεν προβλέπεται.

Γ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗΣ: Είμαστε απολύτως σαφείς;

Α. ΣΑΜΑΡΑΣ: Απολύτως.

Γ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗΣ: Πάμε πιο κάτω.

[...]

Γ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗΣ: Δηλαδή θα πληρώσουν οι περισσότεροι λιγότερα;

Α. ΣΑΜΑΡΑΣ: Οι περισσότεροι λιγότερα.

Γ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗΣ: Οι περισσότεροι θα πληρώσουν λιγότερα!

Α. ΣΑΜΑΡΑΣ: Οι περισσότεροι λιγότερα!

Γ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗΣ: Δεσμεύεστε γ' αυτό πάλι;

Α. ΣΑΜΑΡΑΣ: Βεβαίως, τα ίδια λεφτά θα μαζέψουμε..

Γ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗΣ: Αλλά από περισσότερο κόσμο;

Α. ΣΑΜΑΡΑΣ: Από περισσότερους, δηλαδή είναι 2,9 αν δεν κάνω λάθος, δεν τα θυμάμαι ακριβώς τα νούμερα.

Εβγαλε ειδήσεις η συνέντευξη του Σαμαρά; Δεν έβγαλε και δεν μπορούσε να βγάλει. Δημαγωγία προσπάθησε να κάνει, με τη βοήθεια του Πρετεντέρη. Να μοιράσει υποσχέσεις, ενόψει και των νέων μέτρων που φέρνει η τρέχουσα επιθεώρηση της τριόικας.

Επίσης, ο Σαμαράς είχε την ανάγκη να «μαζέψει» αυτά που έλεγε τους προηγούμενους μήνες, δημιουργώντας μια καινούργια «αφήγηση». Τι έλεγε; Οτι μετά τις γερμανικές εκλογές και με δεδομένο το «πρωτογενές πλεόνασμα», η Ελλάδα θα πάρει ως επιβράβευση μια νέα ρύθμιση του χρέους. Παλιά μιλούσαν για νέο «κούρεμα», μετά την αντίδραση των Γερμανών μιλούσαν για άλλου τύπου ρυθμίσεις με το ίδιο αποτέλεσμα, σε κάθε περίπτωση το είχαν δέσει κόμπο ότι τον Οκτώβριο έρχεται νέα μείωση του χρέους. Τώρα που οι Γερμανοί (και οι άνθρωποι τους στις Βρυξέλλες) διαμήνυσαν ότι μέχρι τις ευρωεκλογές δεν γίνεται ούτε συζήτηση γ' αυτά τα θέματα, ο Σαμαράς πρέπει να φτιάξει νέο σενάριο. Κι εκεί θυμήθηκε το... καλαματιανό μαντίλι.

Δε ζήτησε ο ίδιος καμιά συζήτηση στην τελευταία σύνοδο κορυφής, είπε στον Πρετεντέρη, γιατί τώρα δεν μπορεί να γίνει. «Πότε θα γίνει; Τη στιγμή που θα έχω στο μαντίλι, που λένε και στο χωριό μου, το πρωτογενές πλεόνασμα». Πότε θα γίνει αυτό; Δεν το διευκρίνισε, ούτε φυσικά ο Πρετεντέρης τον ρώτησε. Δεδομένου, όμως, ότι τα τελικά στοιχεία για την πορεία του ισολογισμού της γενικής κυβέρνησης

θα επιβεβαιωθούν από τη Eurostat κατά τον Απρίλη και οι ευρωεκλογές είναι το Μάη, εκεί κατά τον Ιούνιο, που θα γίνει σύνοδος κορυφής, θα μπορεί να θέσει το ζήτημα του χρέους ο Σαμαράς. Στην πραγματικότητα, αυτό δε θα το κάνει ο ίδιος, αλλά η Μέρκελ με τον Ολάντ. Και θα το κάνουν όταν τους το υποδείξουν οι επιτελείς τους και όχι όταν θα το ζητήσει ο Σαμαράς. Ας θυμηθούμε τον Ρεν που δήλωσε ότι θα γίνει και άλλη μια επιθεώρηση από την τριόικα και «κάπου μέσα στο καλοκαίρι» θα επανεξεταστεί η βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους.

Εκείνο που πέρασε σχεδόν ασχολίαστο ήταν η άρνηση του Σαμαρά να ορίσει χρόνο εξόδου από το Μνημόνιο, έστω και για προπαγανδιστικούς λόγους. Ούτε καν «όχι νέο Μνημόνιο» δεν είπε με κατηγορηματικότητα. Του το έβαλε στο στόμα ο Πρετεντέρης, κόβοντας του στη μέση τη φράση. Εκείνο που πρόλαβε να πει ο Σαμαράς είναι ότι «Είναι ορισμένοι, αν θέλετε μέσα στην Ευρώπη, οι οποίοι δε λένε για νέο μνημόνιο αλλά λένε για μία προέκταση του υπάρχοντος προγράμματος για ορισμένα χρόνια ακόμα». Και τότε τον έκοψε ο Πρετεντέρης, κρίνοντας πως δεν είναι προπαγανδιστικά σωστό να γίνει αυτό πιο συγκεκριμένο. Αργότερα ο Πρετεντέρης επανήλθε στο ίδιο θέμα και τότε ο Σαμαράς, απαντώντας στο ερώτημα πότε θα βγει η χώρα από το Μνημόνιο απάντησε «δεν θέλω να κάνω τέτοιες προβλέψεις και τα λοιπά» και συνέχισε με τη γνωστή αριστολογία μπουρδολογία περί του «οράματος» που έχει και της «σταθερότητας» με την οποία το υλοποιεί! Τι σημαίνει αυτό; Οτι το νέο Μνημόνιο (ή όπως αλλιώς ονομαστεί) είναι κάτι παραπάνω από σίγουρο, γ' αυτό και ο Σαμαράς όχι μόνο δεν τοποθετεί χρονικά την «έξοδο», αλλά αποφεύγει να ξαναπεί τις λέξεις «όχι νέο Μνημόνιο».

Άλλη προπαγανδιστική ανάγκη που έπρεπε να εξυπηρετήσει ο Σα-

μαράς, πάντα με τη βοήθεια του Πρετεντέρη, ήταν να διορθώσει το ξεφτίλι που έπαθε στις Βρυξέλλες από τη Μέρκελ, όταν πήγε υποτίθεται για «πολιτική διαπραγματευση» κι αυτή τον είδε πέντε λεπτά στα όρθια, στο περιθώριο της συνόδου του ΕΛΚ (και η γερμανική διπλωματία φρόντισε και να το διαρρεύσει μάλιστα). Επινόησε, έτσι, ένα μακράς διάρκειας τηλεφώνημα με τη Μέρκελ (το οποίο ουδέποτε ανακοινώθηκε από γερμανικής πλευράς), για να δείξει ότι βρίσκεται σε τακτική επικοινωνία μαζί της.

Τέλος, πρέπει να επισημανθεί ο ακροδεξιός, εμφυλιοπολεμικός λόγος που χρησιμοποίησε κατά του ΣΥΡΙΖΑ, ξεπερνώντας και τον πολιτικό του δάσκαλο Ε. Αβέρωφ-Τοσίτσα. Προφανώς, οι επαγγελματίες προπαγανδιστές του Μαξίμου έχουν χαράξει μια τακτική συσπείρωσης ολόκληρου του δεξιού ακροατήριου και κυρίως του ακροδεξιού, που διαρρέει προς Καμμένο και Χρυσή Αυγή. Γ' αυτό και επιλέγεται το είδος λόγου κατά του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος δεν χαρακτηρίζεται με τη συνήθη φρασεολογία μιας κυβέρνησης (αυτή που χρησιμοποιεί, ως πούμε, το ΠΑΣΟΚ), αλλά σαν «ακραίος» και «φωλιά τρομοκρατών». Η εκτίμησή τους μάλλον είναι ότι ο περιβόητος «μεσαίος χώρος», τον οποίο στόχευε η καραμανλική δεξιά, με βασικούς συμβούλους τον Λούλη και τον Ρουσόπουλο, έχει πολωθεί προς τ' αριστερά και τα δεξιά, οπότε το μικρό κομμάτι που απέμεινε μπορούν να το διεκδικήσουν οι κεντροαριστεροί. Ο Σαμαράς με τη ΝΔ θα διεκδικήσουν το κομμάτι που πολώθηκε προς τα δεξιά, αφού εκείνο που πολώθηκε προς τ' αριστερά δύσκολα μπορούν να το διεκδικήσουν από τον ΣΥΡΙΖΑ. Γ' αυτό και επιλέγουν τον παλαιοδεξιό κοπής αντικομμουνιστικό λόγο, ο οποίος παράλληλα εξυπηρετεί και το δόγμα της «μηδενικής ανοχής», το δόγμα της άγριας καταστολής του ελληνικού λαού.

Κι η κάλλη... αγκάστρωτη

Προς μια ακόμη διάσπαση οδεύει η ΔΗΜΑΡ. Αυτή τη φορά, όμως, απέναντι στον Κουβέλη δεν στέκονται πρώην Πασόκοι σαν τον Βουδούρη και τον Μουτσινά, ούτε δευτεροκλασάτα στελέχη σαν τον Γεωργάτο, αλλά μια ευρεία μειοψηφία (το 25% της ΚΕ), με βασικό εκφραστή τον γραμματέα της Σπύρο Λυκούδη, στέλεχος που θεωρούνταν επί πολλά χρόνια το alter ego του Κουβέλη.

Η πόλωση ανάμεσα στις δυο πτέρυγες είναι κάθετη, αφού δύσκολα θα μπορούσε να υπάρξει συμβιβασμός ανάμεσά τους. Είναι τέτοια η φύση των διαφωνιών που όποια πλευρά επιχειρήσει να κάνει πίσω, ουσιαστικά θα αρνηθεί τον πυρήνα της πολιτικής της πρότασης.

Η μειοψηφία, με τον Λυκούδη επικεφαλής πια και με παρουσία σε όλη την έκταση του κόμματος, όπως έδειξε το κείμενο με τις υπογραφές 300 στελεχών, ζητά να μπει η ΔΗΜΑΡ στην «Ελιά» που ετοιμάζουν οι «58». Να πάει, δηλαδή, μαζί με το ΠΑΣΟΚ στις ερχόμενες ευρωεκλογές, εξελίξη η οποία θ' αποτελέσει πρόκληση και για ενδεχόμενη κοινή κάθοδο, υπό την ίδια συννομοσπονδιακή ομπρέλα και στις επόμενες βουλευτικές εκλογές. Φοβούνται πως, ακόμα και αν η ΔΗΜΑΡ καταφέρει να μπει στην επόμενη Βουλή, αυτό θα είναι και το κύκνειο άσμα της ως ανεξάρτητο πολιτικό σχήμα, οπότε όλοι τους θα έχουν χάσει το πολιτικό κεφάλαιο που κατάφεραν να συγκεντρώσουν και θα γίνουν έρμαιοι του Βενιζέλου. Ενώ συμμετέχοντας στην «Ελιά» θα είναι ο Βενιζέλος αυτός που θα τους έχει ανάγκη για να κρύψει τη γύμνια του ΠΑΣΟΚ και οι ίδιοι θα μπορούν να διαπραγματευτούν με κάποιο βαθμό ισοτιμίας.

Αντίθετα, η περί τον Κουβέλη πλειοψηφία εκτιμά ότι η ΔΗΜΑΡ πρέπει να επιδιώξει να ηγεμονεύσει η ίδια στο χώρο της λεγόμενης Κεντροαριστεράς, σηκώνοντας τείχη μπροστά στο ΠΑΣΟΚ, το οποίο έτσι θα σμικρυνθεί και θα οδηγηθεί σε διάλυση. Οτι μπορεί αυτό να επιτευχθεί με επιλεκτικές συμμαχίες με κάποιους Πασόκους οι οποίοι διασπάστηκαν από τον Βενιζέλο (Λοβέρδο, Καστανίδη), που θα επιτρέψει στη ΔΗΜΑΡ να μπει άνετα στη Βουλή και μετά να δρέψει τα λάφυρα από το διαλυμένο ΠΑΣΟΚ.

Πρόκειται για αντιτιθέμενους πολιτικούς σχεδιασμούς δυο εξουσιαστικών ομάδων, που δεν έχουν καμιά σχέση με τα λαϊκά συμφέροντα. Είναι εντυπωσιακό το γεγονός ότι και οι δυο ομάδες αντιπαράθετονται με βάση σενάρια πολιτικής επιβίωσης, χωρίς να προτάσσουν καμιά αντιπαράθεση επί προγραμματικών ζητημάτων. Γ' αυτό και ακούστηκε γελοία η φράση της Ρεπούση (να, έγινε και η Ρεπούση πολιτικός!) «επιτρέπεται η ΔΗΜΑΡ να ξεπλένει το κόμμα της χρεοκοπίας;». Πρόκειται για το κόμμα με το οποίο η ΔΗΜΑΡ συγκυβερνούσε μέχρι πριν μερικούς μήνες. Και βέβαια, ο Λοβέρδος και ο Καστανίδης (με τους οποίους τα βρήκαν μέσα σε μερικές ώρες, όπως δηκτικά σχολίασε ο Λυκούδης) υπήρξαν από τα γκεσέμια του «κόμματος της χρεοκοπίας». Ο πρώτος, μάλιστα, καμάρωνε επειδή ήταν ο... μνημονιακότερος των μνημονιακών υπουργών του Παπανδρέου και του Παπαδήμου, έχοντας υπογράψει τα μεγαλύτερα πλήγματα στην Κοινωνική Ασφάλιση και τη Δημόσια Υγεία.

Ποια θα είναι η εξέλιξη στα εσωτερικά της ΔΗΜΑΡ; Μέχρι το συνέδριο σίγουρα θα βαδίσουν μαζί, ανταγωνιζόμενοι. Μετά, μπορεί και να υπάρξει διάσπαση. Γιατί όμως να μας ενδιαφέρει η τύχη τους;

Παρασκηνιακό παζάρι για τον εκλογικό νόμο

«Είμαστε τώρα στα τελειώματα», είπε ο Σαμαράς, όταν ρωτήθηκε τι λέει το ΠΑΣΟΚ για την αλλαγή του τρόπου εκλογής δημάρχων και περιφερειαρχών, αφού προηγουμένως περιέγραψε την ουσία του εκλογικού νόμου: εκλογή δημάρχου ή περιφερειάρχη με χωριστό ψηφοδέλτιο και εκλογή συμβούλων από ενιαίο ψηφοδέλτιο, στο οποίο τα ονόματά τους θα γράφονται αλφαβητικά.

Περιέγραψε, δηλαδή, το εκλογικό σύστημα που ανακοίνωσε πριν από λίγο καιρό ο Μιχαλάκης και οι Πασόκοι ανέβηκαν στα κεραμίδια φωνάζοντας ότι δεν περνάει (με πρώτο τον Κουκουλόπουλο). Δεν ξέρουμε ποιος κάνει το παζάρι για λογαριασμό του Βενιζέλου (ο Γρηγοράκος, που είναι αναπληρωτής υπουργός Εσωτερικών ή μήπως ο Κουκουλόπουλος, ως παλιός «αυτοδιοικητικός»);, ο Σαμαράς όμως δε θα έλεγε «είμαστε στα τελειώματα» αν το παζάρι δεν είχε προχωρήσει. Και γιατί να μη θέλει μια τέτοια λύση «αποκομματικοποίησης» το ΠΑΣΟΚ; Έχει περισσότερες «ντροπές» να κρύψει σε σχέση με τη ΝΔ.

Ξαναπροσκύνησαν τους καναλάρχες

Δεν είχαν το θάρρος να φέρουν μια «καθαρή» ρύθμιση και να τη θέσουν για ψηφίση στη Βουλή. Εκρυσαν τη ρύθμιση για την παράταση των «προσωρινών» αδειών των καναλαρχών στο 18ο άρθρο ενός νομοσχεδίου που έχει τον τίτλο «Ρυθμίσεις υπουργείου Υγείας και άλλες διατάξεις». Δεν υπήρχε περίπτωση, βέβαια, να μην το προσέξει η αντιπρόληψη, όμως ο χρόνος συζήτησης σμικρύνθηκε, καθώς εισηγητές, κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι και βουλευτές είχαν λιγότερο χρόνο στη διάθεσή τους. Και βέβαια, οι «βαρόνοι των μίντια» φρόντισαν από τα Μέσα που ελέγχουν να πνιξουν εντελώς το θέμα.

Δεν είναι η πρώτη φορά που γίνεται παρόμοια ρύθμιση. Εδώ και 20 χρόνια βάζουν καταληκτικές ημερομηνίες για τις «προσωρινές» άδειες και μόλις κοντεύουν να λήξουν φέρνουν μια ρύθμιση και τις παρατείνουν. Το ίδιο έκα-

ναν και τώρα, αγνοώντας ακόμη και τις επισημάνσεις περί αντισυνταγματικότητας που έκανε το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής, που επικαλέστηκε μάλιστα και απόφαση του ΣΤΕ, η οποία αναφέρει ότι «η επ' αόριστον ανοχή της λειτουργίας τηλεοπτικών σταθμών που ιδρύθηκαν και λειτούργησαν παράνομα, αντίκειται προς το Σύνταγμα». Πώς το ξεπερνούν αυτό; Βάζουν κάθε φορά μια νέα καταληκτική ημερομηνία και υποστηρίζουν ότι η ανοχή δεν είναι επ' αόριστον.

Ετσι, παρά τα όχι του Γιωργάκη (έχει τους λόγους του) και του Απ. Κακλαμάνη (έχει κι αυτός τους δικούς του λόγους) και κάποιες ηχηρές απουσίες (ιηγήρητη αυτή του Καραμανλή), 154 βουλευτές της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ υπερψήφισαν τη διάταξη και οι καναλάρχες «ανανέωσαν» μέχρι το τέλος του 2014.

■ Ειδικές οικονομικές ζώνες

Το «ανώτατο στάδιο του σοσιαλισμού»!

Ξέρουμε ότι ο τίτλος είναι ολίγον... προβοκατόρικος. Δεν φταίμε εμείς όμως. Η απόφαση του 6ου συνεδρίου του «Κ» Κούβας φταίει, που έγινε το 2011 και καλούσε στη «δημιουργία Ειδικών Οικονομικών Ζωνών που θα επιτρέψουν την αύξηση των εξαγωγών, την υποκατάσταση των εισαγωγών, τα έργα προηγμένης τεχνολογίας και τοπικής ανάπτυξης καθώς και τη συνεισφορά στη δημιουργία νέων πηγών εργασίας». Αυτά δεν τα κατεβάζει η... γκλάβα μας, αλλά τα αντιγράφουμε από την εφημερίδα «Γκράνμα» (<http://www.granma.cu/ingles/cuba-i/26sept-mariel.html>) που στα τέλη Σεπτεμβρίου ανακοίνωσε ότι εγκρίθηκε η δημιουργία τέτοιας ζώνης, που θα εκτείνεται σε μία περιοχή έκτασης 465 τετραγωνικών χιλιομέτρων εντός διαφόρων δήμων της επαρχίας της Αρτεμισίας, στο λιμάνι Μάριελ, 45 χιλιόμετρα δυτικά της πρωτεύουσας Αβάνα. Σύμφωνα με τη «Γκράνμα», το μέτρο τίθεται σε εφαρμογή από την 1η Νοέμβρη.

Δε χρειάζεται να πούμε πολλά για το τι σημαίνει «ειδικές οικονομικές ζώνες». Έχουν εφαρμοστεί κατά κόρον στη Λατινική Αμερική και η Κούβα δε θα κάνει τίποτα διαφορετικό. Αλλιώς γιατί να πάνε οι ξένες καπιταλιστικές εταιρίες να επενδύσουν; Φορολογικός παράδεισος και φτηνό εργατικό δυναμικό είναι τα δύο ισχυρά ατού των ζωνών αυτών και η Κούβα είναι έτοιμη να τους τα δώσει. Κι όχι μόνο αυτό, αλλά ο υπουργός Εξωτερικών της χώρας Μπρούνο Ροδρίγες Παρίγια, στην ομιλία του στην 68η συνεδρίαση της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ, που έγινε στις 29 Οκτώβρη στη Νέα Υόρκη, γκρίνιαξε γιατί οι αμερικάνικες εταιρίες εμποδίζονται να συμμετάσχουν στις ζώνες αυτές (βλ. <http://www.granma.cu/ingles/text.html>)!

Οι «κακές» γλώσσες (Αλ Τζαζίρα, 24/10/13, <http://www.aljazeera.com/indepth/features/2013/10/cuba-open-tax-free-special-economic-zone-2013102019632154300.html>) λένε ότι ο μέσος μισθός στην Κούβα είναι γύρω στα 20 δολάρια το μήνα, καθώς πολλές από τις βασικές ανάγκες (στέγαση, εκπαίδευση και βασικά είδη διατροφής) πληρώνονται από το κράτος. Με αυτά τα λεφτά, που θυμίζουν... Μπαγκλαντές, γιατί να μην πάνε να επενδύσουν οι ξένοι καπιταλιστές;

Πάντως εμείς δεν εκπληγώμαστε από την ειδηση. Χρόνια πριν, τα έργα και τις ημέρες του κουβανικού καθεστώτος τα γνωρίζαμε και είχαμε γράψει αναλυτικότερα προ διετίας, τότε που ο Ραούλ Κάστρο ξεσπάθωνε κατά της «εξίσωσης των μισθών ανεξάρτητα από τα χρόνια εργασίας» και κατά του «εξασφαλισμένου μισθού για μακρές περιόδους σε άτομα που δεν δουλεύουν» (βλ. «Κόντρα» αρ. φ. 612, 18/9/2010, <http://www.eksegersi.gr/issue/612/>). Κι ως μην ξεχνάμε ότι ο πάπας Ιωάννης Παύλος ο Β' δε δίστασε να επισκεφτεί την Κούβα πριν από κάμποσα χρόνια (1998) και να καλέσει τους Αμερικάνους να άρουν το εμπόριο, ενώ ανάλογη επίσκεψη έκανε και ο οικουμενικός πατριάρχης Βαρθολομαίος (Φλεβάρης 2004) για τα εγκαίνια ενός ορθόδοξου ναού στην Αβάνα (εξ ου και η φωτογραφία της τοιχογραφίας που... διακοσμεί τον εξωτερικό της τοίχο). Η τελευταία επίσκεψη χαιρετίστηκε ακόμα και από τους Έλληνες φασίστες, που σε ολοσέλιδο ρεπορτάζ της «Ελευθέρας Ωρας» (8/2/2004) περιγράφουν αναλυτικά τις αβρότητες μεταξύ Κάστρο και Βαρθολομαίου!

Οι τελευταίες ειδήσεις δείχνουν ότι ο κατήφορος δεν έχει τελειωμό και πως οι ανιστόρητες συγκρίσεις με τη ΝΕΠ, στα πρώτα χρόνια της σοβιετικής εξουσίας, μπορούν να δικαιολογήσουν αυτόν τον κατήφορο. Γιατί η ΝΕΠ ήταν μία οικονομική πολιτική για την οποία οι μπόλσεβίκοι παραδέχονταν ανοιχτά ότι αποτελούσε φόρο υποτέλειας στο ξένο κεφάλαιο, προκειμένου να ετοιμασθεί το έδαφος για τη σοσιαλιστική αντεπίθεση. Πράγμα που έγινε πολύ γρήγορα, με τη ΝΕΠ να έχει μηδαμικά αποτελέσματα. Όταν συγκρίνεις αυτή την πολιτική, που έγινε στα πρώτα χρόνια της σοβιετικής εξουσίας, με αυτό που γίνεται τώρα στην Κούβα, μετά από... 54 χρόνια «σοσιαλισμού», δύο πινάκους να ισχύουν: ή είσαι συνέννοχος ή βλαξ!

■ Γαλλία

Συγκρούσεις για τον «πράσινο» φόρο

Μαζικές διαδηλώσεις με τη συμμετοχή δεκάδων χιλιάδων αγροτών και εργατών γης ενάντια στη θέσπιση ενός νέου «πράσινου» φόρου από την κυβέρνηση του «σοσιαλιστή» Φρανσουά Ολάντ έγιναν στην πόλη Κιμπέρ της περιφέρειας της Βρετάνης στη βορειοδυτική Γαλλία. Οι διαδηλώσεις σύντομα κατέληξαν σε σφοδρές συγκρούσεις μεταξύ διαδηλωτών και των γαλλικών ΜΑΤ.

Ο νέος «πράσινος» φόρος αυξάνει κατακόρυφα τα τέλη κυκλοφορίας στα παλιά οχήματα που μεταφέρουν τρόφιμα, προκειμένου να εξαναγκάσει τους ιδιοκτήτες τους να τα

αντικαταστήσουν με άλλα νεότερης τεχνολογίας. Το συγκεκριμένο μέτρο χτυπάει ιδιαίτερα τη μεσαία αγροτιά που βλέ-

πει το εισόδημά της να συρρικνώνεται ακόμα περισσότερο.

Ο νέος φόρος παρουσιάστηκε ως πρόταση για πρώτη

φορά από την κυβέρνηση Σαρκοζί το 2009, χωρίς να εφαρμοστεί μέχρι τώρα λόγω των μεγάλων αντιδράσεων από τους αγρότες κυρίως της Βρετάνης, η οποία παράγει και το μεγαλύτερο όγκο αγροτικών προϊόντων στη Γαλλία.

Η τωρινή κυβέρνηση, μπροστά στη μαζικότητα και το βίαιο χαρακτήρα των διαδηλώσεων, αναγκάστηκε να αναστείλει την εφαρμογή του νέου φόρου κάνοντας ελιγμό προκειμένου να αποφύγει τα χειρότερα. Παρολαυτά, οι διαδηλώσεις συνεχίζονται με αμείωτη ένταση με αίτημα την κατάργησή του.

■ Σαουδική Αραβία

Τέλος το «όνειρο» για 1.000.000 μετανάστες

Χιλιάδες παράνομοι μετανάστες, στην πλειοψηφία τους ανειδίκευτοι εργάτες από την Ασία, έσπευσαν την τελευταία στιγμή να εγκαταλείψουν τη Σαουδική Αραβία, μια μέρα πριν λήξει η περίοδος της αμνηστίας που είχε ορίσει το μοναρχικό καθεστώς, προκειμένου να αποφύγουν την επιβολή εξοντωτικών προστίμων (20.000 ευρώ) ή ακόμη και τη φυλάκιση σε περίπτωση σύλληψής τους.

Η τριμήνης διάρκειας αμνηστία είχε ανακοινωθεί στις 3 Απριλίου, στη συνέχεια παρατάθηκε για τέσσερις μήνες και έληξε στις 3 Νοέμβρη. Κατά τη διάρκειά της, περίπου ένα εκατομμύριο μετανάστες, κυρίως από το Μπαγκλαντές, το Πακιστάν, τις Φιλιππίνες, την Ινδία, το Νεπάλ και την Υεμένη αναγκάστηκαν να εγκαταλεί-

ψουν τη χώρα, ενώ περίπου τέσσερα εκατομμύρια κατάφεραν να νομιμοποιήσουν την παραμονή τους βρίσκοντας εργοδότες να εγγυηθούν γραπτώς ότι θα τους απασχολούσαν. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να πάρουν άδεια παραμονής οι ξένοι μετανάστες στις περισσότερες μοναρχίες του Κόλπου. Μόνο που η ανεύρεση εγγυητή εργοδότη δεν είναι εύκολη υπόθεση, ενώ σε πολλές περιπτώσεις κοστίζει πολύ ακριβά στους μετανάστες. Η ταρίφα που αναγκάζονται να πληρώσουν στους εγγυητές εργοδότες είναι γύρω στα 2.000 ευρώ. Οι «τυχεροί» που θα καταφέρουν να εξασφαλίσουν με το καθεστώς αυτό άδεια παραμονής εξαρτώνται πλήρως εργασιακά από τον εργοδότη και δεν μπορούν να αλλάξουν εργοδότη ή

να φύγουν από τη χώρα χωρίς τη δική του γραπτή συγκατάθεση, ενώ πολύ συχνά οι εργοδότες κατάσχουν τα διαβατήρια των μεταναστών, τους κατακρατούν τους μισθούς και τους αναγκάζουν να δουλεύουν χωρίς τη θέλησή τους ή με εξοντωτικούς όρους.

Οι ξένοι εργαζόμενοι στη Σαουδική Αραβία υπολογίζονται σε 9 περίπου εκατομμύρια από τα 27 εκατομμύρια του πληθυσμού, τη στιγμή που η ανεργία του ντόπιου πληθυσμού ξεπερνά το 12.5%, γιατί φυσικά οι πετρελαϊκοί κολοσσοί και οι μεγάλες κατασκευαστικές εταιρίες προτιμούν τους μετανάστες, που δουλεύουν με εξοντωτικούς όρους, πολύ χαμηλά μεροκάματα και ζουν σε άθλιες συνθήκες.

Στις 4 Νοέμβρη, μια μέρα μετά τη λήξη της περιόδου αμνη-

στίας, ξεκίνησε σε εθνική κλίμακα η εκστρατεία καταστολής των παράνομων μεταναστών με χιλιάδες συλλήψεις. Η αστυνομία έκανε επιδρομές σε επιχειρήσεις, αγορές και κατοικημένες περιοχές για να συλλάβει μετανάστες των οποίων η βίζα ήταν άκυρη, γιατί δεν εργαζόνταν στην εταιρία που είχε «εγγυηθεί» την είσοδό τους στη χώρα. Σύμφωνα με τη σαουδαβική εφημερίδα «Saudi Gazette», τουλάχιστον 1.899 μετανάστες συνελήφθησαν στη Τζέντα, 2.200 στη Σάμτα, 379 στην Ανατολική Επαρχία και εκατοντάδες ακόμη σε άλλες πόλεις. Την ίδια μέρα, εκατοντάδες ινδονήσιοι μετανάστες, στην πλειοψηφία γυναίκες, πραγματοποίησαν καθιστική διαμαρτυρία στη Τζέντα για να πιέσουν τις αρχές να επιστείλουν την απέλασή τους.

Τρεις γάιδαροι μαλώνουνε...

Οχι μία αλλά δύο κυβερνήσεις κυβερνούν το αυτόνομο πλέον ανατολικό τμήμα της Λιβύης, το επονομαζόμενο και Κυρηναϊκή, σύμφωνα με ρεπορτάζ του ειδησεογραφικού πρακτορείου Platts (Δευτέρα 4 Νοέμβρη). Την ηγεσία της μιας κατέχει ο Ιμπραήμ αλ Τζαθράν, φύλαρχος και αρχηγός ένοπλης ομάδας η οποία ελέγχει τις πετρελαϊκές εγκαταστάσεις στην περιοχή, ενώ την άλλη ελέγχει ο Αχμέτ Ζουμπάιρ αλ Σενούσι, απόγονος του ανατραπέζα από τον Καντάφι βασιλιά Ιντρίς. Να σημειωθεί ότι ο Σενούσι ηγείται ομάδας φυλάρχων η οποία διεκδικεί την αυτονομία της περιοχής εδώ και αρκετό καιρό, χωρίς να προχωρήσει σε διορισμό κυβέρνησης, κάτι το οποίο προφανώς

αναγκάστηκε να κάνει τώρα, αιφνιδιασμένος από την κίνηση του Τζαθράν, τον οποίο κατηγορεί ότι έδρασε υπογείως, ενώ βρισκόταν σε συνομιλίες για από κοινού διορισμό κυβέρνησης.

Η κυβέρνηση της Τρίπολης αρνείται να δεχτεί τη μονομερή αυτονομία της Κυρηναϊκής και να αναγνωρίσει τις δυο κυβερνήσεις. Παρά το γεγονός ότι οι ένοπλες ομάδες που ελέγχονται από τους δυο πόλους εξουσίας έχουν μπλοκάρει την παραγωγή πετρελαίου στο πλούσιο σε πετρελαίο ανατολικό κομμάτι της χώρας, ο πρωθυπουργός της επίσημης κυβέρνησης (με έδρα την Τρίπολη) Αλί Ζεϊντάν έχει δηλώσει ότι δεν πρόκειται να διατάξει ένοπλη επέμβαση στην Κυρηναϊκή. Διάφοροι

αναλυτές εκτιμούν ότι τελικά θα αναγκαστεί να συνεργαστεί με τους ντόπιους φυλάρχους και να μοιραστεί η επίσημη κυβέρνηση τα κέρδη από το πετρέλαιο μαζί τους. Αυτός είναι άλλωστε και ο βασικός λόγος για την αυτονομία της περιοχής. Η συγκεκριμένη εκτίμηση φαίνεται αρκετά βάσιμη, αν λάβουμε υπόψη το γεγονός ότι η κυβέρνηση της Τρίπολης διαθέτει αξιόμαχο στρατό ή αστυνομία για να μπορεί να επιβληθεί στρατιωτικά στους αντιπάλους της.

Η όλη κατάσταση θα άγγιζε τα όρια του γελοίου, αν ο λιβυκός λαός δεν είχε εδώ και καιρό πληρώσει πολύ ακριβά τον «αέρα ελευθερίας» που έχουν επιβάλλει οι πρώην αντικαθεστωτικοί στη χώρα.

■ Γάζα

Στα πρόθυρα ανθρωπιστικής καταστροφής

Στα πρόθυρα ανθρωπιστικής καταστροφής έχει οδηγήσει τον παλαιστινιακό λαό στη Λωρίδα της Γάζας η θηλιά του διπλού αποκλεισμού που έχουν επιβάλει οι σιωνιστές από τη μια και η στρατιωτική χούντα της Αιγύπτου από την άλλη. Την 1η Νοέμβρη έκλεισε λόγω έλλειψης καυσίμων το μοναδικό εργοστάσιο παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος που λειτουργεί στη Γάζα. Με αποτέλεσμα οι δωρες διακοπές ρεύματος που γίνονταν καθημερινά τα τελευταία χρόνια λόγω της ανεπάρκειας καυσίμων να φτάνουν σήμερα ακόμη και στις 18 ώρες, σύμφωνα με την Αρχή Ενέργειας της Γάζας.

Οι επιπτώσεις είναι τεράστιες σε όλες τις ζωτικές υπηρεσίες, την υγεία και το περιβάλλον. Οι κοινότητες δεν έχουν καύσιμα για τη λειτουργία των εγκαταστάσεων ύδρευσης και υγιεινής. Οι διακοπές ρεύματος είναι πραγματική καταστροφή για τα 14 νοσοκομεία και τα 54 ιατρικά κέντρα, ιδιαίτερα για τα τμήματα επείγοντων περιστατικών, τις μονάδες εντατικής θεραπείας και τα χειρουργεία, τα ιατρικά εργαστήρια, τις τράπεζες αίματος και όλες τις υπηρεσίες υγείας στη Γάζα. Οι μονάδες επεξεργασίας λυμάτων σταμάτησαν να λειτουργούν λόγω έλλειψης καυσίμων, με αποτέλεσμα τα λύματα να χύνονται ακατέργαστα στη Μεσόγειο προκαλώντας περιβαλλοντική καταστροφή.

Ο εφοδιασμός της Γάζας με καύσιμα άρχισε να μειώνεται σταθερά από τον περασμένο Ιούλιο που κλιμακώθηκε η επιχείρηση μαζικής καταστροφής των τούνελ κατά μήκος των συνόρων με τη Λωρίδα της Γάζας από τη στρατιωτική χούντα της Αιγύπτου, μέσω των οποίων εισάγονταν μεγάλες ποσότητες καυσίμων σε χαμηλή τιμή.

Μια βδομάδα πριν από το κλείσιμο του εργοστασίου παραγωγής

ηλεκτρικού ρεύματος της Γάζας, η Παλαιστινιακή Αρχή στη Δυτική Οχθη υποσχέθηκε να προμηθεύει με καύσιμα τη Γάζα χωρίς το συνήθη φόρο. Όμως, χωρίς να δώσει εξηγήσεις, ακύρωσε την προσφορά της, γεγονός που ανάγκασε την κυβέρνηση της Χαμάς να αρνηθεί την αγορά καυσίμων με το βαρύ φόρο που επιβάλλει η Παλαιστινιακή Αρχή, ο οποίος ανεβάζει την τιμή του πετρελαίου στα 2 δολάρια το λίτρο, και να ανακοινώσει ότι το εργοστάσιο παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας θα παραμείνει κλειστό μέχρι να ξαναρχίσει η προμήθεια καυσίμων από την Αίγυπτο μέσω των τούνελ ή του συνοριακού περάσματος της Ράφα ή από το Ισραήλ εάν η Παλαιστινιακή Αρχή συμφωνήσει να μην επιβάλει βαρείς φόρους.

Παράλληλα, η κυβέρνηση της Χαμάς κάλεσε την Ευρωπαϊκή Ένωση να διευκρινίσει τη θέση της σχετικά με τα χρήματα που έχουν διατεθεί για την αγορά καυσίμων για το εργοστάσιο παραγωγής ενέργειας στη Γάζα, τα οποία δίνονται στην Παλαιστινιακή Αρχή στη Ραμάλα. Σύμφωνα με το «Παλαιστινιακό Κέντρο Ενημέρωσης» (3/11/13), η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει δεσμευτεί από

το 2007 να καταβάλλει 11 εκατομμύρια ευρώ το μήνα σε ισραηλινή εταιρία για να προμηθεύει με καύσιμα το εργοστάσιο παραγωγής ενέργειας στη Γάζα. Όμως στο τέλος του 2009, η Παλαιστινιακή Αρχή πρότεινε στην Ευρωπαϊκή Ένωση να δίνει σ' αυτήν αυτό το ποσό, υποστηρίζοντας ότι θα αγοράζει αυτή τα καύσιμα από την ισραηλινή εταιρία και θα τα παραδίδει στο εργοστάσιο της Γάζας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση συμφώνησε, όμως η Παλαιστινιακή Αρχή δεν πλήρωσε την ισραηλινή εταιρία, εκτός από ένα μικρό ποσό για μια φορά.

Συν τοις άλλοις, στις 5 Νοέμβρη, ανακοινώθηκε από τον ΟΗΕ ότι έχουν σταματήσει όλα τα οικονομικά έργα, εκτός από ένα, που κατασκευάζει στη Λωρίδα της Γάζας σαν αποτέλεσμα της ισραηλινής απαγόρευσης εισαγωγής οικοδομικών υλικών. Η απαγόρευση επιβλήθηκε στις 13 Οκτώβρη μετά την ανακάλυψη ενός τούνελ από τη Γάζα μέχρι το Ισραήλ. Όπως ανακοίνωσε ο επικεφαλής της UNRWA (United Nations Relief and Works Agency) για τη Γάζα, Robert Turner, μόνο σε μια γέφυρα συνεχίζονται οι εργασίες, όμως και εκεί τα υλικά εξαντλούνται.

Στα υπόλοιπα, 12 σχολεία και 1 Κέντρο Υγείας, έχουν σταματήσει.

Έκθεση Falk: Μη πόσιμο το 90% του νερού

Ο Ειδικός Εισηγητής του ΟΗΕ για την Παλαιστίνη, Richard Falk, σε μια νέα έκθεσή του κατηγορεί το Ισραήλ ότι εμποδίζει στους Παλαιστίνιους την πρόσβαση στο νόμιμο μερίδιο των υδάτινων πόρων και καλεί την ισραηλινή κυβέρνηση να σταματήσει την κατεδάφιση των εγκαταστάσεων συλλογής νερού με το πρόσχημα ότι λειτουργούν χωρίς έγκυρη άδεια. Επισημαίνει ότι ο αποκλεισμός της Γάζας έχει επιδεινώσει το πρόβλημα της λειψυδρίας και την έλλειψη επαρκών εγκαταστάσεων υγιεινής, για τις οποίες ευθύνονται οι καθυστερήσεις και περιορισμοί στην εισαγωγή υλικών από το Ισραήλ, με αποτέλεσμα να έχουν σταματήσει μια σειρά έργα ύδρευσης και υγιεινής.

Η Γάζα εξαρτάται σχεδόν αποκλειστικά από τον υπόγειο παράκτιο υδροφόρο, όμως το Ισραήλ χρησιμοποιεί δυσανάλογο μερίδιο νερού από την πηγή αυτή προς όφελός του, ενώ η μόλυνση από τα ακατέργαστα λύματα και η διείσδυση θαλασσινού νερού κάνουν το 90% του νερού ακατάλληλο για κατανάλωση από τον άνθρωπο.

Ο Falk καταδικάζει τη στοχοποίηση επανειλημμένα των εγκαταστάσεων ύδρευσης και υγιεινής στη Γάζα κατά τη διάρκεια των ισραηλινών πολεμικών επιχειρήσεων. Από το 2005, το Ισραήλ έχει καταστρέψει 306 πηγάδια στη Γάζα συμβάλλοντας στην επιδείνωση της λειψυδρίας, ενώ απαγορεύει στον πληθυσμό της Γάζας να χρησιμοποιεί το νερό από το Wadi Gaza, ένα ποτάμι που πηγάζει από τα βουνά της Χεβρώνας και χύνεται στη Μεσόγειο.

Το Ισραήλ αρνείται επίσης στους

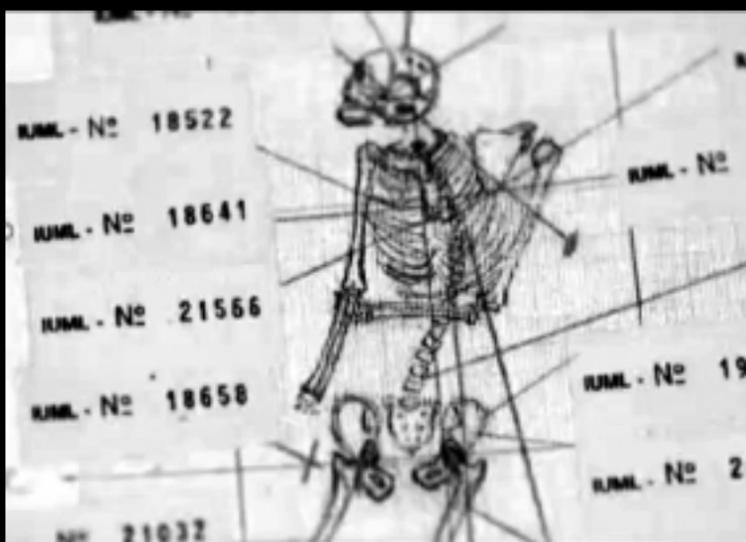
Παλαιστίνιους της Δυτικής Οχθης το νόμιμο μερίδιο νερού από ένα υπόγειο ορεινό υδροφόρο και εμποδίζει την πρόσβασή τους στο νερό του ποταμού Ιορδάνη, ενώ πολλές πηγές έχουν καταληφθεί από έποικους. Υπολογίζεται ότι οι 500.000 ισραηλινοί έποικοι στη Δυτική Οχθη απολαμβάνουν έξι φορές περισσότερο νερό από τα 2.6 εκατομμύρια των Παλαιστίνιων που ζουν στη Δυτική Οχθη.

Ο Falk υποστηρίζει επίσης ότι η άνιση διανομή των υδάτινων πόρων συντηρείται από την Joint Water Committee (JWC), η οποία εγκρίνει και επιβλέπει τα έργα ύδρευσης στην κατεχόμενη Δυτική Οχθη. Το Ισραήλ χρησιμοποιεί το δικαίωμα του βέτο στην JWC για να περιορίσει την ανάπτυξη υποδομών ύδρευσης για τις παλαιστινιακές κοινότητες, ιδιαίτερα στην Area C, που περιλαμβάνει περισσότερο από το 60% της Δυτικής Οχθης και είναι υπό τον πλήρη πολιτικό και στρατιωτικό έλεγχο του Ισραήλ. Την περίοδο 1995 – 2008, η JWC απέρριψε τις μισές παλαιστινιακές προτάσεις για έργα ύδρευσης και μόνο μία από τις 135 ισραηλινές. Επίσης, μόνο 4 από τις 30 προτάσεις για μονάδες επεξεργασίας λυμάτων έχουν εγκριθεί, όμως και αυτών η κατασκευή έχει καθυστερήσει επανειλημμένα. Με αποτέλεσμα να λειτουργεί ένα μόνο εργοστάσιο επεξεργασίας λυμάτων στη Δυτική Οχθη, το οποίο μπορεί να επεξεργαστεί λιγότερο από το 3% των λυμάτων. Ετσι ευνοείται ο κατακτητής, που κερδίζει από την επεξεργασία του 23% των λυμάτων της Δυτικής Οχθης, η οποία γίνεται σε εγκαταστάσεις μέσα στο Ισραήλ, πληρώνεται από τα παλαιστινιακά φορολογικά έσοδα που παρακρατούνται από την ισραηλινή κυβέρνηση και τα επεξεργασμένα λύματα χρησιμοποιούνται αποκλειστικά προς όφελος του ισραηλινού αγροτικού τομέα.

Νέα «αγκάθια» στο Παλαιστινιακό

Την ίδια στιγμή που οι Σιωνιστές προκαλούσαν με τις απανωτές αποφάσεις για την επέκταση των εποίκισμών σε Δυτική Οχθη και Ανατολική Ιερουσαλήμ, φτάνοντας στα 5.000 τα σπίτια των εποίκων που θα κατασκευαστούν (από 1.500 που είχαν ανακοινώσει την προηγούμενη βδομάδα), σε αντάλλαγμα για την απελευθέρωση 26 Παλαιστίνιων από τις ισραηλινές φυλακές, έσκαψε η βόμβα των νέων αποκαλύψεων για τη δολοφονία του Γιάσερ Αραφάτ.

Αυτή τη φορά ήταν ελβετοί επιστήμονες που σε έκθεσή τους 108 σελίδων, η οποία δημοσιεύτηκε από το Al Τζαζίρα (<http://www.aljazeera.com/investigations/killing-arafat/>), υποστήριξαν ότι στα οστά του

Αραφάτ βρέθηκαν ίχνη του ραδιενεργού στοιχείου πολώνιο, δεκα-

χτώ φορές πάνω από τα φυσιολογικά επίπεδα, γεγονός που τους κάνει κατά 83% βέβαιους ότι ο Αραφάτ δηλητηριάστηκε. Το πολώνιο είναι ραδιενεργό στοιχείο που υπάρχει σε απειροελάχιστες συγκεντρώσεις στην ατμόσφαιρα και ανακαλύφθηκε το 1898 από τη Μαρί Κιουρί. Η κόρη της πέθανε από λευχαιμία μερικά χρόνια αφότου μολύνθηκε τυχαία από πολώνιο στο εργαστήριο της μητέρας της.

Πριν από ενάμιση χρόνο (το καλοκαίρι του 2012), το Al Τζαζίρα είχε αποκαλύψει ότι τα τελευταία προσωπικά αντικείμενα του Αραφάτ –τα ρούχα του, η οδοντόβουρτσα του, ακόμα και η χαρακτηριστική κουφίγιά του– εμπεριείχαν ασυνήθιστα επίπεδα πολώ-

νιου. Αυτό βασιζόταν στα ευρήματα του Ινστιτούτου Ραδιοφυσικής της Λοζάνης στην Ελβετία. Οι τελευταίες αποκαλύψεις του Πανεπιστημιακού Κέντρου Νομικής Ιατρικής της Λοζάνης δεν αφήνουν πλέον κανένα ερωτηματικό ως προς τη δολοφονία του Αραφάτ. Το γεγονός αυτό, μαζί με τις αποφάσεις της ραγδαίας επέκτασης των εποίκισμών (που μέχρι και ο αμερικανός υπουργός Εξωτερικών, Τζον Κέρι χαρακτήρισε παράνομο) θα προκαλέσει σίγουρα νέα αγκάθια στην ομαλή έκβαση των διαπραγματεύσεων. Ακόμα και Κουϊτλινγκ σαν τον Αμπάς πώς να τολμήσουν να προχωρήσουν με τέτοια αγκάθια στα πλευρά τους;

μέσων ενημέρωσης "σύγκρουση" ΣΥΡΙΖΑ και Μανώλη Γλέζου με τις διευκρινίσεις που δίνει το ιστορικό στέλεχος της Αριστεράς στη σημερινή "Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία"! Αυτά έγραφε την Κυριακή η «Αυγούλα», τα στελέχη της οποίας απέκτησαν και... μαντικές ιδιότητες, αφού μπόρεσαν να διαβάσουν τη συνέντευξη Γλέζου στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία» μία τουλάχιστον μέρα πριν τη δημοσίευσή της. Και βέβαια, οι συντάκτες της «Αυγής» έκαναν γαργάρα το γεγονός ότι η σύγκρουση του Γλέζου με τους Τσιπραίους ξεκίνησε από δικό της «ρεπορτάζ», που επικαλούνταν «κύκλους» της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ, που αποδοκίμαζαν την αποχή του Γλέζου από την ψηφοφορία για τη διακοπή χρηματοδότησης κομμάτων.

Η «Αυγή», βέβαια, δεν έχει πρόβλημα να κολυμπήσει στο πέλαγος της γελοιότητας. Στο ίδιο πέλαγος κολύπησαν προηγούμενα τα περί τον Τσίπρα ηγετικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, όταν πήγαν να την πείσουν στον Γλέζο κι όταν αυτός άρχισε να μιλά όχι μόνο για τους «κύκλους» που τον αποδοκίμασαν, αλλά και για πολιτική αναξιοπιστία του ΣΥΡΙΖΑ, εντοπίζοντάς την στο οικονομικό του πρόγραμμα, άρχισαν τις κωλοτούμπες και τα γλειψιμικά του τύπου «ακούμε πάντοτε με προσοχή ό,τι λέει ο Μανώλης», κηρύσσοντας άτακτη υποχώρηση.

Ο Τσίπρας με την παρέα του πίστεψαν ότι θα έχουν τον Γλέζο σαν «ζώο της ζούγκλας» που θα τον περιφέρουν για να μαζεύουν ψήφους. Δεν κατάλαβαν ότι ο Γλέζος είναι τόσο φιλόδοξος που θα ήθελε να είναι αυτός στη θέση του Τσίπρα και αρρωσταίνει όταν βλέπει την παρέα των «μειρακίων» να αποφασίζει χωρίς ποτέ να ζητά τη γνώμη του. Επαθαν με τον Γλέζο ό,τι είχε πάθει ο Αλαβάνος με τον Τσίπρα, όταν τον προώθησε πιστεύοντας ότι θα είναι του χεριού του και στο τέλος βίωσε την ήττα και την εκπαράδωση από την «παιδική χαρά».

■ Δεν μας εξέπληξε

«Σαφή αναφορά στον ΣΥΡΙΖΑ, στον ηγετικό ρόλο της ελληνικής αυτής Αριστεράς», δηλώνει ότι έχει ο Μάρκο Ριβέλι, καθηγητής επιστήμης της πολιτικής στο Πανεπιστήμιο του ανατολικού Πεδεμόντιου (ΕφΣυν, 4.11.13). Για ποιο λόγο έχει εναποθέσει τόσες ελπίδες στον ΣΥΡΙΖΑ; Γιατί «το κύριο ισχυρό σημείο του είναι ότι δεν αντιπροσωπεύει τα υπολείμματα μιας ηττημένης Αριστεράς του περασμένου αιώνα, αλλά μια πρόταση, σε επίπεδο γλώσσας, περιεχομένου και κοινωνικής αποδοχής, η οποία "μυρίζει καινοτομία"!»

Εντάξει, θα μας πείτε, ένας ακόμη από καδέδρας σοσιαλιστής, ένας ακόμα από το τεράστιο μωσαϊκό του ιταλικού ευρωκομμουνισμού, που βλέπει στον ΣΥΡΙΖΑ τα περασμένα μεγαλεία του PCI, το οποίο δεν μπόρεσε να κυβερνήσει, μολοντί αναδείχτηκε ακόμα και πρώτο κόμμα. Δεν είναι ακριβώς έτσι. Ο ντοτόρε Ρεβέλι δεν υπήρξε μέλος του PCI, αλλά της Lotta Continua (Διαρκής Πάλη), μιας ακροαριστερής οργάνωσης, η οποία κατήγγειλε την πολιτική του PCI και του «ευρωκομμουνισμού» ως ρεφορμιστική και αντεπαναστατική.

Και έτσι, όμως, δεν μας εξέπληξε. Είναι πολλοί αυτοί που έχουν φτύσει το παρελθόν τους ή το χρησιμοποιήσαν για να χτίσουν προσωπικές καριέρες. Καριέρες πανεπιστημιακές, επιχειρηματικές, δημοσιογραφικές, πολιτικές. Αν προσπαθούσαμε να φτιάξουμε έναν κατάλογο για την Ελλάδα μόνο, δε θα μας έφτανε ολόκληρος ο χώρος της «Κ». Κανένας στην Ελλάδα δε δ' ασχολιόταν με τον Ριβέλι (ούτε καν τα μέλη του ΣΥΡΙΖΑ), αν δεν γίνονταν μια οργανωμένη προπαγανδιστική επιχείρηση αναζήτησης στήριξης από «ριζοσπάστες διανοούμενους».

■ Συμπολιτευόμενη αντιπολίτευση

«Ελπίζω κι εγώ, όπως όλοι μας, να μην ξαναληφθούν οριζόντια μέτρα». Η δήλωση δεν ανήκει σε υπουργό ή βουλευτή της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας, αλλά στον βουλευτή και γραμματέα της ΔΗΜΑΡ Σπ. Λυκούδη. Η ταύτιση με την κυβερνητική προπαγάνδα και το παιχνίδι με το επίθετο «οριζόντια» (άρα, οι «στοχευμένες παρεμβάσεις» είναι ανεκτές, έστω και ως αναγκαίο κακό) βγάζουν μάτι. Ο κ. Λυκούδης ουδέποτε έκρυψε τη διαφωνία του με την αποχώρηση της ΔΗΜΑΡ από την κυβέρνηση. Οφείλουμε να πούμε ότι είναι συνεπής, εν αντιθέσει με Κουβέλη και σία, που παριστάνουν τους αντιπολιτευόμενους.

■ Ευθυγράμμιση

Στη Βουλή υπερψήφισε την τροπολογία που παρέτεινε τις «προσωρινές» (επί εικοσαετία!) άδειες των καναλαρχών και στα κομματικά γραφεία η εκτελεστική επιτροπή αποφάσισε να σταματήσει το μοϊκοτάζ των στελεχών της ΔΗΜΑΡ στη ΔΤ. Πλέον θα συμμετέχουν κανονικά στις εκπομπές της, διότι η ΔΤ είναι πλέον νόμιμη, μετά την ψήφιση του νόμου για τη ΝΕΡΙΤ (ο οποίος βέβαια έχει κάμποσο καιρό που ψηφίστηκε). Ολ' αυτά την περασμένη Τρίτη. Ο κυρ-Φώτης αφαιρέσει ένα επιχείρημα από την εσωκομματική αντιπολίτευση και ταυτόχρονα έδειξε την απόλυτη «κατανόησή» του για τα συμφέροντα των «βαρόνων της ενημέρωσης», ευελπιστώντας ότι θα εξακολουθήσει να απολαμβάνει ευμενούς μεταχείρισης από τα «μαγαζιά» τους.

Δεν είχε τίποτα καινούργιο ο Τσίπρας, μιλώνοντας σε συνέδριο στο Οστίν του Τέξας. Σ' αυτές τις περιπτώσεις, όμως, σημασία δεν έχει μόνο το τι λες, αλλά και πώς το λες. Πού ρίχνεις το βάρος, ποια σημεία τονίζεις και ποια αφήνεις να περάσουν φευγαλέα (ή και τα παραλείπεις). Για παράδειγμα, ο Τσίπρας αναφέρθηκε γενικά και επί τροχάδην στην ανάγκη να αντιμετωπιστεί η ανθρωπιστική κρίση στην Ελλάδα, χωρίς να αναφερθεί σε κάποια δέσμη μέτρων, όπως αυτά που διαλαλεί με μπολκονάτο τρόπο κάθε φορά που βρίσκεται ενώπιον λαϊκού ακροατήριου στην Ελλάδα.

Δεν είχε τίποτα για μισθούς, συντάξεις, κοινωνικές δαπάνες. Μόνο για τη δημιουργία ενός φιλανθρωπικού δικτύου μίλησε, προσδιορίζοντας μάλιστα και το κόστος λειτουργίας του: «Γιατί να μην χρησιμοποιήσουμε τα κέρδη της ΕΚΤ από το αποτυχημένο πρόγραμμα επαναγοράς ομολόγων (περίπου 14 δισ. ευρώ), καθώς και από το πρόγραμμα παροχής ρευστότητας (ELA) της Ελληνικής Κεντρικής Τράπεζας, για την ίδρυση ενός Ταμείου Αλ-

πρότασης του κόμματός του, διαβεβαιώνοντας ότι δεν αμφισβητεί στο ελάχιστο τα ιερά και τα όσια του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής. Κι αυτοί που παρακολουθούσαν την ομιλία του κατάλαβαν, γιατί ούτε άσχετοι είναι ούτε πρωτάρηδες. Κι είχαν έναν παραπάνω λόγο να αισθανθούν ικανοποίηση, καθώς ο Τσίπρας δεν παρέλειψε να γλείψει τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό, παρουσιάζοντάς τον ως να έχει μια προοδευτική πρόταση για τη διαχείριση της κρίσης, σε αντίθεση με τους «μερκελιστές» (sic!) της Ευρωζώνης: «Πριν από λίγες ημέρες το υπουργείο Οικονομικών των ΗΠΑ εξήγησε στο Κογκρέσο με ποιο τρόπο οι πολιτικές που η Γερμανία εφαρμόζει στην Ευρωζώνη εξάγουν την ύφεση στην υπόλοιπη Ευρώπη και επηρεάζουν την παγκόσμια οικονομία. Εμείς οι χώρες της Περιφερειακής Ευρώπης γνωρίζουμε ότι αυτό είναι ακριβώς σωστό. Έχω την αίσθηση ότι μπορούμε να έχουμε έναν εποικοδομητικό διάλογο με την Ουάσινγκτον επάνω στο θέμα της κρίσης της Ευρωζώνης. Είναι ένας λόγος για τον οποίο αισθάνομαι χαρά που βρίσκομαι σήμερα εδώ!»

Και πάλι διαπιστευτήρια στο κεφάλαιο

ληγγής που θα παρέχει επισιτιστική βοήθεια και κάλυψη βασικών ενεργειακών αναγκών (διασφάλιση της ηλεκτροδότησης);». Συσσίτια για τους πεινασμένους και ρεύμα για τους απολύτως εξαντλημένους είναι το «κοινωνικό συμβόλαιο» που υπόσχεται ο ΣΥΡΙΖΑ, αντιμετωπίζοντας κάποιες από τις συνέπειες της καπιταλιστικής κρίσης, τις πιο ακραίες, και όχι τα γενεσιουργά αίτια της.

Την ίδια μέρα, ο επικεφαλής του οικονομικού επιτελείου του ΣΥΡΙΖΑ Γ. Δραγασάκης έλεγε τα ίδια πράγματα, με πιο παραστατικό τρόπο, σε ραδιοφωνική συνέντευξή του στον 9,84. Κατά τον Γ. Δραγασάκη, «η στρατηγική του ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να είναι "μικρό καλάθι"». Κι αν κάποιος κατάλαβε το αντίθετο απ' όσα λέγονται από τα μπολκόνια, πρόκειται «απλά για εντύπωση!» Όταν σχηματίζεις κυβέρνηση, «θα πας με τα λεφτά που έχεις, που θα βρεις, **ό,τι υπάρχει**», δήλωσε αφοπλιστικά ο Δραγασάκης. Και ποια κοινωνική πολιτική θα εφαρμόσει με... ό,τι υπάρχει; Απλά πράγματα: «ένα πρόγραμμα για τους άστεγους», ένα πρόγραμμα «για την αντιμετώπιση της πείνας», φιλανθρωπία δηλαδή, σαν κι αυτή που κάνουν οι δήμοι, η Εκκλησία και διάφορες ΜΚΟ. Το ερώτημα να απαλλοτριωθεί «ό,τι υπάρχει» στα «σεντούκια» των καπιταλιστών δεν... παίζει ούτε κατά διάνοια. Αυτά είναι... παλακομμουνιστικά πράγματα. Όταν ο ΣΥΡΙΖΑ λέει πως θα χρησιμοποιήσει «ό,τι υπάρχει», αναφέρεται μόνο στο χρεοκοπημένο κρατικό ταμείο και σε τυχόν ευρωπαϊκά κονδύλια, αν καταφέρει να πείσει τους «εταίρους», όπως περιέγραψε την προοπτική ο Τσίπρας.

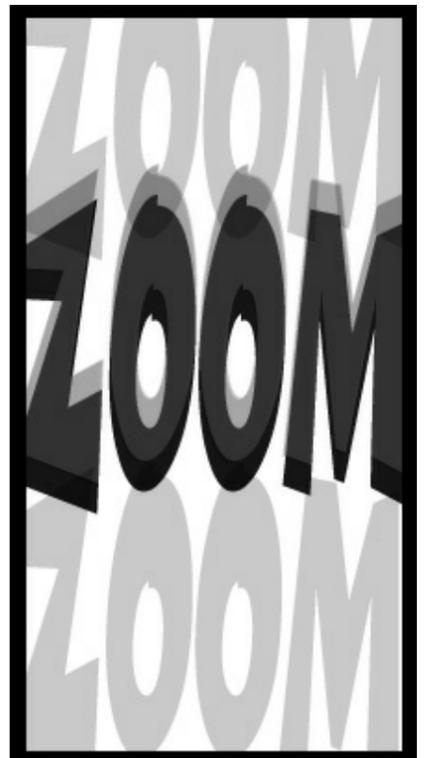
Ας επιστρέψουμε, όμως, στον πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος εν αντιθέσει με τη συνοπτικότητά του όταν αναφερόταν στο κοινωνικό πρόγραμμα, υπήρξε αναλυτικός στην παρουσίαση της διαχειριστικής

Το γλείψιμο, όμως, είχε και συνέχεια, αποκαλυπτική για τις μελλοντικές προθέσεις του ΣΥΡΙΖΑ: «**Το εμπόριο είναι κάτι πολύ καλό, όχι όμως η εμπορική ανισορροπία ειδικά σε μια νομισματική ένωση. Τουλάχιστον αυτό είναι καλά εμπειρογμένο εδώ στην Αμερική. Ελπίζω ότι μόλις έρθει ο καιρός, μια κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ θα μπορούσε να βασιστεί στο ότι η Αμερική θα διατηρήσει μια σαφή προοπτική σε αυτά τα θέματα. Επομένως, υπάρχουν μαθήματα που εμείς οι Ευρωπαίοι πρέπει να αντλήσουμε από την Αμερική. Σήμερα βρίσκομαι στο LBJ School of Public Affairs και ξαναθυμάμαι πως η "Μεγάλη Κοινωνία" άλλαξε την Αμερική. Βλέπω ακόμα ότι παρά τις δυσκολίες, οι ΗΠΑ εξακολουθούν να προχωρούν προς αυτό το μεγάλο σχέδιο. Πόσο καλό θα ήταν να είχαμε το ίδιο πνεύμα και πρόγραμμα για την Ευρωζώνη!**»

Αφήνοντας αυτά τα εμετικά, ας δούμε και τις προοπτικές της «σκληρής» διαπραγματεύσεως, μέσω της οποίας ο ΣΥΡΙΖΑ υποτίθεται ότι θα επιβληθεί επί των «μερκελιστών». Όπως εξήγησε ο Τσίπρας στο αμερικάνικο ακροατήριό του, η ΕΟΚ και η μετεξελιγής της, η ΕΕ, ιδρύθηκαν από ανθρώπους με αρχές... σοσιαλιστικές: «Οχι άλλοι ευρωπαϊκοί πόλεμοι. Καθολικά ανθρώπινα δικαιώματα. Ένα κοινωνικό συμβόλαιο, που σημαίνει ένα ισχυρό σύστημα κοινωνικής ένταξης, κοινωνικής ασφάλισης, δημόσιας εκπαίδευσης, υγείας και πρόνοιας και σταδιακή σύγκλιση του βιοτικού επιπέδου των φτωχότερων περιφερειών προς τα πρότυπα των πιο εύρωστων χωρών!». Όμως, αυτή «η παλιά ευρωπαϊκή ιδέα παραγκωνίστηκε, πριν από χρόνια, από μια ιδεολογία των αγορών, του ανταγωνισμού, και του "στο διάολο να πάνε" όσοι μένουν πίσω».

Εκπληκτική ανάλυση. Ούτε Πασόκος του Σημίτη δε θα τολμούσε να πει τέτοιες ευρωλάγνες χοντράδες. Τι θα γίνει, όμως,

με τη «νέα ευρωπαϊκή ιδέα», που κυριαρχεί τώρα; Καταρχάς, «η άνοδος του ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία στην Ελλάδα θα είναι ένας αποφασιστικός παράγοντας που θα αλλάξει τα πράγματα προς όφελος των δυνάμεων της δημοκρατίας και της ανάπτυξης στην Ευρώπη. Θα είναι μια βαθιά ανάσα για όλους τους λαούς της Ευρώπης. Από αυτήν την άποψη είμαστε πλέον σίγουροι ότι δεν είμαστε μόνοι πια!» Αρα, τα πράγματα θα γίνουν από μόνα τους εύκολα. Με κάποιο μαγικό τρόπο θ' αλλάξουν οι πολιτικοί συσχετισμοί και οι φορείς του μονοπωλιακού κεφαλαίου θα υποταγούν στον... αριστερό σχεδιασμό του Τσίπρα και των συμμάχων του! Διότι, όπως λέει ο πρόεδρος, «το ευρωπαϊκό μας συμφέρον έγκειται στο να αλλάξουμε την ευρωζώνη». Το ότι δεν υπάρχει κανένα κοινό ευρωπαϊκό συμφέρον, αλλά

υπάρχουν τα ανταγωνιστικά συμφέροντα των εργατών, από τη μια, και των καπιταλιστών, από την άλλη, ανήκει επίσης στη σφαίρα των... παλακομμουνιστικών δογμάτων. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν αγωνίζεται για τα συμφέροντα των εργατών, των φτωχών αγροτών, των εργαζόμενων μικροαστών, αλλά «για τις παραδοσιακές αξίες των ιδρυτών της Ευρώπης. Αυτό που επιδιώκουμε είναι η σημερινή Ευρώπη να επιστρέψει στις πρακτικές και τις επιδιώξεις αυτών των παλαιών αξιών!»

Και τι θα γίνει αν οι... «μερκελιστές» παραμείνουν πολιτικά κυρίαρχοι και δε γουστάρουν να γυρίσουν στις «παραδοσιακές αξίες των ιδρυτών της Ευρώπης»; Ο Τσίπρας το ξεκαθαρίζει: «Σήμερα, η Ευρωζώνη υπάρχει. Έχουμε μια οικονομική ένωση και ένα κοινό νόμισμα και οι άμεσες εναλλακτικές είναι χειρότερες. Μια έξοδος δεν θα ωφελήσει κανέναν. Αντίθετα, θα πυροδοτήσει σοβαρά νέα προβλήματα διαχείρισης ενός ασταθούς νέου νομισματικού φαινομένου bank run, πληθωρισμός, φυγή κεφαλαίων και ανθρώπων. Για το λόγο αυτό και μόνο, η Ελλάδα δεν θα πρέπει και δεν θα το κάνει, δε θα εξέλθει εθελοντικά από την Ευρωζώνη». Κι αν οι... «μερκελιστές» δεν ενδώσουν; Αυτό το ερώτημα δεν το έθεσε ούτε ως υπόθεση εργασίας ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ. Υπαινίχτηκε, όμως, ότι κατά κάποιο τρόπο θα τους εκβιάσει, διότι ξέρει ότι ξέρουν, πως «μία έξοδος της Ελλάδας ή οποιαδήποτε άλλη χώρα σε κρίση θα ήταν μια καταστροφή για την Ευρώπη».

Ηταν ο Στουρνάρας αυτός που δήλωσε (Νέα, 25.10.13): «Εμείς δεχόμαστε ότι χρειάζονται μέτρα 500 εκατ. ευρώ, έναντι 2,5 δισ. ευρώ της τρόικας». Ηταν ο ίδιος που καλυπτόμενος πίσω από την ανωνυμία «υψηλόβαθμου αξιωματούχου» δήλωσε μερικές μέρες μετά (εφημερίδες, 4.11.13), ότι η τρόικα έκανε ρελάνς και ανέβασε το «δημοσιονομικό κενό» στα 2,9 δισ. Τον επιβεβαίωσε και ο πρωθυπουργός του (εκπομπή Πρετεντέρη, 4.11.13), που εξέφρασε τη δυσφορία του για τη συμπεριφορά της τρόικας: «Κοιτάζτε, εγώ καταλαβαίνω ότι οι δανειστές πρέπει πάντα να παίρνουν το χειρότερο δυνατό σενάριο για να πηγαίνουν στη μία θέση. Όμως σας είπα ότι είχαν πει τον Ιούλιο μηδέν, το Σεπτέμβριο 2,9, σήμερα αντιλαμβάνομαι υπάρχει μια νέα δήλωση».

Ποια ήταν η νέα δήλωση; Επειδή οι τρόικανοί και τ' αφεντικά τους δεν γουστάρουν να τους υποδεικνύει η κυβέρνηση της Αθήνας ως «κακούς», κρατώντας για τον εαυτό της το ρόλο του «καλού», δόθηκε εντολή στον εκπρόσωπο της Κομισιόν Σάιμον Ο'Κόννορ να δηλώσει ότι «δεν αναγνωρίζει» αυτό το νούμερο (τα 2,9 δισ.) και off the record να πει ότι το «δημοσιονομικό κενό» που «βλέπει» η τρόικα δεν ξεπερνά τα 2 δισ. ευρώ.

Το πρώτο σχόλιο που μπορεί να κάνει κάποιος είναι ότι κυβέρνηση και τρόικα παίζουν

■ «Δημοσιονομικό κενό»

Εργαλείο κινεζοποίησης

ΠΙΝΑΚΑΣ 9: Χρονοδιάγραμμα Αποπληρωμής Χρεών και Πληρωμών Τόκων.

	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Υποχρεώσεις για αποπληρωμές ληξιπρόθεσμων ομολόγων και τόκων (*)	26.9	24.9	16.1	6.8	7.7	3.6	7.6	3.8
Πληρωμές τόκων (**)	7.5	8.7	9.8	10.5	-	-	-	-
Πρωτογενές πλεόνασμα (**)	0.0	2.8	5.7	9.0	-	-	-	-

(*) ΟΔΩΚ, σε δις €.

(**) Πρόβλεψη 2013-2016 από Memorandum of Understanding July 2013, σε δις €. Μετά το 2015 υπάρχει ανοήδου πρόβλεψη του IMF για ετήσιο πρωτογενές πλεόνασμα 4.5% του ΑΕΠ.

την κολοκυθιά με τα νούμερα του «δημοσιονομικού κενού», τα οποία δεν αφορούν κάποια ακαδημαϊκή συζήτηση μεταξύ οικονομολόγων, αλλά καθορίζουν τον όγκο και την ένταση των νέων μέτρων που παίρνονται σε κάθε φάση.

Οποιοι ψάχνει σε βάθος τα πράγματα, όμως, ανακαλύπτει ότι παίζουν με την κολοκυθιά, αλλά λένε και οι δυο πλευρές ψέματα! Ψέματα που αποκαλύπτουν ότι το περιβόητο «δημοσιονομικό κενό» δεν είναι παρά ένα εργαλείο προώθησης της κινεζοποίησης. Πρόκειται για ένα νούμερο το οποίο κάθε φορά κατασκευάζεται, αφού πρώτα καταλήξουν στο «πα-

κέτο» των νέων μέτρων που θα πάρουν. Πρώτα καθορίζουν τα μέτρα και μετά βαφτίζουν το άθροισμά τους «δημοσιονομικό κενό».

Τι είναι το «δημοσιονομικό κενό»; Στην αστική οικονομολογία δεν απαντάται ο όρος. Υπάρχει ο όρος δημοσιονομικό έλλειμμα ή πλεόνασμα, που ορίζεται ως η διαφορά ανάμεσα στα έσοδα και τις δαπάνες του προϋπολογισμού. Είτε πρόκειται για την κεντρική κυβέρνηση (στενό δημόσιο) είτε για τη γενική κυβέρνηση (προστίθενται και οι φορείς στη μετοχική σύνθεση ή τη χρηματοδότηση των οποίων το κράτος συμμετέχει με τουλάχιστον

50%). Το «δημοσιονομικό κενό» είναι ένα... μνημονιακό δημιούργημα, το οποίο είναι χρήσιμο προπαγανδιστικά στην τρέχουσα φάση και τα επόμενα χρόνια. Από τότε δηλαδή που, μέσω της εφιαλτικής λιτότητας, άρχισαν να δημιουργούνται πρωτογενή πλεονάσματα (ανεξάρτητα από το μέγεθός τους).

Το Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους, σε πρόσφατη μελέτη του [«Το δημόσιο χρέος μετά το τέλος του "Μνημονίου" (2014)], δίνει ως εξής τον ορισμό του «δημοσιονομικού κενού»: «Κάπως απλά, η διαφορά μεταξύ τόκων και πρωτογενούς πλεονάσματος είναι το

«δημοσιονομικό κενό»». Ας εξηγήσουμε τον ορισμό αυτό.

Όλα ξεκινούν από το δεδομένο ότι τα χρεολύσια πληρώνονται με τα νέα δάνεια που έχει συνάψει το ελληνικό κράτος, τα οποία δεν τα διαχειρίζεται η κυβέρνηση, αλλά η τρόικα, μέσω του περιβόητου ειδικού λογαριασμού, στον οποίο συρρέουν οι δόσεις των νέων δανείων, τα έσοδα από τις ιδιωτικοποιήσεις και το 30% των πρωτογενών πλεονασμάτων (τα οποία ακόμα δεν έχουν υπάρξει). Το κράτος, υπό την στενή επιτήρηση της τρόικας, έχει υποχρέωση να συλλέξει τα έσοδα από φόρους και να πληρώσει τις κρατικές δαπάνες και τους τόκους των δανείων.

Η διαφορά των κρατικών εσόδων από τις κρατικές δαπάνες είναι το πρωτογενές αποτέλεσμα, που μπορεί να είναι έλλειμμα (όπως είναι μέχρι τώρα) ή πλεόνασμα (όπως υποτίθεται ότι θα είναι από φέτος και για όλα τα χρόνια μέχρι το 2020). Υπάρχουν, όμως, και οι τόκοι, οι οποίοι επίσης πρέπει να πληρωθούν από τον κρατικό προϋπολογισμό. Αρα, σύμφωνα με τον ορισμό του ΓΠΚ, στους τόκους προστίθεται το πρωτογενές έλλειμμα ή αφαιρείται το πρωτογενές πλεόνασμα και αυτό είναι το «δημοσιονομικό κενό». Είναι το τελικό έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης, το οποίο πρέπει να καλυφθεί από το κράτος. Πώς καλύπτεται αυτό; Με δανεισμό, φυσικά. Είτε με ένα τρίμηνο των νέων δανείων είτε με βραχυπρόθεσμο δανεισμό (έντοκα γραμματία τρίμηνης, εξαμήνης ή δωδεκάμηνης διάρκειας).

Πόσο προβλέπεται να είναι το «δημοσιονομικό κενό» για τα έτη από το 2013 μέχρι το 2020; Το ΓΠΚ στη μελέτη του περιλαμβάνει τον πίνακα που βλέπετε παραπάνω. Οπως σημειώνει, έχει πάρει υπόψη του την «αισιόδοξη πρόβλεψη» του ΔΝΤ για ετήσιο πρωτογενές πλεόνασμα 4,5% του ΑΕΠ. Τι βλέπουμε από τις δυο τελευταίες γραμμές του πίνακα; Οτι το «δημοσιονομικό κενό» (τόκοι μείον πρωτογενές πλεόνασμα) το 2013 θα είναι 7,5 δισ., το 2014 5,9 δισ., το 2015 4,1 δισ. και το 2016 1,5 δισ. Σύνολο μέχρι το 2016 19 δισ. ευρώ!

Αρα, και η κυβέρνηση που «υπολογίζει» το δημοσιονομικό κενό σε 500 εκατ. και η τρόικα που το υπολογίζει 2 ή 2,5 ή 2,9 δισ. (επίσημα τοποθέτηση από την τρόικα δεν έχουμε) λένε ψέματα. Το «δημοσιονομικό κενό», σύμφωνα με το δικό τους ορισμό, είναι πολύ μεγαλύτερο.

Τότε τι είναι αυτό που εμφανίζονται ως «δημοσιονομικό

κενό»; Είναι τα νέα μέτρα που κάθε φορά αποφασίζουν να επιβάλουν, προωθώντας την «κινεζοποίηση» του ελληνικού λαού. Το «δημοσιονομικό κενό» είναι ένα προπαγανδιστικό τέχνασμα. Για να πείσουν (όσο μπορούν να πείσουν πια) τον ελληνικό λαό ότι τα νέα μέτρα είναι αναγκαία για να καλυφθεί το «δημοσιονομικό κενό» και για να δώσουν άλλοθι στους βουλευτές της συμπολίτευσης να ψηφίσουν τα νέα μέτρα.

Φυσικά, γίνεται παζάρι. Η κυβέρνηση κατεβάζει πάντοτε το ύψος των νέων μέτρων, η τρόικα το ανεβάζει, στο τέλος κλείνουν συμφωνία πολύ κοντά (αν όχι ακριβώς) στο ύψος που ζητάει η τρόικα, η οποία έχει πλήρη κάλυψη από τους δανειστές (ΕΕ, ΕΚΤ και ΔΝΤ) και γι' αυτό συμπεριφέρεται ως αποικιοκράτης.

Από τον πίνακα μπορεί να δει κανείς και τον εφιάλτη του δημόσιου χρέους που δεν είναι βιώσιμο. Γίνεται, όμως, διαχείριση ως προς το σχέδιο εξυπηρέτησής του. Αυτό γίνεται μέχρι τώρα, αυτό θα γίνει και τα επόμενα χρόνια. Διότι το υπάρχον σχέδιο δεν επαρκεί, όπως έχουμε αποδείξει χρησιμοποιώντας τα ίδια τα επίσημα στοιχεία. Με βάση τις δόσεις που το ελληνικό κράτος έχει να εισπράξει ακόμη, τα ληξιπρόθεσμα δάνεια που πρέπει να πληρωθεί και τους τόκους κάθε χρονιά, μένει ένα «χρηματοδοτικό κενό» δεκάδων δισεκατομμυρίων, που θα απαιτήσει νέο δανεισμό. Αν προσθέσουμε και τα έσοδα από ιδιωτικοποιήσεις, τα οποία τα έχουν φουσκώσει και παρουσιάζουν κάθε χρόνο μεγάλη υστέρηση, τότε το «χρηματοδοτικό κενό» γίνεται ακόμη μεγαλύτερο. Θυμίζουμε αυτό που γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο: κάθε υστέρηση στα προβλεπόμενα από ιδιωτικοποιήσεις έσοδα πρέπει να καλύπτεται με νέα μέτρα.

Αυτό που γίνεται αυτή τη στιγμή, λοιπόν, είναι το παζάρι κυβέρνησης-τρόικας για νέα αντιλαϊκά και αντεργατικά μέτρα. Κι αυτό θα συνεχίσει να γίνεται και τα επόμενα χρόνια. Είναι ένας φαύλος κύκλος η διαχείριση του χρέους. Το ίδιο το χρέος είναι ένα εργαλείο για την κινεζοποίηση. Οι υπολογισμοί που κάνουν είναι απλοί: **πιο μπορούμε να πάρουμε ακόμα; Από ποιους μπορούμε να τα πάρουμε;** Τώρα έχουν επικεντρωθεί στο δημόσιο, όπου επίσης κινεζοποιούν μισθούς και εργασιακές σχέσεις. Το ίδιο θα γίνει με τις συντάξεις, κυρίως του δημοσίου, των ΔΕΚΟ και των λεγόμενων «ευγενών ταμείων». Και βέβαια, δε θα παραλείψουν να εξαλείψουν και τα τελευταία «εμπόδια» στις εργασιακές σχέσεις (π.χ. ομαδικές απολύσεις).

Αυτό μόνο μια εξέγερση του ελληνικού λαού μπορεί να το σταματήσει.

Και πάλι διαπιστευτήρια στο κεφάλαιο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

Η παλιά «γραμμή» του ΣΥΡΙΖΑ, που έλεγε ότι «δεν φεύγουμε από την Ευρωζώνη, εκτός αν μας αναγκάσουν» και συμπληρωνόταν με διάφορα περί «στάσης πληρωμών τοκοχρεολυσίων» κτλ. τώρα έχει αλλάξει. Στη μεν ομιλία Τσίπρα στο Οσπιν δεν ειπώθηκε κάτι με σαφήνεια (αφέθηκε απλά ένα νεφέλωμα), όμως ο Δραγασάκης, στη δική του ραδιοφωνική συνέντευξη, την ίδια μέρα, υπήρξε παραπάνω από σαφής: «**Διαπραγματεύση με συναίνεση. Αυτό που κάνουν ως τώρα οι κυβερνήσεις. Επειδή υπάρχει τέτοια συμμετρία δύναμης, αυτό καταλήγει σε υποταγή. Το δεύτερο είναι ή όλα ή τίποτα. Πάμε σε ρήξη (...)** Αυτό το απορρίψαμε. Πάμε, λοιπόν, σε μια διαπραγματευτική λογική, διεκδικητική θα έλεγα, που λέει ότι εμείς λέμε ότι "με αυτή την πολιτική οδηγούμαστε σε καταστροφή, ενώ με μια άλλη πολιτική μπορούμε να διασώσουμε ό,τι μπορούμε και να χαράξουμε μια διαφορετική πορεία". Διεκδικούμε καταρχάς να γίνει δεκτή αυτή η θέση. **Εφόσον δεν γίνει δεκτή, πρέπει να είμαστε έτοιμοι και για ρήξη, αλλά εντός της Ευρωζώνης πάντα.**»

Τι ακριβώς σημαίνει «ρήξη εντός της Ευρωζώνης» δεν χρειάζεται να το αναλύσουμε ιδιαίτερα, γιατί θεωρούμε ότι απευθυνόμαστε σε νοήμονες αναγνώστες. Τέτοιου είδους ρήξη δεν μπορεί να υπάρξει. Αλλωστε, και οι ΣΥΡΙΖΑίοι, που χρησιμοποιούν τον όρο «ρήξη», ουδέποτε περιέγραψαν το περιεχόμενό του, σε αδρές έστω γραμμές. Τι θα κάνουν, δηλαδή, θα

αρνηθούν να πληρώσουν δόσεις δανείων; Θα αρνηθούν τους όρους της επιτήρησης, που είναι σφραγισμένοι όχι από τις δανειακές συμβάσεις και τα Μνημόνια, αλλά από αποφάσεις του Συμβουλίου της ΕΕ; Σε μια τέτοια (υποθετική) περίπτωση, το Κοινωνικό Δίκαιο προβλέπει κυρώσεις, οι οποίες μπορούν να επιβληθούν σε μια «απειθαρχη» χώρα. Παραμυθάκια λένε, λοιπόν, παίζοντας με τον πόνο του ελληνικού λαού, ο οποίος μπαϊλντισμένος, απογοητευμένος, με το σύνδρομο της ήττας να έχει συμπαραλάβει τις συνειδήσεις και να παραλύει το νευρικό σύστημα, είναι έτοιμος να γαντζωθεί από νέους επιδοξούς σωτήρες, σαν τον καρκινοπαθή που γυρίζει από εκκλησιά σε εκκλησιά και κάνει τάματα μπας και τον σώσουν οι άγιοι.

Είναι προφανές ότι ο ΣΥΡΙΖΑ, ενθαρμυμένος και από την υποχώρηση των αγωνιστικών σκιρτημάτων του Σεπτέμβρη, έχει επιλέξει σ' αυτή τη φάση (το έχει κάνει και σε άλλες φάσεις) την επιδοση διαπιστευτηρίων στην αστική τάξη, προσδοκώντας σε στήριξη από κάποιους μηχανισμούς της, που θα τον επιλέξουν έστω και ως λύση ανάγκης εάν συμβεί κάποιο «ατύχημα» στη συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου. Γι' αυτό και οι κωλοτούμπες γίνονται με τόσο θεαματικό τρόπο και συντονισμένα από Τσίπρα και Δραγασάκη. Αν υπάρχει γκρίνια εσωκομματική, θα γίνουν κάποιες εξισορροπητικές δηλώσεις και θα «στανιάρουν» οι Λαφαζιάνηδες. Κι αυτό το έργο το έχουμε ξαναδεί.

ΥΓ: Δεν μπορούμε ν' αφήσουμε ασχο-

λίστο ένα μεγάλο «άνοιγμα» προς την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία που έκανε ο Τσίπρας ενώπιον του αμερικανικού ακροατήριου, θέλοντας προφανώς να διαλύσει κάθε νεφέλωμα ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι κάτι διαφορετικό από μια πολιτική δύναμη της σοσιαλδημοκρατίας. Είπε: «**η μελλοντική κυβέρνησή μας δεν θα είναι μόνη. Δεν θα πρόκειται για μια διαπραγματεύση ανάμεσα στην Ελλάδα και τη Γερμανία. Πρόκειται να είναι μια σύγκρουση των δυνάμεων της ανάπτυξης και της απασχόλησης και των δυνάμεων της λιτότητας και του μερκελισμού. Μπροστά σε αυτό το δίλημμα, τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα πρέπει να αποφασίσουν αν ο μέχρι τώρα χειρισμός της κρίσης στην Ευρώπη ήταν μια επιτυχία ή όχι. Και αν το μέλλον τους θα είναι παρόμοιο με εκείνο του ελληνικού ΠΑΣΟΚ που είναι γύρω ή κάτω από 5% στις δημοσκοπήσεις, ενώ συμμετέχει στην κυβέρνηση του κ. Σαμαρά.**» Στις δυο ηγέτριες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ΕΕ τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα είτε κυβερνούν και παίρνουν από κοινού με τους «μερκελιστές» τις αποφάσεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο (Γαλλία) είτε ετοιμάζονται να συγκυβερνήσουν με τους «μερκελιστές» (Γερμανία). Πόσο θράσος πρέπει να έχει κάποιος για να θέτει τέτοια ψευτοδίληματα σε ένα από τα πιο αντιδραστικά ρεύματα της ευρωπαϊκής πολιτικής, που έχει κάνει τις επιλογές του πριν από έναν αιώνα, προδίδοντας τα συμφέροντα της εργατικής τάξης; Αμα είναι ίδιος μ' αυτό...

Πέτρος Γιώτης

■ Νομοσχέδιο για την Κωδικοποίηση της Δασικής Νομοθεσίας

Και νομιμοποίηση σκανδάλων

Με το δασοκτόνο νομοσχέδιο για την Κωδικοποίηση της Δασικής νομοθεσίας, πλέον των άλλων, επιχειρείται να «τακτοποιηθούν» παλιές «εκκρεμότητες» διεκδίκησης δημόσιων δασικών και χορτολιβαδικών εκτάσεων.

Ο Β' Παραθεριστικός Οικοδομικός Συνεταιρισμός Δασκάλων και Νηπιαγωγών Ηρακλείου Κρήτης διεκδικεί εδώ και περίπου 20 χρόνια έκταση 931,25 στρεμμάτων, που είναι δημόσια χορτολιβαδική έκταση, στη θέση «Πελεκητά» στη Δημοτική Ενότητα Γουβών, προκειμένου να χτίσει βίλες. Για το σκάνδαλο αυτού του οικοδομικού συνεταιρισμού έχουμε δημοσιεύσει δύο αναλυτικά άρθρα, στις 7.4.2012 και στις 5.5.2012. Από τότε και μέχρι τις 18 Σεπτεμβρίου, που δημοσιοποιήθηκε το νομοσχέδιο «Δασικά Οικοσυστήματα: Ορισμοί, μέτρα προστασίας, ανάπτυξης και διαχείρισης» και άρχισε η περιβόητη διαβούλευση, το θέμα είχε παγωθεί, γιατί και οι επικεφαλής του οικοδομικού συνεταιρισμού και η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΚΑ περίμεναν μια θετική γνωμοδότηση από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, με την οποία θα εισηγούνταν ότι η διεκδικούμενη έκταση των 931, 25 στρεμμάτων ανήκει στον οικοδομικό συνεταιρισμό.

Το ερώτημα προς το ΝΣΚ υποβλήθηκε στις 13.2.2013 και φέρει τις υπογραφές του Ειδικού Γραμματέα Δασών Γ. Αμοργιανιώτη και του αναπληρωτή ΥΠΕΚΑ Στ. Καλαφάτη. Κατά τη γνώμη μας, δεν υπήρχε περίπτωση το ΝΣΚ να εκδώσει δεύτερη γνωμοδότηση για το ιδιοκτησιακό της έκτασης αυτής, γιατί ήδη στις 13.12.2010 το Β' Τμήμα του ΝΣΚ είχε εκδώσει την Γνωμοδότηση 453, την οποία όμως ο τότε υπουργός ΥΠΕΚΑ Γ. Παπακωνσταντίνου είχε αρνηθεί να κάνει αποδεκτή. Το γιατί θα το αναφέρουμε στη συνέχεια. Ποιο ήταν το ερώτημα που έθεσε στο ΝΣΚ η τότε υπουργός ΥΠΕΚΑ Τ. Μπιρμπίλη και τι απάντησε το ΝΣΚ με τη γνωμοδότηση 453.

«Περίληψη ερωτήματος: Ερωτάται, κατ' ορθή εκτίμηση του περιεχομένου του εγγράφου αυτού, εάν με την υπ' αριθ. 92/3.10.1936 απόφαση του Τοπικού Συμβουλίου του Οργανισμού Διοικήσεως Μοναστηριακής Περιουσίας Ν. Ηρακλείου (υπ' αριθ. 30 Πρακτικό), εκδοθείσα κατ' εξουσιοδότηση του Α.Ν. από 24.10.1935, θεωρείται λυμένο το ιδιοκτησιακό καθεστώς εκτάσεως εμβαδού 931.248 τ.μ. στη θέση "Πελεκητά" του Δήμου Γουβών Πεδιάδας Ν. Ηρακλείου (σ.σ. Δημοτική Ενότητα στο Δήμο Χερσονήσου), την οποία απέκτησε με συμβόλαιο

αγοράς ο Β' Παραθεριστικός Οικοδομικός Συνεταιρισμός Δασκάλων και Νηπιαγωγών Ηρακλείου Κρήτης με σκοπό την οικιστική ανάπτυξη».

Το ΝΣΚ απάντησε αρνητικά σημειώνοντας: «Με βάση όλα τα προεκτεθέντα, επί του τεθέντος ερωτήματος, όπως αυτό κατ' εκτίμηση διαμορφώθηκε, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Β') **γνωμοδοτεί ομόφωνα (...)** ότι εφ' όσον εν προκειμένω ως προς τα ακίνητα του ερωτήματος δεν έχει τηρηθεί η εν λόγω προβλεπόμενη διαδικασία ως αναγκαίος τύπος, όπως προεκτίθεται, η απόφαση του Τοπικού Συμβουλίου ΟΔΜΠ, (Οργανισμός Διοικήσεως Μοναστηριακής Περιουσίας) **δεν συνιστά πλήρο κρισιμότητας υπέρ του ΟΔΜΠ, ως μη πληρούσα, κατά τα άνω, όλες τις τίθόμενες από το π.δ από 8.7.1930 προϋποθέσεις.**

Με λίγα λόγια, το ΝΣΚ δεν αναγνώρισε ως ιδιοκτήτη της έκτασης τον ΟΔΜΠ και κατά συνέπεια τον Β' Παραθεριστικό Οικοδομικό Συνεταιρισμό Δασκάλων και Νηπιαγωγών Ηρακλείου Κρήτης. Γι' αυτό και εκτιμούμε ότι όσα ερωτήματα και εάν έθετε στη συνέχεια (μετά τη γνωμοδότηση 453/2010) ο οικοδομικός συνεταιρισμός, δεν υπήρχε περίπτωση να αλλάξει γνώμη το ΝΣΚ, γιατί απλούστατα η υπόθεση της ιδιοκτησίας της έκτασης αυτής πάσχει από γεννησιμίου της και επειδή το ρολόι δεν μπορεί να γυρίσει στην τρίτη δεκαετία του 20ού αιώνα, δεν είναι δυνατόν να εκδοθεί νέα γνωμοδότηση, διαμετρικά αντίθετη προς την προηγούμενη.

Αν ο Γ. Παπακωνσταντίνου έκανε αποδεκτή τη γνωμοδότηση 453, θα σφραγιζόταν οριστικά ότι η έκταση των 931,25 στρεμμάτων είναι δημόσια χορτολιβαδική έκταση. Αυτός όμως σκόπιμα δεν έκανε αποδεκτή τη γνωμοδότηση, για ν' αφήσει ανοιχτό το ζήτημα, δεδομένου ότι οι γνωμοδοτήσεις που δίνονται αποδεκτές δεν αποτελούν δημόσια έγγραφα. Επιπλέον, υποχρέωσε την αρμόδια διεύθυνση να υποβάλει συμπληρωματικό ερώτημα στο ΝΣΚ, προφανώς για να γκρεμίσει το ίδιο το ΝΣΚ τη γνωμοδότησή του. Φαίνεται πως έτσι τον συμβούλευσαν οι σύμβουλοί του. Προς επιβεβαίωση του σχετικού εγγράφου, που στάλθηκε από το γραφείο του υπουργού στις 17.5.2011, με αριθμό πρωτοκόλλου 2874, προς τη Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος. Το έγγραφο παραλήφθηκε στις 20.5.2011 με αριθμό εισερχομένου πρωτοκόλλου 2274. Όπως προαναφέραμε, το ερώτημα υποβλήθηκε στις 13.2. 2013!

Η υποβολή του ερωτήματος καθυστέρησε τόσο, γιατί δεν είναι εύκολο να βρεθούν Νομικοί Σύμβουλοι που θα βάλουν το κεφάλι τους στο ντροβά. Το ΝΣΚ εξυπηρετεί τις επιλογές της εκάστοτε κυβέρνησης και οι γνωμοδοτήσεις που εκδίδει στη συντριπτική τους πλειοψηφία εκδίδονται καθ' υπαγόρευση των ερωτώντων υπουργών, υπάρχουν όμως και ελάχιστες περιπτώσεις που οι Νομικοί Σύμβουλοι δεν εκδίδουν κάποια καθ' υπαγόρευση γνωμοδότηση, για λόγους δικής τους προστασίας. Εκτός από τη συγκεκριμένη περίπτωση, έχουμε υπόψη μας και τη γνωμοδότηση 164 (Απρίλης 2003), με την οποία ομόφωνα το ΝΣΚ γνωμοδότησε ότι το δάσος των 17.600 στρεμμάτων στο Νέο Μαρμαρά Χαλκιδικής (Πόρτο Καρράς) παραμένει δάσος. Και ο τότε υπουργός Γεωργίας Γ. Δρυσ αρνήθηκε να κάνει αποδεκτή τη γνωμοδότηση 164, ενώ η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αναγκάστηκε να καταθέσει την περιβόητη ντροπολογία Πάχτα, με την οποία αποχαρακτηριζόταν το συγκεκριμένο δάσος.

Ανάλογα ενεργεί η σημερινή δοσιλογική κυβέρνηση, με την κατάθεση ντροπολογίας στο νέο δασοκτόνο νομοσχέδιο, με την οποία προσπαθεί να αποχαρακτηρίσει τη δημόσια χορτολιβαδική έκταση των 931,25 στρεμμάτων στην Κρήτη. Με το άρθρο 12 παρ. 5γ του δασοκτόνου νομοσχεδίου τροποποιεί την περίπτωση γ του τμήματος ΙΙΙ του δασοκτόνου νόμου, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του από το νόμο 4030/2011. Η ισχύουσα διάταξη έχει ως εξής: «*Το δημόσιο δεν προβάλλει δικαιώματα κυριότητας σε δάση εν γένει δασικές εκτάσεις και στις εκτάσεις των παραγράφων 6β και 6γ του άρθρου 3 του νόμου του ν. 998/1979 που (...) περιήλθαν από διαχωρισμό υπέρ των Ταμείων Εφένδρων Πολεμιστών Κρήτης βάσει του Ν. 3345/22.*

Πολιτικάντικα τερτίπια

Κλείνουμε την ύλη όταν ήρθε η είδηση ότι ο ΣΥΡΙΖΑ καταθέτει πρόταση δυσπιστίας κατά της κυβέρνησης. Ο Τσίπρας και η παρέα του προσφέρουν στους Σαμαρά-Βενιζέλο την ευκαιρία να συσπειρώσουν τους λόχους τους (ενόψει και των νέων μέτρων), ενώ συσπειρώνουν και τους δικούς τους, που ήταν έτοιμοι να ξαναβγάλουν τα σπαθιά από τα θηκάρια, μετά τις νέες μεγαλοπρεπείς κωλοτούμπες του Τέξας. Ες αύριον τα σπουδαία...

2.1925».

Με τη ντροπολογία του νέου δασοκτόνου νομοσχεδίου προστίθενται και οι Μονές, οπότε η διάταξη τροποποιείται ως εξής: «*Το δημόσιο δεν προβάλλει δικαιώματα κυριότητας σε δάση εν γένει δασικές εκτάσεις και στις εκτάσεις των παραγράφων 6β και 6γ του άρθρου 3 του νόμου του ν. 998/1979 που (...) περιήλθαν από διαχωρισμό υπέρ των Ταμείων Εφένδρων Πολεμιστών Κρήτης και Μονών βάσει του Ν. 3345/22.2.1925».*

Οι συντάκτες αυτής της επαισχυντής ντροπολογίας νομίζουν ότι έτσι θα λύσουν το πρόβλημα υπέρ του οικοδομικού συνεταιρισμού, παραδίδοντας του μια δημόσια χορτολιβαδική έκταση 931,25 στρεμμάτων για να οικοδομήσει βίλες. Τη ντροπολογία εισήγαγε ο αναπληρωτής ΥΠΕΚΑ Στ. Καλαφάτης μετά και από ερώτημα-απαίτηση των εκπροσώπων του οικοδομικού συνεταιρισμού. Παρά ταύτα, θεωρούμε ότι και αν ακόμη τολήσει η δοσιλογική κυβέρνηση να ψηφίσει αυτή την ντροπολογία, θα είναι δύσκολο να «περπατήσει» στη ζωή και να μπορέσει ο οικοδομικός συνεταιρισμός να χτίσει τις βίλες.

Οι εκπρόσωποι του οικοδομικού συνεταιρισμού έχουν δίαιλο επικοινωνίας με την πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΚΑ και γνώριζαν από τον Ιούνιο του 2013 τη διάταξη που θα προωθούνταν στη Βουλή. Με δελτίο Τύπου που ανέβασαν στην ιστοσελίδα τους στις 5 Ιούνιο πανηγύριζαν. Δεν μιλούσαν συγκεκριμένα, αλλά αν λάβουμε υπόψη ότι το πρόβλημά τους ήταν και είναι το ιδιοκτησιακό, φωτογράφιζαν έμμεσα τη διάταξη σε όσους γνωρίζουν το θέμα.

Το νέο δασοκτόνο νομοσχέδιο έχει πολλά ακόμη για σχολιασμό. Θα επανέλθουμε, περιοριζόμενοι στο σχολιασμό ενός άλλου σκανδάλου. Αναφερόμαστε στο διαγωνισμό που προκήρυξε τον Ιούνιο του 2012 η εταιρία Εθνικό Κτηματολόγιο και Χαρτογράφηση ΑΕ (πρώην Κτηματολόγιο ΑΕ) για την Κωδικοποίηση της Δασικής Νομοθεσίας. Ο διαγωνισμός κατακυρώθηκε σε δύο εταιρίες, στις οποίες τον πρώτο λόγο έχει ο περιβόητος Ν. Χλύκας, πρώην μυστικοσύμβουλος της Μπιρμπίλη στα δασικά θέματα. Θα πεταχτούν στα σκουπίδια 1,2 εκατ. ευρώ (με τον ΦΠΑ) για μια δουλειά που δεν χρειάζονται να γίνει. Ο διαγωνισμός αυτός κατακυρώνεται σε μια στιγμή που ψηφίζεται ο νέος δασοκτόνος νόμος, που εκτός των άλλων κωδικοποιεί μερικά τη δασική νομοθεσία. Θα επανέλθουμε και σ' αυτό το σκάνδαλο.

96 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΑΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Ζητούμενο ο μπολσεβικισμός της εποχής μας

Ενενήντα έξι χρόνια συμπληρώθηκαν προχθές από την Εξέγερση του Οκτώβρη του 1917, που γέννησε το πρώτο προλεταριακό κράτος στην Ιστορία (μετά το σύντομο «πείραμα» της Κομμούνας του Παρισιού, που πνίγηκε στο αίμα από τη γαλλική αστική τάξη με τη βοήθεια της ευρωπαϊκής αντίδρασης). Η Οκτωβριανή Επανάσταση πέτυχε αυτό που δεν πέτυχε η Κομμούνα: νίκησε, οργανώθηκε, άντεξε στα συντονισμένα χτυπήματα όχι μόνο των υπολειμμάτων του τσαρισμού, αλλά ολόκληρης της ευρωπαϊκής αντίδρασης.

Ακόμα και για τους εχθρούς της, η Οκτωβριανή Επανάσταση εξακολουθεί να αντιμετωπίζεται ως ένα κοσμοϊστορικό γεγονός. Τόμοι επί τόμων έχουν γραφτεί γι' αυτή, από φίλους και εχθρούς. Και δεν είναι δυνατόν να συμπυκνωθεί σ' ένα δημοσιογραφικό σχόλιο ο τεράστιος πλούτος ιδεών, συμπερασμάτων, διδαγμάτων που πηγάζουν από την Οκτωβριανή Επανάσταση. Υπαινικτικά, λοιπόν, θα σταθούμε σ' εκείνη την πλευρά που κατά τη γνώμη μας έχει τη μεγαλύτερη σημασία στη σημερινή επικαιρότητα και πρέπει ν' αποτελέσει πηγή έμπνευσης και διδασχής για το εργατικό μας κίνημα.

Η επανάσταση του Οκτώβρη ήταν μια «στιγμή» σε μια επαναστατική διαδικασία που γνώρισε την κορύφωσή της από το Φλεβάρη του 1917. Ήταν η κρίσιμη, η «καθοριστική» στιγμή. Έξι ώρες πριν θα είναι νωρίς, έξι ώρες μετά θα είναι αργά, έγραφε ο Λένιν στην Κεντρική Επιτροπή των Μπολσεβίκων, υπογραμμίζοντας την τεράστια σημασία του επαναστατικού στρατιωτικού σχεδίου. Το κόμμα των Μπολσεβίκων δεν ήταν μόνο ένα κόμμα θεωρητικά καταρτισμένο, προγραμματικά συγκροτημένο, στελεχικά ασπάλωμένο, πολιτικά πρωτοπόρο και ικανό. Ήταν ένα κόμμα που μπορούσε να νικήσει και στρατιωτικά την εξουσία των αστών. Ένα κόμμα που μπορούσε να χαράξει τακτική λογαριάζοντας ακόμη και τις ώρες.

Το κόμμα των Μπολσεβίκων ήταν ένα πραγματικά πρωτοπόρο κόμμα του προλεταριάτου, που ήξερε να συνδέει τη θεωρία με την πράξη σε κάθε στιγμή του επαναστατικού γήνεσθαι. Στις παλίρροιας και τις αμπώτιδες του κινήματος. Στην αρχή, στο μέσο και στο τέλος της επανάστασης. Που ήξερε να επιλέγει τη «στιγμή» για να οδηγήσει το ένοπλο προλεταριάτο στη νίκη.

Η Ιστορία δεν γράφεται με «αν». Κανείς δεν μπορεί να πει πώς θα εξελίσσονταν τα πράγματα στη Ρωσία του 1917, αν δεν υπήρχαν οι Μπολσεβίκοι. Το βέβαιο είναι, όμως, ότι η επανάσταση του Οκτώβρη φέρει ανεξίτηλα τη σφραγίδα τους. Αυτοί τη σχεδίασαν, αυτοί οργάνωσαν το επιτελείο της, αυτοί εκπόνησαν όχι μόνο το πολιτικό αλλά και το στρατιωτικό της σχέδιο. Δεν ήταν, όμως, στρατηγικοί χωρίς στρατό. Ήταν στρατηγικοί που τους εμπιστεύονταν οι στρατιές των εξεγερμένων και σπλισμένων προλεταρίων. Ο Λένιν από τη Φιλανδία και τα μέλη του Στρατιωτικού Επαναστατικού Κέντρου των Μπολσεβίκων (Στάλιν, Σβερντόλοφ, Τζεργίνσκι, Ουρίτσκι, Μπουμπνόνφ) ήταν πραγματικοί ηγέτες, με τεράστιο κύρος, που κάθε λόγος τους μετρούσε για το επαναστατημένο προλεταριάτο. Κι αυτό ήταν αποφασιστικός όρος για τη νίκη της επανάστασης.

Ένα τέτοιο κόμμα χρειάζεται σήμερα το προλεταριάτο. Με το καθήκον της οργάνωσης ενός τέτοιου κόμματος πρέπει να καταπασιτούν οι πρωτοπόροι προλεταριοί.

Τσάμπα εργατικό δυναμικό για τους καπιταλιστές

Όπως ίσως θυμάστε, στις αρχές της σχολικής χρονιάς, η Βουλή ψήφισε το επαγγελματικό νομοσχέδιο του υπουργείου Παιδείας για το «νέο Λύκειο» (πλέον Ν.4186 ΦΕΚ 193/17-9-2013) των ανυπέβλβητων ταξικών φραγμών και των δυο ταχυτήτων. Στο νόμο αυτό προβλέπεται ότι οι απόφοιτοι του Δευτεροβάθμιου Κύκλου των Επαγγελματικών Λυκείων, ο οποίος αποτελείται από τρεις τάξεις και οδηγεί σε πτυχίο ειδικότητας επιπέδου 3, μπορούν να ακολουθήσουν στη συνέχεια, «εφόσον το επιθυμούν», έναν Μεταδευτεροβάθμιο Κύκλο-Τάξη Μαθητείας, διάρκειας ενός έτους, ο οποίος οδηγεί σε πτυχίο ειδικότητας επιπέδου 4.

Η Τάξη Μαθητείας είναι καθαρά ένα μεγάλο δώρο στους καπιταλιστές, που εξασφαλίζουν για τα κάτεργά τους τσάμπα εργατικό δυναμικό. Βεβαίως, η προαιρετικότητα της είναι σχετική, αφού οι περισσότεροι απόφοιτοι θα οδηγούνται σε αυτή την αναγκαστική «λύση» με την ελπίδα να «εξασφαλίσουν» (;) στη συνέχεια μια θέση εργασίας στις καπιταλιστικές επιχειρήσεις, όπου θα πραγματοποιήσουν τη μαθητεία τους. Συμπεραίνει δε κανείς αβίαστα, δεδομένων των συνθηκών γαλέρας που επικρατούν στις επιχειρήσεις του κεφαλαίου και του φόβου μπροστά στον εφιάλτη της ανεργίας, ότι οι υπό αίρεση νέοι αυτοί εργαζόμενοι θα είναι ακούρντως υποτακτικοί στα αφεντικά και στις ορέξεις τους.

Σύμφωνα με το νόμο, η Τάξη Μαθητείας εφαρμόζεται από το υπουργείο Παιδείας και τον ΟΑΕΔ και την ευθύνη τοποθέτησης στις καπιταλιστικές επιχειρήσεις, καθώς και όλα τα σχετικά με αυτή, έχουν τα ΕΠΑΛ και ο ΟΑΕΔ από κοινού.

Όλα τούτα, βεβαίως, για τους νέους που θα αποφοιτήσουν από τα «νέα ΕΠΑΛ», με την ολοκλήρωση του πρώτου Δευτεροβάθμιου Κύκλου σπουδών. Εν τω μεταξύ, τα αφεντικά έχουν ανάγκη από τώρα για τσάμπα εργατικά χέρια. Δεν τους φθάνουν, βλέπετε, οι πλήρως διαλυμένες εργασιακές σχέσεις των εργατών τους και οι εξευτελιστικοί μισθοί πείνας με τους οποίους τους αμείβουν.

Γι' αυτό το υπουργείο Παιδείας, με τη συγχρηματοδότηση του ΕΣΠΑ (οι ευρωπαϊκοί καπιταλιστές είναι «ανοιχτοχέρηδες» όταν πρόκειται για την ενίσχυση του κεφαλαίου), προχώρησε από τώρα σε πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος, για συμμετοχή στο «Πρόγραμμα Μαθητείας Αποφοίτων Τεχνικής Εκπαίδευσης για Απόκτηση Επαγγελματικής Εμπειρίας» και για τους παλιούς απόφοιτους της Δημόσιας Τεχνικής Εκπαίδευσης. Η πρόσκληση απευθύνεται στους απόφοιτους των σχολικών ετών 2011-2012 και 2012-2013 και του σχολικού έτους 2010-2011, εφόσον πρόκειται για άρρενες που έχουν εκπληρώσει τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις.

Οι νέοι αυτοί ειλωτες θα αμείβονται πλουσιοπάροχα. Την «υποτροφία» ύψους 300 ευρώ μηνιαίως θα καταβάλλει το υπουργείο Παιδείας και όχι βεβαίως οι καπιταλιστές. Η Μαθητεία αυτή θα διαρκεί 6 μήνες και οι «μαθητεύμενοι» θα εργάζονται 5 ημέρες την εβδομάδα από 6 ώρες κάθε ημέρα, ενώ θα καλύπτεται μόνο η ασφάλειά τους στο ΙΚΑ για τον κίνδυνο ατυχήματος [αυτά προβλέπονται με την υπ' αρ. πρωτ. 6564/12.06.2012/Ε.Υ.Ε. Ε.Δ. Υ.Π.Δ.Β.Μ.Θ. (ΑΔΑ: Β41Ω9-ΤΟΖ) (ΦΕΚ 1844/Β'/13.06.2012) Κοινή Υπουργική Απόφαση των υπουργών Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Οικονομικών].

■ Η συνεχιζόμενη απεργία των διοικητικών υπάλληλων των ΑΕΙ

Καρφί στο μάτι της κυβέρνησης

Ο Αρβανιτόπουλος είναι πλέον σε κατάσταση υστερίας, επειδή δεν του βγαίνει ο σχεδιασμός με τη σχεδιαζόμενη διαθεσιμότητα των 1.349 διοικητικών υπάλληλων των Πανεπιστημίων, ενώ τα αφεντικά της τρόικας είναι ήδη εδώ. Γι' αυτό στέλνει τα τελεσίγραφα το ένα μετά το άλλο στους πρυτάνεις και ο έτερος Καππαδόκης, αρχιερέας των διαθεσιμιτών-απολύσεων Κυριάκος Μητσοτάκης, διαμηνύει πως πάραυτα θα μπουν σε αυτοδίκαιη αργία όσοι υπάλληλοι των ΑΕΙ τολμήσαν και δεν απογράφησαν.

Από κοντά και ο υφυπουργός Παιδείας Κεδικόγλου, που δηλώνει: «όταν έρχεται το κράτος και σου λέει ότι πρέπει να απογραφείς και εσύ στασιάζεις στην ουσία αντί να πεις ότι δεν συμφωνείς και δεν απογράφεις και η πλειοψηφία των συναδέλφων σου συμφωνεί, πρέπει να υποστείς κάποιες συνέπειες».

Καρφί στο μάτι της κυβέρνησης είναι πλέον η συνεχιζόμενη απεργία των διοικητικών υπάλληλων, που έχει οδηγήσει σε λουκέτο κάθε δραστηριότητα στα δυο μεγαλύτερα ιδρύματα της χώρας, το Πανεπιστήμιο Αθηνών και το Μετσόβειο Πολυτεχνείο (απ' όπου και προέρχεται ο μεγαλύτερος αριθμός των

υπό διαθεσιμότητα υπάλληλων). Ετσι, ακόμα και η «απογραφή», στην οποία οδηγήθηκαν εκβιαστικά οι υπάλληλοι, ουσιαστικά μένει «στα χαρτιά» και δεν μπορεί να προχωρήσει η διαδικασία των διαθεσιμιτών.

Υπό την απειλή του νέου τελεσίγραφου του υπουργού Παιδείας, να προχωρήσουν άμεσα οι πρυτανικές αρχές «στα δέοντα» –να καλέσουν δηλαδή τον εισαγγελέα ή και τους μπάτσους στα ΑΕΙ–, οι πρυτάνεις πραγματοποίησαν την περασμένη Τρίτη έκτακτη Σύνοδο. Δυστυχώς, όμως, για τον Αρβανιτόπουλο, οι πρυτάνεις δε μπόρεσαν να σηκώσουν το βάρος μιας τέτοιας ενέργειας.

Στο ομόφωνο ψήφισμά της η Σύνοδος χαρακτηρίζει «απαράδεκτη» τη «μετατόπιση της ευθύνης από την κυβέρνηση προς τους Πρυτάνεις». Σημειώνει δε ότι το μέτρο της διαθεσιμότητας αποφασίστηκε ερήμην των Πανεπιστημίων και για τις συνέπειές του «οι πρυτανικές αρχές δε φέρνουν ευθύνη». Καταγγέλλουν δε ότι το ΕΚΠΑ και το ΕΜΠ θα υποστούν «ανεπανόρθωτη βλάβη», καθώς θα «αδυνατούν να λειτουργήσουν». Η Σύνοδος επίσης κάνει λόγο για «επαπειλούμενη

υποβάθμιση της ακαδημαϊκής λειτουργίας των Πανεπιστημίων Πατρών, Ιωαννίνων, Κρήτης, Θεσσαλίας, του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών» και τονίζει πως «το αναμενόμενο δημοσιονομικό όφελος αυτών των μέτρων είναι μηδαμινό καθώς αντιστοιχεί μόλις στο 0,8 τοις χιλίοις (δηλ. 8 ευρώ για κάθε 10.000 ευρώ) της μισθολογικής δαπάνης του Δημοσίου, έναντι της υπερπολλαπλασιασ βλάβης από την απώλεια ερευνητικών εσόδων και εκπαιδευτικών αποτελεσμάτων». Και προαναγγέλλει πως θα καταφύγει στα αρμόδια ευρωπαϊκά όργανα για να υπερασπιστεί το δημόσιο συμφέρον.

Πίσω από τον υπουργό Παιδείας βάλθηκαν να τρέχουν όλα τα υπόλοιπα δεκανίκια του συστήματος, για να βάλουν ένα χεράκι στο σπάσιμο της αντίστασης, του αγώνα των διοικητικών υπάλληλων και στην αύξηση της πίεσης προς τις πρυτανικές αρχές. Με πρώτη και καλύτερη την μέχρι πρότινος κυβερνητική συνιστώσα, τη ΔΗΜΑΡ, που θέλει μια απεργία-οπερέτα τύπου Ιαπωνίας (οι εργαζόμενοι να φορούν τα καπελάκια τους στρα-

βά και να παριστάνουν τους απεργούς). Η ξεδιάντροπη ΔΗΜΑΡ, σε ανακοίνωσή της αναφέρει: «Τα πανεπιστήμια πρέπει ν' ανοίξουν αμέσως. Το δικαίωμα στην απεργία είναι σεβαστό, αλλά είναι εξίσου σεβαστό να μην κρατούνται σε ομηρία οι φοιτητές, οι καθηγητές και ο θεσμός του Δημόσιου Πανεπιστημίου».

Στο ίδιο μήκος κύματος και τα εκκολαπτόμενα στελεχάκια του συστήματος της αστικής εξουσίας, που μάζεψαν ηλεκτρονικά υπογραφές και τις κατέθεσαν στη Σύνοδο των πρυτάνεων. Μιλούμε για την κυβερνητική ΔΑΠ-ΝΔΦΚ, που δε διστάζει να απειλήσει και τους πρυτάνεις, σημειώνοντας: «Σας καλούμε την ύστατη στιγμή να πράξετε τα δέοντα, ώστε να ανοίξουν οι σχολές. Γνωρίζουμε ότι υπάρχουν προβλήματα, αλλά ο μόνος τρόπος να τα λύσουμε είναι μόνο με τα Πανεπιστήμια ανοιχτά, την ακαδημαϊκή κοινότητα ενεργή και την κοινωνία στο πλευρό μας».

ΥΓ: Τελικά, ο Αρβανιτόπουλος προσέφυγε στον εισαγγελέα, ζητώντας να κηρυχτεί η απεργία των διοικητικών υπάλληλων παράνομη και καταχρηστική.

Διεκδικούν το αυτονόητο

Αγανάκτησαν οι γονείς των μικρών μαθητών της Ε' Τάξης του Δημοτικού Σχολείου Συκιών Ν. Χαλκιδικής, που δυο μήνες τώρα τα παιδιά τους μένουν χωρίς δάσκαλο και προχώρησαν, με τη στήριξη του ΔΣ, αλλά και όλων των μελών του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων του σχολείου, σε αποχή διαρκείας, κρατώντας τα παιδιά στα σπίτια τους.

Σε επιστολή που έστειλαν στον υπουργό Παιδείας, οι γονείς τονίζουν πως μέχρι σήμερα τα παιδιά τους

«έχουν χάσει δεκάδες ώρες μαθημάτων που δεν θα καλυφθούν ΠΟΤΕ μιας και έχουμε φτάσει στο τέλος του δεύτερου μήνα λειτουργίας του σχολείου» και ότι δεν θα επιτρέψουν να συνεχιστεί άλλο ο εμπαιγμός των παιδιών τους. Οι γονείς κάνουν γνωστό ότι στον αγώνα τους έχουν τη συμπαράσταση όλων σχεδόν των γονιών των μαθητών όλων των τάξεων, επειδή και αυτοί γνωρίζουν «ότι αύριο στην ίδια θέση μπορεί να είναι το δικό τους παιδί». Γι' αυτό και αποφάσισαν να απέχουν επ' αόριστο και τα δικά τους παιδιά από τα μαθήματα και να θέσουν με αυτό τον τρόπο το σχολείο που ουσιαστικά υπολειπόμενοι εκτός λειτουργίας.

Στην επιστολή τους στον Αρβανιτόπουλο, οι γονείς τονί-

ζουν: «Θεωρούμε ότι είναι απαράδεκτο να πρέπει να κάνουμε αιτήσεις για την κάλυψη της θέσης του εκπαιδευτικού, μιας και η μόρφωση των παιδιών μας είναι δικαίωμά τους αλλά και υποχρέωσή σας...».

Στη γειτονία μας τώρα, στους Αγίους Αποστόλους Αττικής, κάποιοι άλλοι γονείς βγήκαν στο δρόμο του αγώνα.

Αφορμή για την κατάληψη του σχολείου ήταν η αιφνιδιαστική απόφαση της Διευθύντριας Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ανατολικής Αττικής να υποβαθμίσει το σχολείο από 5/θέσιο σε 4/θέσιο δυο μήνες μετά την έναρξη της σχολικής χρονιάς βγάζοντας «υπεράριθμη» τη δασκάλα της Β' Δημοτικού, η οποία πρέπει να αποχωρήσει, ενώ έχει ήδη δεθεί με τα παιδιά. Ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων του Δημοτικού και Νηπιαγωγείου θεωρεί ότι κάτι τέτοιο είναι απαράδεκτο γιατί καταπατά ακόμη και τους νόμους που δήθεν υπερασπίζεται η κυβέρνηση (βάσει του νόμου 3848 δεν μπορεί να γίνει κομμάι κατάργηση τμήματος κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς).

Η υποβάθμιση του σχολείου έγινε με τη συνένωση της Ε' και της ΣΤ' τάξης. Ετσι 23 μαθητές καλούνται να κάνουν μάθημα σε τάξη 31 τετραγωνικών ενώ ακόμη και αυτή η ΥΑ 58185/

2474/1991 ορίζει -όπως αποδεικνύεται ψευδεπίγραφα- ότι αντιστοιχούν 2 τμ σε κάθε μαθητή.

Οι γονείς του σχολείου τονίζουν επίσης ότι το σχολείο τους έχει ιδιαίτερες και αυξημένες ανάγκες, καθώς σε αυτό φοιτούν πολλοί αλλοδαποί μαθητές και μαθητές με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες.

Τα παραπάνω παραδείγματα φέρνουν στο φως με δραματικό τρόπο τις τεράστιες ανάγκες των σχολείων, τα οποία κυριολεκτικά ασφυκτούν, ειδικά μετά την εφαρμογή της σκληρής δημοσιονομικής πειθαρχίας που επιτάσσουν τα Μνημόνια. Και κάνουν σκόνη τις υποκριτικές κλάψες Αρβανιτόπουλου και σίας για τις «χαμένες διδακτικές ώρες», που οφείλονται στις κινητοποιήσεις και τους μαθητικούς αγώνες.

Κάνουν σκόνη και τις φανφάρες και τα ταραπατζούμ της «βελτίωσης του εκπαιδευτικού έργου» μέσω της αξιολόγησης, που το υπουργείο Παιδείας επείγεται να επιβάλει στην εκπαίδευση. Φορτώνοντας τις ευθύνες για τα δεινά στους εκπαιδευτικούς και τη σχολική μονάδα και βγάζοντας την ουρά του απεξω. Ενώ αυτό, η κυβέρνηση, τα ντόπια και ξένα αφεντικά είναι και οι μοναδικοί υπεύθυνοι για τη δραματική κατάσταση στην εκπαίδευση.

Αδίστακτοι

Θυμόσατε την περίοδο που έβαζαν σε διαθεσιμότητα τους καθηγητές της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, πετώντας τους έξω από τα σχολεία και διαλύοντας τα τμήματα; Λίγοι μήνες πέρασαν από τότε και ασφαλώς θυμόσατε τον Μπουμπούκο, με το γνωστό ύφος «δε σηκώνω αντιρρήσεις, είναι όπως σας το λέω», να παίρνει σβάρνα κανάλια και ραδιόφωνα και να δηλώνει ότι η Υγεία έχει μεγάλα κενά και θα απορροφήσει αμέσως όλους τους εκπαιδευτικούς ειδικότητας υγείας. «Τους χρειαζόμαστε στα νοσοκομεία», ελεγε και ξανάλεγε.

Αυτός ο ίδιος Μπουμπούκος, θυμίζοντας τον «παπατζή» που πουλούσε βιβλία από το κανάλι του Καρατζαφέρη και έφτιαχνε περιουσία, εμφανίστηκε στη Βουλή για ν' απαντήσει σε ερώτηση βουλευτίνας των ΑΝΕΛΛ και είτε μεταξύ άλλων: «Μηδέν απολύσεις στο Δημόσιο σημαίνει περαιτέρω μείωση συντάξεων. Είναι ηθικά δίκαιο και οικονομικά σωστό να μην κρατήσουμε κανέναν υπάλληλο που δεν τον χρειαζόμαστε. Είναι άξιος π.χ. ένας γιατρός που ήταν σε μια τάξη, να χειρουργεί τώρα σε ένα νοσοκομείο;».

Οι άνθρωποι είναι αδίστακτοι. Τη μια τάζουν σε υπό απόλυση εργαζόμενους ότι δεν έχουν να φοβούνται τίποτα, γιατί μια μετάταξη σε άλλη υπηρεσία που έχει ανάγκες θα τους κάνουν, με σκοπό να ελαχιστοποιήσουν τις αντιδράσεις τους και να τους εγκλωβίσουν στη λογική του μικρότερου κακού, και την άλλη τους λένε εν ψυχρώ ότι δεν πρόκειται να τους προσλάβουν σε άλλη θέση, εκτός από μερικούς. Ας γίνει αυτό δίδαγμα για κάθε ευκολόπιστο.

«Η ανθρωπίνη ζωή είναι η υπέρτατη αξία», αναφώνουν εν χορώ όλοι οι υπερασπιστές της αστικής εξουσίας, κάθε φορά που ένας δικός τους άνθρωπος, ένας αστυνομικός διευθυντής, ένας χαφιάς, ένας μπράβος που στρατολογήθηκε για να τρομοκρατεί εργάτες, μετακομίζει μόνιμα στην οδό Αναπαύσεως, όταν κάποιος από τη δική μας πλευρά αποφασίζουν να του στερήσουν το μονοπώλιο στη βία. Στην αντίθετη περίπτωση, όταν το αίμα των εργατών κυλάει από τις σφαίρες ή τα γκλομπς των μπάτσων, τότε πρόκειται περί «αλήτικων, περιθωριακών» στοιχείων που είχαν και την αποκλειστική ευθύνη για τη μοίρα τους.

Η ίδια ταξική ερμηνεία στην αφαίρεση της ζωής διαπερνά και όλη την αστική ιστοριογραφία. Τριάντα τρεις δολοφονημένοι εργάτες την Πρωτομαγιά του 1929 στο Βερολίνο από τα μυδράλια των μπάτσων είναι μια επουσιώδης λεπτομέρεια στην επισκόπηση των πολιτικών τεκταινομένων στη δημοκρατία της Βαϊμάρης. Ακόμη περισσότερο, αν τη διαταγής της σφαγής στους αδιότακτους δολοφόνους-μπάτσους την έδωσε ο αστυνομικός διευθυντής του Βερολίνου, σοσιαλδημοκράτης, στέλεχος του SPD, Καρλ Τσεργκίμπελ, με την πολιτική κάλυψη της σοσιαλδημοκρατικής κυβέρνησης της Πρωσίας, προέξάρχοντος του υπουργού Εσωτερικών της Πρωσίας, επίσης σοσιαλδημοκράτη, Αλμπερτ Γκρζεζενόσκι, και με «θύνοντα νου» της όλης επιχείρησης το βασικό διαπραγματευτή με το στρατό, με διαπιστευτήρια από το 1920, με τη σφαγή των σοβιέτ του Ρουρ, υπουργού Εσωτερικών του Ράιχ, επίσης σοσιαλδημοκράτη, Καρλ Σέβερνγκ.

Όλα αυτά είναι μια... ασήμαντη ιστορική λεπτομέρεια μπροστά στο «αδιανόητο», «αριστεριστικό», «έγκλημα» των κομμουνιστών του KPD, καθώς και των κομμουνιστών της Τρίτης Διεθνούς, με πρώτο και καλύτερο τον Στάλιν, να αποκαλούν έκτοτε τους γερμανούς σοσιαλδημοκράτες σοσιαλφασίστες. Ενα «κενό» στην ιστορική αφήγηση, με τεράστια σημασία για την κατανόηση των γεγονότων, επινοήθηκε προκειμένου να γραφτούν οι πιο επαίχοντοι λίβελι εις βάρος των γερμανών κομμουνιστών, της Τρίτης Διεθνούς και του μπλοκ σοβιετικού κόμματος. Ας σταθούμε, λοιπόν, στα αδιαμφισβήτητα γεγονότα.

Ο σοσιαλφασισμός εν δράσει

Η ταξική πάλη στην Γερμανία άρχισε να οξύνεται μετά τα απεργιακά γεγονότα του Ρουρ. Οι κομμουνιστές άρχισαν να αποκτούν σημαντικά ερείσματα σε ανένταχτους εργάτες, τους οργανώνουν σε ταξικά συνδικάτα, απαλλαγμένα από τη ρεφορμιστική υπονόμηση των σοσιαλδημοκρατών, και να τους κινητοποιούν ενάντια στην καπιταλιστική λαίλαπα. Στη βιομηχανική περιοχή του Ρουρ, σε

■ KPD: Η συνενής αντιφασιστική και επαναστατική οργάνωση της γερμανικής εργατικής τάξης

Διδάγματα από το Μεσοπόλεμο (4)

λιγότερο από ένα χρόνο απεργιακών αγώνων, τα ταξικά συνδικάτα είχαν κατορθώσει να συσπειρώσουν χιλιάδες εργάτες. Το 1931 θα έφταναν τους 60.000^[1]. Παρά το κύμα των διώξεων και των διαγραφών που υφίσταντο μέσα στα ελεύθερα συνδικάτα, οι γερμανοί κομμουνιστές συγκρότησαν την Επαναστατική Συνδικαλιστική Αντιπολίτευση (RGO), δίνοντας σκληρές μάχες ενάντια στους ρεφορμιστές ηγέτες.

Η συσπείρωση των μαχητών του Κόκκινου Μετώπου (RFK), οι ομάδες προλεταριακής αυτοάμυνας που συγκροτήθηκαν το 1924 ως ενιαιομετωπικός στρατιωτικός σχηματισμός της εργατικής τάξης, προκειμένου να αποκρούουν συντονισμένα και αποτελεσματικά τις προβοκάτσιες των μπάτσων και τις επιδρομές των φασιστών, αριθμούσαν ήδη 150.000 μέλη^[2]. Επικεφαλής της οργάνωσης αυτής ήταν από την ίδρυσή της ο ίδιος ο Ερνστ Τέλμαν. Η πλειοψηφία των κόκκινων μαχητών δεν ήταν μέλη του KPD, ήταν όμως σχεδόν όλοι πρωτοπόροι εργάτες, βετεράνοι του πρώτου παγκόσμιου πολέμου, μαχητές στην πρώτη γραμμή των επαναστατικών γεγονότων από το 1918 έως το 1923. Ήταν ο φόβος και ο τρόμος τόσο των μπάτσων της Βαϊμάρης όσο και των ταγματα εφόδου των ναζί και των μοναρχοφασιστικών ταγμάτων εφόδου «Ατσάλινα Κράνη», που ανήκαν στο μοναρχοφασιστικό Εθνικιστικό Γερμανικό Λαϊκό Κόμμα (DVNP).

Στις εκλογές των εργοστασιακών σωματείων του Βερολίνου οι κομμουνιστές αναδεικνύονταν σε πρώτη δύναμη. Ήταν ηλιού φαεινότερον, ότι το KPD κάλυπτε προς την πρώτη θέση ως πολιτική δύναμη στο Βερολίνο, πράγμα που θα επιβεβαιωνόταν πανηγυρικά στις ομοσπονδιακές εκλογές του Σεπτεμβρίου του 1930. Η ορμητική άνοδος του KPD στην εργατική τάξη έπρεπε να ανακοπεί. Γι' αυτό οι σοσιαλδημοκράτες ηγέτες ανέλαβαν το ρόλο της φασιστικής τρομοκρατίας και καταστολής.

Μέσα στον Απρίλη, το KPD έριξε το σύνθημα για σχηματισμό απεργιακών επιτροπών στα εργοστάσια, για το γιορτασμό της Πρωτομαγιάς με τη διεξαγωγή μαζικής πορείας στο κέντρο του Βερολίνου. Η απήχηση της έκκλησης των κομμουνιστών ήταν τεράστια ανάμεσα στους εργάτες και διόλου ευκαταφρόνητη ακόμη και στους σοσιαλδημοκράτες εργάτες. Αυτό ήταν μια πρόκληση πρώτου μεγέθους για την αστική τάξη. Μετά από χρόνια, το KPD θα παρήλαυνε ξανά μαζικά ως νόμιμο κόμμα στην πρωτεύουσα. Αυτή τη φορά, μάλιστα, όχι ως μειοψηφία, όπως ήταν οι Σπαρτακιστές το 1918, αλλά ως πλειοψηφία. Οι κομμουνιστές έπρε-

πε να πάρουν ένα καλό μάθημα για το «θράσος» τους.

Οι σοσιαλδημοκράτες πέρασαν στην αντεπίθεση. Η κυβέρνηση της Πρωσίας απαγόρευσε την πραγματοποίηση οποιασδήποτε υπαίθριας συγκέντρωσης στο Βερολίνο την Πρωτομαγιά. Ο σοσιαλδημοκρατικός Τύπος και τα ΜΜΕ του Κέντρου άρχισαν να καταγγέλλουν με μπαράζ δημοσιευμάτων... πραξικόπημα (!) που ετοιμάζει ο Τέλμαν την Πρωτομαγιά, υπό τις εντολές... της Μόσχας (!!), εξομοιώνοντας την εξέγερση του 1923 στο Αμβούργο με την αναγγελθείσα πρωτομαγιάτικη πορεία!!!

Ο Τσεργκίμπελ άρχισε να «διαρρέει» στις σοσιαλδημοκρατικές φυλλάδες ότι «η Πρωτομαγιά θα είναι μέρα των νεκρών»^[3]. Η τρομοκρατία άρχισε να αυξάνεται κατακόρυφα. Στις 27 Απρίλη, η κεντρική απεργιακή επιτροπή που είχε συσταθεί για την πρωτομαγιά έστειλε μήνυμα στον Τσεργκίμπελ, ότι οι εργάτες δεν πτοούνται από την τρομοκρατία του και την Πρωτομαγιά θα είναι όλοι στη θέση τους, στην απεργία, στην πορεία.^[4] Στις 29 Απρίλη η «Vorwaerts» (όργανο των Σοσιαλδημοκρατών) κυκλοφορούσε με τίτλο «200 νεκροί την Πρωτομαγιά»; και υπότιτλο «Τα σχέδια πραξικοπήματος των κομμουνιστών!»

Η ματοβαμμένη Πρωτομαγιά (Blutmai) του 1929

Ξημέρωνε η Πρωτομαγιά του 1929. Από το πρωί άρχισαν οι προσυγκεντρώσεις των απεργών στα προάστια του Βερολίνου και γύρω από το κέντρο. Προς το μεσημέρι πάνω από 200.000 εργάτες δοκίμασαν να προσεγγίσουν την Αλεξάντερ Πλατς από διαφορετικές κατευθύνσεις. Εξω από το μέγαρο της αστυνομίας άρχισαν άγριες συγκρούσεις. Διμοιρίες των μπάτσων προσπαθούσαν συνεχώς να διαλύσουν τους απεργούς και να τους τρέψουν σε φυγή. Μάταια. Οι μαχητές του Κόκκινου Μετώπου, στην πρώτη γραμμή, επανασυσπείρωναν τους εργάτες και η μάχη συνεχιζόταν αδιάλειπτα. Σε διάφορα σημεία του Βερολίνου οι εργάτες έβαζαν εμπόδια και έστηναν οδοφράγματα στους δρόμους για να ανακόψουν τον ανεφοδιασμό των μπάτσων και τις ενισχύσεις τους.

Όταν οι μπάτσοι είδαν ότι δεν μπορούσαν να σπάσουν τον κλοιό των διαδηλωτών, άρχισαν να πυροβολούν στο ψαχνό. Αργότερα, κατέφτασαν και στρατιωτικά οχήματα με πολυβόλα. Τα κεντρικά γραφεία του KPD, το σπίτι του Καρλ Λίμπκνεχτ, δεχόταν βροχή από σφαίρες. Από τη δολοφονική μαγιά των μπάτσων δεν γλίτωσαν ούτε οι σοσιαλδημοκράτες εργάτες που

είχαν συγκεντρωθεί σε κλειστούς χώρους. Ενας από τους νεκρούς της Πρωτομαγιάς ήταν σοσιαλδημοκράτης εργάτης που γυρνούσε σπίτι του από συγκέντρωση του SPD. Επεσε νεκρός από σφαίρα, επειδή άνοιξε το παράθυρο του σπιτιού του. Οι μπάτσοι δεν ορρωδούσαν προ ουδενός. Σακάτευαν γέρους, γυναίκες, παιδιά, χωρίς κανένα δισταγμό. Εισέβαλλαν σε σπίτια που είχαν την κόκκινη σημαία αναρτημένη στα παράθυρα, τα έκαναν γης Μαδιάμ και προέβαιναν σε συλλήψεις στο σωρό.

Τη νύχτα, τα κόκκινα προλεταριακά προάστια, το Βέντιγκ και το Νόικελν, «έβραζαν». Τα νέα για τους νεκρούς διαδηλωτές είχαν ήδη κάνει το γύρο του Βερολίνου. Στήθηκαν οδοφράγματα για να αποκρούσουν τις επιδρομές των μπάτσων. Η λέξη «εκδίκηση» άρχισε να μεταφέρεται από στόμα σε στόμα. Τα πρώτα όπλα άρχισαν να βγαίνουν στα οδοφράγματα. Οι πρώτες εκκλήσεις για ένοπλη εξέγερση άρχισαν να εμφανίζονται. Τα πράγματα άρχισαν να παίρνουν επικίνδυνη τροπή.

Ο ίδιος ο Τέλμαν βρέθηκε στην πρώτη γραμμή του πυρός στα οδοφράγματα, εξηγώντας στους εργάτες ότι η ένοπλη εξέγερση εκείνη τη στιγμή θα ήταν καταστροφική για το προλεταριάτο του Βερολίνου^[5]. Η Γερμανία δε βρισκόταν ακόμη σε επαναστατική κατάσταση. Η εργατική τάξη έπρεπε να δώσει ακόμη πολλούς αγώνες προκειμένου να οξύνει την κρίση του καπιταλισμού και να φέρει την επαναστατική άνοδο των μαζών και την ένοπλη εξέγερση. Οι μαχητές των οδοφραγμάτων έπρεπε να υποχωρήσουν συντεταγμένα και να μη «τσιμπήσουν» στην πρόκληση των σοσιαλφασιστών.

Το ίδιο βράδυ, ο Τσεργκίμπελ επέβαλε στρατιωτικό νόμο και απαγόρευσε την κυκλοφορία στα προάστια του Βερολίνου. Τα σπίτια έπρεπε να είναι όλα κλειστά, τα παράθυρα κλειδαμπωμένα και τα φώτα κλειστά! Οποιοσ δεν συμμορφωνόταν θα αντιμετωπιζόταν ως στασιαστής και θα υφίστατο τις συνέπειες του νόμου. Τελευταίος νεκρός από τα πυρά των αστυνομικών έπερε ένας νεοζηλανδός δημοσιογράφος, λίγο πριν τα μεσάνυχτα στις 3 Μάη.

Την επόμενη μέρα, το KPD κάλεσε σε πολιτική απεργία ενάντια στη φασιστική καταστολή της κυβέρνησης του μονοπωλιακού κεφαλαίου. Πενήντα χιλιάδες σε όλη τη Γερμανία και έκοι πέντε χιλιάδες στο Βερολίνο συμμετείχαν. Σταδιακά οι εργάτες άρχισαν να αποχωρούν από τα οδοφράγματα. Οι συγκρούσεις ακόμη συνεχίζονταν. Την τρίτη μέρα, ο απολογισμός ήταν 33 νεκροί, εκατοντάδες τραυματίες και 1.200 συλληφθέντες. Λιγότερο από το ένα δέκατο των συλληφθέντων

ήταν μέλη του KPD ή μαχητές του Κόκκινου Μετώπου.

Το KPD υπερασπίστηκε, φυσικά, όλους τους συλληφθέντες και τους μαχητές των οδοφραγμάτων. Η σύγκριση με τους αναθεωρητές τους Περισσό, που όψιμα παρουσιάζονται και ως «τρίτοδιεθνιστές», είναι προφανής. Στο λαϊκό ξεσηκωμό του Βερολίνου έσπασαν... πολλά τζάμια. Επιπλέον, οι γερμανοί κομμουνιστές ούτε ελεεινολόγησαν ούτε προβοκατορολόγησαν όσους εργάτες σήκωσαν όπλα στα οδοφράγματα. Τους υποστήριξαν πολιτικά και υπερασπιστικά στα δικαστήρια απέναντι στον ταξικό εχθρό. Δεν τους πέταξαν βορά στα σκυλιά των Πρετεντέρηδων και των Μανιαδάκηδων της εποχής.

Δημοκρατική... δικτατορία

Στην αντίπερα όχθη, όλα τα ηγετικά στελέχη της σοσιαλδημοκρατίας επαίνεσαν τον σφαγέα Τσεργκίμπελ για τη σθεναρή του στάση απέναντι στους «πραξικοπηματίες». Δεν αποδόθηκαν ποτέ ευθύνες στην αστυνομία για τους νεκρούς και τους τραυματίες. Αντιθέτως, απαγορεύονταν για επτά βδομάδες η κυκλοφορία της «Ρότε Φάνε» (Κόκκινη Σημαία), κεντρικού δημοσιογραφικού οργάνου του KPD στην Πρωσία. Επιπρόσθετα, η συσπείρωση των μαχητών του Κόκκινου Μετώπου κηρυσσόταν παράνομη οργάνωση, αρχικά στην Πρωσία από τον υπουργό Εσωτερικών της Πρωσίας Αλμπερτ Γκρζεζενόσκι και λίγο μετά σε όλη τη Γερμανία από τον Καρλ Σέβερνγκ.

Η κίνηση αυτή αποτέλεσε ένα από τα σημαντικότερα χτυπήματα στον αγώνα της εργατικής τάξης ενάντια στον ανερχόμενο ναζισμό. Τα τάγματα εφόδου των ναζί την εποχή εκείνη δεν είχαν ούτε 60.000 μέλη. Οι φασίστες αφήνονταν από τους σοσιαλδημοκράτες να αλωνίζουν ανενόητοι στα προλεταριακά κέντρα και να κάνουν επιδρομές τη μέρα εξοπλισμένοι σαν αστακοί. Αντιθέτως, οι κομμουνιστές, αφοπλισμένοι από τις καθημερινές επιδρομές των μπάτσων στα γραφεία τους, έπρεπε να εξοπλίζονται παράνομα και να δίνουν ένα συνεχή διμέτωπο αγώνα, τόσο ενάντια στην καταστολή των μπάτσων όσο και στη φονική επιδρομή των φασιστών, πληρώνοντας βαρύ φόρο αίματος. Το 1930, οι εργάτες που δολοφονήθηκαν από τους μπάτσους του Σέβερνγκ ήταν 43, το 1931 έφτασαν τους 54. Άλλοι τόσο περίπου δολοφονήθηκαν από τους ναζί την ίδια περίοδο. Την ίδια περίοδο, ούτε ένας φασίστας δε σκοτώθηκε από την αστυνομία^[6]!

Η θεωρία των «δυσό ακρών» έμπαινε σε εφαρμογή. Επί δύο χρόνια οι σοσιαλδημοκράτες κα-

νάκευαν και χιάιδευαν τους φασίστες, προκειμένου να κάνουν τη «βρόμικη δουλειά», να προσταθήσουν να ξεριζώσουν με την κτηνωδία τους τους κομμουνιστές από το Βερολίνο. Ενώ ήταν φως φανάρι ότι οι ναζί παραβίαζαν κάθε νόμο της Βαϊμάρης, μπροστά στα «στραβά» μάτια των «ανυποψίαστων» μπάτσων μακέλευαν ανυπεράσπιστους εργάτες. Όταν οι φασίστες άρχισαν να σηκώνουν κεφάλι, επέκτειναν τις φονικές επιδρομές και στους σοσιαλδημοκράτες. Αυτό ήταν το περιβόητο «τελευταίο δημοκρατικό πρότυργιο» της Βαϊμάρης, το «ανάχωμα» στον ανερχόμενο ναζισμό και τον «κομμουνιστικό εξτρεμισμό», η σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση της Πρωσίας!

Στο συνέδριο του SPD, που έγινε στο Μαγδεμβούργο, μετά τα γεγονότα της Πρωτομαγιάς, οι σοσιαλδημοκράτες ηγέτες επιβεβαίωσαν πλέον και προγραμματικά-διακηρυκτικά ότι εντάσσονται στο μπλοκ του σοσιαλφασισμού, στο μπλοκ του συνασπισμού του μονοπωλιακού κεφαλαίου για την άμεση λήψη φασιστικών μέτρων εις βάρος της εργατικής τάξης. Η πρόβλεψη του 6ου συνεδρίου της Κομμουνιστικής Διεθνούς επιβεβαιωνόταν. Στο συνέδριο του SPD παρέλασαν για να απευθύνουν χαιρετισμό σχεδόν όλοι οι εκπρόσωποι του χρηματιστικού κεφαλαίου. Στη συντριπτική τους πλειοψηφία οι συνέδριοι ανήκαν στην εργατική αριστοκρατία της Γερμανίας. Παραθέτουμε ενδεικτικά μόνο ένα απόσπασμα από το λόγο του ηγέτη του SPD Οτο Βελς:

«Είναι καθήκον μας να ενδυναμώνουμε και να υπερασπιστούμε τη δημοκρατία. Στο ενδεχόμενο οι εχθροί της δημοκρατίας στη Γερμανία να προκαλέσουν τέτοιο σοβαρά χτυπήματα σ' αυτή, ώστε να μη μας μείνει άλλος δρόμος από αυτόν της δικτατορίας, ας γνωρίζουν τα Ατσάλινα Κράνη, οι εθνικοσοσιαλιστές και τα κομμουνιστικά τους αδελφία από τη Μόσχα τα εξής: Οι σοσιαλδημοκράτες και τα συνδικάτα που εκπροσωπούν τη μεγάλη μάζα των γερμανικού λαού, παραμένοντας σταθεροί στις οργανώσεις τους, με ακλόνητη πειθαρχία και υπευθυνότητα, θα κατορθώσουν, παρά τα δημοκρατικά τους φρονήματα, να αναλάβουν τη διαχείριση της δικτατορίας. Το δικαίωμα στη δικτατορία ανήκει μόνο σε αυτούς, σε κανέναν άλλο»^[7]!

Κάθε σχόλιο περιττεύει.

Παραπομπές

[1] 12ο Συνέδριο του KPD, Βερολίνο – Βέντιγκ, 9-15 Ιουνίου 1929, Απαντα Τέλμαν, τ. 2.

[2] 80 χρόνια από τη ματοβαμμένη πρωτομαγιά, από την ιστορία του εργατικού κινήματος, τόμος 4, Βερολίνο 1966.

[3] Η επιτροπή πρωτομαγιάς προειδοποιεί τον Τσεργκίμπελ, Ρότε Φάνε, 27 Απρίλη 1929.

[4] Λόγος του Ερνστ Τέλμαν στο Sportpalast, Απαντα Τέλμαν, τ. 4.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Θα οργανωθούμε
ή τζάμπα θα χαθούμε;

Άλλο υπάλληλος, άλλο ειπάλληλος κι άλλο ΗΠΑλληλος...

Ουφ, πόσο ανακουφιστικό (Αννα κουφή στη Κω) να ακούς ένα σημαίνοντα (πολλά) πολιτικό του βεληνεκού του Ανδρέα Λο-
venδου να λέει ότι «η χώρα έχει σωθεί». Πέρασε κι αυτό λοιπόν και πήγε η μισή καρδιά μας (η άλλη μισή στην Κίνα βρίσκεται) στη
δέση της. Πέρασε κι η νύχτα που «ήμασταν όλοι Χρυσή Αυγή» κα-
τά Γρηγόρη Βαλλιανάτο. Πέρασε και «η ντροπή που δεν είναι ομο-
φυλόφιλος», εκείνου που «πήδηξε την μισή Αθήνα». Σε ειδήσεις
πολλαπλών αναγνώσεων που ίσως
αλληλοκαλύπτονται σε άλλα επίπε-
δα...

«Μάθαινε και τ' απλούστερα! Γι' αυτούς που ο καιρός τους ήρθε ποτέ
δεν είναι πολύ αργά! Μάθαινε το αβγ,
δε σε φτάνει, μα ου να το μαθαίνει!
Μη σου κατοφανεί! Ξεκίνα! Πρέπει
όλα να τα ξέρεις! Εσύ να πάρεις πρέ-
πει την εξουσία. Μάθαινε, άνθρωπε
στο άσυλο! Μάθαινε, άνθρωπε στη
φυλακή! Μάθαινε, γυναίκα στην κουζίνα! Μάθαινε, εξηντάχρονη!
Εσύ να πάρεις πρέπει την εξουσία. Ψάξε για σχολείο, άσπεγε! Προ-
μηθεύσου γνώση, παγωμένη! Πεινασμένη, άρπαξε το βιβλίο: είν'
ένα όπλο. Εσύ να πάρεις πρέπει την εξουσία. Μην ντρέπεσαι να
ρωτήσεις, σύντροφε!» (Berthold Brecht).

Δεν μιλάει ο εθνάρχης (ένας ήταν...) αλλά ο Θεόδωρος Πά-
γκαλος (ένας είναι κι αυτός, παρά τη συνωνυμία και συγγένεια
με άλλον... εθνάρχη): «Οι Γερμανοί μάς κατέλαβαν, μας κατέ-
στρεψαν. Τους Αμερικάνους γιατί να τους μισούμε; Οι Αμερικάνοι
μας έσωσαν από το ναζισμό και με πολλές απώλειες και μετά μας
έσωσαν από τον κομμουνισμό αν δεν κάνω λάθος. Μήπως στο
τελευταίο βρίσκεται το μυστικό της εχθρότητας προς τους Αμερι-
κανούς, για ορισμένους που είναι πολύ ισχυροί στα ΜΜΕ; Αν δεν
κάνω λάθος είναι κατεχόμενο το ραδιομέγαρο αυτή τη στιγμή. Γι'
αυτό είμαστε εδώ πρόσφυγες. Το κατέχουν αυθαίρετως και πα-
ρανόμως και το κάνουν ό,τι θέλουν». Και ως κερασάκι στην άνο-
στη «τούρτα» του, ζήτησε «να εφαρμοστεί ο νόμος» προς όσους
βρίσκονται στο ραδιομέγαρο.

«Υπάρχει μόνο ένα συναίσθημα πιο δυνατό από τον έρωτα με
την ελευθερία. Είναι το μίσος γι' αυτούς που μου τη στερούν» (Che
Guevara).

Ο ταξίαρχος Μανώλης Σφακιανάκης, προϊστάμενος της υπο-
διεύθυνσης Δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος, υπογράμμισε τα
εγνώσιμα λέγοντας με καμάρι «δεν υπάρχει ανωνυμία στο δια-
δίκτυο, το πάρτι τελείωσε», προσθέτοντας με έμφαση «τέρμα οι εκ-
βιασμοί, υπάρχει αστυνομία, υπάρχει κράτος, υπάρχει έλεγχος»,
σκορπίζοντας ρίγη υπερηφάνειας στους ιδανείς για την υψηλή
ασφάλεια που απολαμβάνουν και άπω λαμβάνουν. Και με το
ίδιο καμάρι σημείωσε ότι σε οκτώ λεπτά η Δίωξη Ηλεκτρονικού
Εγκλήματος μπορεί να εντοπίσει τον χρήστη του διαδικτύου που
θέλει να αυτοκτονήσει, λέγοντας ότι πρόκειται για χρόνο-ρεκόρ
για τον οποίο μάλιστα βραβεύθηκε από το FBI (όχι όμως και από
τη Σκότλαντ Γιάρντ όπως ένας άλλος). Αυτό που δεν μάθαμε ήταν
σε πόσο χρόνο μπορεί να βρει κλοπιμαία, μίζες, μεταφερόμενα ή
σεριτζίδικα (ή και τα δύο) κεφάλαια, μυστικές και μη συμφωνίες,
διευθύνσεις, δηλώσεις, ληστείες και απάτες σε βάρος εκατομμυ-
ρίων ανθρώπων και πολλά άλλα...

«Η πολιτική εξουσία εκδηλώνεται μόνο σ' έναν τύπο σχέσης,
που συνοψίζεται τελικά σε μια σχέση καταναγκασμού. Η αλήθεια
και το είναι της εξουσίας συνίστανται στη βία και δεν μπορείς να
συλλάβεις την εξουσία χωρίς το κατηγορημά της, τη βία» (Pierre
Clastres - «Η κοινωνία ενάντια στο κράτος»).

Πέντε διαλέξεις (ποια να διαλέξεις;) θα δώσει συνολικά -οι δύο
πρώτες δόθηκαν χθες και προχθές- εις Παρισίους ο έσχατος εκ
των τριών γενεών γενναίων Παπανδρέου που έγιναν πρωθυπουργοί.
Για όσους θέλουν να μη χάσουν έστω τις υπόλοιπες (πι γελάτε ρε;) διαλέξεις (Δία λέξεις δι' Alexis), θα δοθούν όπως και οι προηγού-
μενες στη Σχολή Πολιτικών Επιστημών στις 21, 22 και 25 του Νο-
έμβρη. Σύμφωνα με πληροφορίες της στήλης, ο Giorgakis θα δώ-
σει έμφαση στις μεγάλες μεταρρυθμίσεις που απαιτούνται σε Ελ-
λάδα και Ευρωπαϊκή Ένωση σε θεσμικό και οικονομικό επίπεδο.
Με γνώμονα όσα (και κυρίως, όπως) έκανε ο ίδιος, μάλλον κα-
θέναν καταλαβαίνει και ποιο είναι το ζητούμενο...

Κασσιδιάρης και Τριανταφυλλόπουλος να έχουν τους ίδιους μπρά-
βους; Πέσαμε από τα σύννεφα Συννεφούλα μου!

Πάλι ο μήνας έχει εννιά για όλους (τυπικά). Ουσιαστικά μόνο
για κάποιους κι αυτό κάθε μέρα). Όμως δεν θα σας κουράσω άλ-
λο, κάνοντας χρήση της ex Kokkinoskouficia δέσης μου. Τα πράγ-
ματα γίνονται όλο και πιο σοβαρά, τόσο που ώρες-ώρες μου ρχε-
ται να τη γυρίσω εντελώς αλλιώς την «πλάκα»...

Κοκκινσκοουφίτα

3η δίκη 81η συνεδρίαση Δευτέρα, 4.11.13

Ενοταση απόλυτης ακυρότητας υπέβαλε
η συνήγορος του Αλ. Μητρούσια, Αννυ Πα-
παρρούσου, με την έναρξη της διαδικασίας
της σημερινής συνεδρίασης. Ο λόγος; Δια-
βάστηκε έγγραφο που αφορούσε τον εντο-
λέα της, χωρίς αυτός να έχει λάβει γνώση του
εγγράφου. Το γεγονός συνέβη στην προη-
γουμένη συνεδρίαση, όταν διαβάστηκε έγ-
γραφο που αφορούν την υπόθεση του Βό-
λου (παραπεμπτικό βούλευμα 207). Ανά-
μεσα σ' αυτά τα έγγραφα «εισχώρησε» και
ένα που αφορούσε τον Αλ. Μητρούσια, για
τον οποίο δεν υπάρχει καμία αναφορά στο
σαθρό κατηγορητήριο που αφορά την υπό-
θεση του Βόλου, ενώ και τα μέλη της ΣΠΦ
έχουν κατ' επανάληψη τονίσει κατά τη διάρ-
κεια της ακροαματικής διαδικασίας, ότι δεν
είχε και δεν έχει καμία σχέση με την οργά-
νωσή τους. Παρά ταύτα, η πρόεδρος επι-
μένει να διαβάσει έγγραφα που αναφέρονται
στους Αλ. Μητρούσια, Κ. Σακκά, Γ. Καρα-
γιαννίδη και Στ. Αντωνίου, αλλά και στον Δ.
Μιχαήλ, ο οποίος έχει απαλλαγεί και δεν έχει
παραπεμφθεί ως κατηγορούμενος.

Η συνήγορος Ζώτου, η οποία αναπλήρω-
νε την Αν. Παπαρρούσου στη συγκεκριμέ-
νη συνεδρίαση, δήλωσε ότι επιφυλάσσει
λόγω απουσίας της συναδέλφου της. Ετσι,
η Αν. Παπαρρούσου επανήλθε με την έν-
σταση απόλυτης ακυρότητας, διεκδικώντας
τη στοιχειώδη τήρηση των ισχυόντων δικο-
νομικών κανόνων. Ο εισαγγελέας, αν και μας
έχει συνηθίσει σε παρεμβάσεις (ανεξάρτη-
τα αν βασικά έχουν φιλολογικό και όχι ου-
σιαστικό χαρακτήρα), δεν ανέπτυξε πρότα-
ση, αλλά δήλωσε ότι επιφυλάσσει. Προ-
κάλεσε εντύπωση, όμως, η άποψη που δια-
τύπωσε η πρόεδρος, ότι από τη στιγμή που
ενοπιώθηκαν οι τρεις δικογραφίες η συνή-
γορος και ο εντολέας της όφειλαν να λάβουν
γνώση και αυτού του εγγράφου. Ας σημειω-
θεί ότι για την υπόθεση του Βόλου, στην
οποία δεν έχει καμία ανάμιξη ο Αλ. Μητρού-
σιας, τα έγγραφα γεμίζουν δώδεκα μεγάλες
κούτες!

Η συνεδρίαση συνεχίστηκε με την ανά-
γνωση του κειμένου «Ο ήλιος συνεχίζει να
ανατέλλει», το οποίο αποτελείται από δύο
μέρη. Το πρώτο μέρος υπογράφεται από αλ-
ληλέγγυους και αλληλέγγυες στην επανα-
στατική οργάνωση ΣΠΦ και είναι ένα ανθο-
λόγιο με όλες τις ενέργειες της οργάνωσης.
Το δεύτερο μέρος υπογράφεται από τα εν-
νιά συλληφθέντα μέλη της ΣΠΦ, τα οποία
εκθέτουν τις απόψεις της οργάνωσής τους.

Μετά την ολοκλήρωση της ανάγνωσης,
ζήτησε και πήρε το λόγο ο Χρ. Τσάκαλος, ο
οποίος άρχισε την τοποθέτησή του διευκρινι-
ζοντας τα σχετικά με τη δομή του κειμένου,
που αποτελείται από δύο μέρη, με διαφο-
ρετικούς υπογράφοντες. Όπως σημείωσε,
οποιοσδήποτε έχει πρόσβαση στο Ιντερνετ,
χωρίς να έχει την παραμικρή οργανωτική
σχέση με τη ΣΠΦ, θα μπορούσε να φτιάξει
αυτό το ανθολόγιο με τις ενέργειες της ορ-
γάνωσης. Όσον αφορά το δεύτερο μέρος,
αυτό κάνει θρύψαλα τους ισχυρισμούς του
κατηγορητήριου ότι η ΣΠΦ έχει διευθυντικά
στελέχη, ιεραρχική δομή κτλ. Οι εφέτες ανα-
κριτές και οι εισαγγελείς, τόνισε ο Χρ. Τσά-
καλος, πήραν το πρώτο μέρος αυτού του
κειμένου, το θεώρησαν σκόπιμα ως άτυπη
ανάληψη πολιτικής ευθύνης και έφτιαξαν το
κατηγορητήριο για τις 250 υποθέσεις, για τις
οποίες τα μέλη της ΣΠΦ και άλλοι κατηγο-
ρούμενοι δικάζονται παράλληλα σε άλλο τρο-
μοδικείο.

Στη συνέχεια, ο Χρ. Τσάκαλος αναφέρθη-
κε σε ιδεολογικά και πολιτικά ζητήματα, ση-
μειώνοντας ότι ζούμε σε μια εποχή που βα-
σιλεύει το φέμα και η υποκρισία. Το βασικό
επιχείρημα που ακούγεται, είπε, είναι τι τα
θέλετε τα όπλα σε εποχή δημοκρατίας. Όσοι

ΔΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ

τα λένε αυτά αποσιωπούν και συσκοτίζουν
το ότι οι σημαντικές στιγμές στην ιστορία
γράφτηκαν με αίμα (αναφέρθηκε σε αρκετές
τέτοιες στιγμές που στις μέρες μας οι κυρί-
αρχοι παραχάραξαν το πνεύμα του αγώνα
και τους έδωσαν επετειακό χαρακτήρα).
Υπάρχει η βία του κράτους και των υπο-
στηρικτών του και η επαναστατική βία των
εξεγερμένων, συνέχισε. Η θεωρία με την πρά-
ξη είναι ένα αδιαίρετο σύνολο.

Ποια η σχέση των όσων είπα, με το κείμε-
νο «Ο ήλιος συνεχίζει να ανατέλλει»; ανα-
ρωτήθηκε ρητορικά ο Χρ. Τσάκαλος, για ν'
απαντήσει: η ελευθερία του λόγου στη δη-
μοκρατία σας είναι ανάπηρη, προσχηματι-
κή, δεν υφίσταται. Και άρχισε να παραθέτει
στοιχεία. Θύμισε, ότι μετά την τοποθέτηση
βόμβας στο αυτοκίνητο της διευθύντριας
των φυλακών Κορυδαλλού διάβασαν ένα κεί-
μενο για το «Σχέδιο Φοίνικας». Λόγω αυτού
του κειμένου τα φυλακισμένα μέλη της ΣΠΦ
παραπέμπονται ως ηθικοί αυτουργοί! Για
ποια δημοκρατία μας μιλάτε και για ποια
ελευθερία του λόγου, κατέληξε, χωρίς να πα-
ραλείψει να επαναλάβει, πως όλα αυτά δε
λέγονται από τα μέλη της ΣΠΦ επειδή θέ-
λουν να χτίσουν κάποιο τεκμήριο αθωότη-
τας. Και βέβαια, τα μέλη της ΣΠΦ δεν ανα-
φέρουν ποιοι και πού συμμετείχαν, καθα-
ρά για λόγους συνωμοτικούς, γιατί δεν πρέ-
πει να ξέρει τίποτα ο εχθρός.

Θύμισε ότι στο κατηγορητήριο για τα βομ-
βοδέματα δεν υπάρχει η παραμικρή ανα-
φορά σε παρουσία γυναικών. Παρολαυτά, η
Όλγα Οικονομίδου παραπέμπεται ως κατη-
γορούμενη γι' αυτή την υπόθεση. Όταν συ-
νελήφθη ο Γερ. Τσάκαλος, ο Χ. Χατζημιχαλά-
κης, που ήταν ήδη κρατούμενος για πάνω
από ένα χρόνο, ανέλαβε την πολιτική ευθύ-
νη για τη συμμετοχή του στην οργάνωση. Γι'
αυτή την ανάληψη πολιτικής ευθύνης πα-
ραπέμπεται ως κατηγορούμενος και για την
υπόθεση των βομβοδεμάτων! Αναφέρθηκε
ακόμη σε περιπτώσεις που έγινε μπαράζ
εκρήξεων ταυτόχρονα στην Αθήνα και στη
Θεσσαλονίκη, για τις οποίες παραπέμπον-
ται όλοι ως κατηγορούμενοι, λες και θα μπο-
ρούσε κανείς να είναι ταυτόχρονα στην Αθή-
να και τη Θεσσαλονίκη!

Τέλος, ο Χρ. Τσάκαλος αναφέρθηκε στην
εκτέλεση των δύο νεοναζι λέγοντας, ότι τη
θεωρούν μια πράξη επαναστατική, αλλά δε
θα πάρουν θέση. Δεν είναι μια άσχημη αλλά
μια πανέμορφη πράξη, τόνισε.

Η τοποθέτηση του Χρ. Τσάκαλου προκά-
λεσε αίσθηση, την οποία ανέλαβε και πάλι
να διαχειριστεί ο εισαγγελέας Σ. Μπάγιας,
που προσπαθεί να διορθώσει την εικόνα που
δημιουργεί το τρομοδικείο και ειδικά η πρό-
εδρος του. Ο εισαγγελέας έκανε αρκετές επι-
σημάνσεις. Το τελευταίο που θέλω να σχο-
λιάσω, είπε, είναι ότι πολλά από τα ζητή-
ματα που τέθηκαν από τον κύριο Τσάκαλο
και αφορούν και την ουσία της εκδίκασης της
υπόθεσης είναι κατανοητά. Για να υπάρξει
μια σωστή απόφαση και ακόμη και μια σω-
στή πρόταση που να πείθει, πρέπει να
υπάρξουν απαντήσεις και θεωρώ ότι θα
υπάρξουν απαντήσεις, κατέληξε.

Αυτή την τοποθέτηση θα τη θυμίζουμε συ-
νέχεια στον κ. Μπάγια. Γιατί θεωρούμε ότι
(και) αυτή η δίκη είναι πολιτική δίκη εξόντω-
σης πολιτικών αντιπάλων και οι όποιες δια-
φοροποιήσεις, εάν τελικά υπάρξουν, θα εί-
ναι δευτερεύουσας σημασίας.

Ο Χρ. Τσάκαλος δευτερολόγησε απαντών-
τας στον εισαγγελέα, ενώ αναφέρθηκε επι-
γραμμικά στα ζητήματα της κρατικής προ-
βοκάστιας (θύμισε το παράδειγμα της βόμ-
βας που τοποθετήσαν οι ιταλοί φασίστες
στην Πιάτσα Φοντάνε της Ρώμης), της κάλ-
πικης θεωρίας των αστών για τη δήθεν υπέρ-
τατη αξία της ανθρώπινης ζωής και της ανα-
γκαιότητας ανάληψης της πολιτικής ευθύ-
νης.

Η συνεδρίαση συνεχίστηκε με την ανά-
γνωση εγγράφων για την υπόθεση των βομ-

βοδεμάτων (βούλευμα 208), που αναφέρο-
νταν σε συλλήψεις κατηγορούμενων και σε
έρευνες ακόμη και σε σπίατα συγγενικών τους
προσώπων. Οι Μ. Νικολόπουλος και Γερ.
Τσάκαλος έκαναν αρκετές παρεμβάσεις σχο-
λιάζοντας, εκτός των άλλων, και το προ-
κλητικό και ταυτόχρονα ασεϊό μέχρι γε-
λοιότητας αυτών των ενεργειών της Αντι-
τρομοκρατικής.

Τέλος, αναγνώστηκε έγγραφο που αφο-
ρούσε φωτογραφίες κατηγορούμενων. Οι
συνήγοροι επιφυλάχτηκαν να τοποθετη-
θούν, προκειμένου να ερευνηθούν ποιες απί-
αυτές τις φωτογραφίες επιδείχτηκαν στους
μάρτυρες, με ποια σειρά και από ποιους. Αί-
σθηση προκάλεσε η ενέργεια της προέδρου
να εντάξει στο πακέτο και φωτογραφία του
Δ. Μιχαήλ, ο οποίος έχει απαλλαγεί, ενώ και
το τρομοδικείο αποφάσισε ότι τα έγγραφα
που τον αφορούν θα διαβαστούν με τα ανα-
γνωστά έγγραφα του βουλεύματος 209.
Η δική μας άποψη παραμένει: δεν πρέπει να
διαβαστεί κανένα έγγραφο που αναφέρεται
στον Δ. Μιχαήλ.

Η δίκη θα συνεχιστεί την Τρίτη 12 Νοέμ-
βρη.

4η δίκη 26η συνεδρίαση Τρίτη, 5.11.13

Εβδομήντα πέντε λεπτά ήταν αρκετά για
να ολοκληρώσουν τις καταθέσεις τους δε-
καπέντε μάρτυρες, μεταξύ των οποίων τρεις
αστυνομικοί, στη σημερινή συνεδρίαση του
τρομοδικείου (άρχισε λίγο μετά τις 12, λό-
γω καθυστέρησης στην προέλευση ενός
διορισμένου συνηγόρου). Και από τις κατα-
θέσεις αυτών των μαρτύρων στο ακροατή-
ριο, όπως και από τις προανακριτικές και
ανακριτικές τους καταθέσεις, δεν εισφέρθη-
κε κανένα ενοχοποιητικό στοιχείο στο σαθρό
κατηγορητήριο. Ενδιαφέρον υπήρξε μόνο
στις καταθέσεις δύο γυναικών αστυνομικών,
που υπηρετούσαν η μία στο Αστυνομικό
Τμήμα Ομόνοιας και η άλλη στην Αμεση Δρά-
ση Αττικής.

Και οι δύο αστυνομικές παραδέχτηκαν
ότι στα τηλεφωνικά κέντρα του ΑΤ Ομοιοί-
ας και της Αμεσης Δράσης Αττικής υπάρχει
σύστημα αναγνώρισης κλήσεων. Ετσι, χωρίς
να το θέλουν, ξεμπρόστιασαν τον περιβόη-
το Χαρδαλιά, στέλεχος της Αντιτρομοκρατι-
κής, που κατέθεσε στο άλλο τρομοδικείο, ότι
στο τηλεφωνικό τους κέντρο δεν έχουν μη-
χανισμό αναγνώρισης κλήσεων! Έχει η Αμε-
ση Δράση, που στεγάζεται στο δεύτερο όρο-
φο της ΓΑΔΑ, αλλά δεν έχει η Αντιτρομοκρα-
τική, μερικούς ορόφους παραπάνω! Είναι η
δεύτερη φορά που ξεμπροστιάζεται ο Χαρ-
δαλιάς ως ψεύτης (προηγήθηκε η αποκάλυ-
ψη του Λαμπρόπουλου, αστυνομικού συ-
ντάκτη του συγκροτήματος Ψυχάρη).

Η αστυνομικός του ΑΤ Ομόνοιας κατέθε-
σε ότι, μετά το τηλεφώνημα που δέχτηκε,
υπήρξε αρκετός χρόνος για να αποκλειστεί
έγκαιρα η περιοχή γύρω από την πολυκα-
τοικία που στεγάζονταν οι νεοναζι της Χρυσής
Αυγής και έτσι να μην υπάρχουν θύμα-
τα. Επιβεβαιώθηκε έτσι για μια ακόμη φορά
ο ισχυρισμός των μελών της ΣΠΦ ότι ενημέ-
ρωναν πάντοτε έγκαιρα, μέσω εφημερίδων,
ώστε να αποκλειστούν οι περιοχές που έβρα-
ζαν τους εκρηκτικούς μηχανισμούς και να
μην υπάρξουν «παράπληρους απώλειες».

Ο Γ. Σουρβίνος το 2008 ήταν διοικητής του
ΑΤ Πλατείας Δημοκρατίας στη Θεσσαλονί-
κη. Η εξέτασή του από την έδρα (πρόεδρος
και εισαγγελέας) ήταν τυπική και το ενδια-
φέρον εστιάστηκε στις φθορές και στον πι-
θανό κίνδυνο για ανθρώπους από επίθεση
με μολότοφ και ιδιαίτερα για τον σκοπό του
ΑΤ Κ. Καλέτα, ο οποίος κατέθεσε στις 15
Οκτώβρη και στις επίμονες ερωτήσεις της
έδρας απάντησε ότι δεν τραυματίστηκε.
Προς τι, λοιπόν, οι ίδιες ερωτήσεις και στο
διοικητή, όταν υπήρξε σαφέστατος ο πα-

Κατελήφθη και η ΕΡΤ

Ένα ζευγάρι χειροπέδες, σε ρόλο κλειδαριάς που κλειδώνει μια βαριά αλυσίδα στην καγκελόπορτα του κπιρίου της ΕΡΤ είναι το σήμα κατατεθέν της «δημόσιας ραδιοτηλεόρασης» που θα λειτουργεί πλέον στο ραδιομέγαρο της Αγίας Παρασκευής. Η εικόνα θα κάνει το γύρο του κόσμου και η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου θα υποστεί το ξεφτιλίκι. Επρεπε, όμως, να το κάνει. Επρεπε να γράψει και το τέλος στην αθλιότητα που ξεκίνησε στις αρχές του καλοκαιριού. Και μια αθλιότητα δεν μπορεί να κλείσει με όμορφο τρόπο. Θα κλείσει με άθλιο τρόπο. Φρόντισε γ' αυτό ο... πατεντιάρης μπάτσος, που του είπαν να κλειδώσει την καγκελόπορτα κι επειδή δεν βρήκε κλειδαριά έβγαλε τις χειροπέδες. Μπάτσος ήταν ο άν-

θρωπος, δεν ήταν επικοινωνιολόγος για να καταλάβει τι προπαγανδιστικό δυναμικό θα γεννούσε η... εικαστική σύνθεση που δημιούργησε.

Τα χαράματα της περασμένης Πέμπτης ζήσαμε το χρονικό ενός προαναγγελθέντος θα-

νάτου. Η κυβέρνηση ήθελε πάση θυσία το ραδιομέγαρο (ενόψει και της προπαγανδιστικής αξιοποίησης της ελληνικής προεδρίας που ξεκινά την 1.1.2014), ο Καψής δεν κατάφερε να πείσει τους «τελευταίους των Μοϊκανών», που επέμειναν να παράγουν και να εκπέμπουν τηλεοπτικό και ραδιοφωνικό πρόγραμμα (διαδικτυακά πλέον), η νυχτερινή εισβολή των ΜΑΤ ήταν η μόνη λύση. Την αποφάσισαν ο Σαμαράς με τον Βενιζέλο και ο Σίμος της Ρούλας φρόντισε να το διατυμπανίσει, για να μην τολμήσει κανένας Πασόκος να βγει και να πει τίποτα ενάντια στη

νυχτερινή αστυνομική επιχείρηση.

Και βέβαια, ΣΥΡΙΖΑ και Περισσός έσπευσαν να κάνουν το πολιτικό τους σόου, με τους βουλευτές να δίνουν πρωινιάτικα το «παρών» έξω από την κλειδωμένη καγκελόπορτα και να εξασφαλίζουν πρώτο σταθίδι στα τηλεοπτικά και ραδιοφωνικά πρωινιάδικα. Τόσους μήνες (μετά την αρχική «έκρηξη») δεν είχαν κάνει τίποτα για να στηρίξουν την ΕΡΤ, η οποία φυλλορρούσε από τη δεύτερη βδομάδα και ακολουθούσε μια φθίνουσα πορεία, μια πορεία εκφυλισμού, η οποία κορυφώθηκε με την μετακίνηση του μεγαλύτερου μέρους των «ανυποχώρητων απεργών» στη ΔΤ, με τη φιλοδοξία να συνεχίσουν στη ΝΕΡΙΤ. Αλήθεια, τι έκαναν με τα κομματικά μέλη και στελέχη τους, που παράτησαν τον αγώνα και έσπευσαν ν' ανταποκριθούν στο κάλεσμα του Καψή; Οχι μόνο δεν ανέβασαν τον πήχυ (βάζοντας με αποφασιστικότητα ζήτημα απεργιακής -και κομματικής- πειθαρχίας), αλλά τράβηξαν και τον υπολόγο κόσμο τους από την ΕΡΤ.

■ Στόχος η εξόντωση των μικρών εμπόρων και η υποδούλωση των εμποροϋπάλληλων

Την Πέμπτη 31 Οκτώβρη, η ΕΛΛΣΤΑΤ έδωσε στη δημοσιότητα τα στοιχεία για την κίνηση του Δείκτη Κύκλου Εργασιών στο Λιανικό Εμπόριο τον Αύγουστο του 2013. Αντιγράφουμε: «Ο Δείκτης Κύκλου Εργασιών, χωρίς τα καύσιμα κατά το μήνα Αύγουστο 2013, σε σύγκριση με το δείκτη του Αυγούστου 2012, σημείωσε μείωση 9,5%, έναντι μείωσης 8,1%, που σημειώθηκε κατά την αντίστοιχη σύγκριση του έτους 2012 προς το 2011. Ο Δείκτης Κύκλου Εργασιών, με τα καύσιμα, κατά το μήνα Αύγουστο 2013, σε σύγκριση με το δείκτη του Αυγούστου 2012, σημείωσε μείωση 8,9%, έναντι μείωσης 7,3%, που σημειώθηκε κατά την αντίστοιχη σύγκριση του έτους 2012 προς το 2011. Ο Δείκτης Ογκου, χωρίς τα καύσιμα, κατά το μήνα Αύγουστο 2013, σε σύγκριση με το δείκτη του Αυγούστου 2012, σημείωσε μείωση 9,1%, έναντι μείωσης 8,8%, που σημειώθηκε κατά την αντίστοιχη σύγκριση του έτους 2012 προς το 2011. Ο Δείκτης Ογκου, με τα καύσιμα, κατά το μήνα Αύγουστο 2013, σε σύγκριση με το δείκτη του Αυγούστου 2012, σημείωσε μείωση 7,8%, έναντι μείωσης 9,3%, που σημειώθηκε κατά την αντίστοιχη σύγκριση του έτους 2012 προς το 2011».

Τα επίσημα κρατικά στοιχεία δείχνουν ότι ο ελληνικός λαός εξακολουθεί να ξοδεύει ολοένα και λιγότερα λεφτά για τις άμεσες ανάγκες του (αυτές αποτυπώνει ο Δείκτης Κύκλου Εργασιών) και να αγοράζει ολοένα και λιγότερα προϊόντα (Δείκτης Ογκου). Κάθε μήνα έχουμε πτώση, που σημαίνει ότι η φτώχεια βαθιάει, όπως βαθιάει και η υποκατανάλωση. Δεν έχουμε φαινόμενα «οικονομίας» από τα νοικοκυριά, αλλά φαινόμενα υποκατανάλωσης, που έχουν αγκαλιάσει ακόμα και τον κλάδο των τροφίμων.

Παρά ταύτα, την Κυριακή έσπασε μετά από έναν αιώνα η αργία της Κυριακής και ο νεοφιλελεύθερος Κ. Χατζηδάκης έκανε μια πανηγυρική δήλωση, που υπό άλλες συνθήκες θα προκαλούσε χοντρά γέλια, στις σημερινές περιστάσεις όμως προκαλεί οργή. Την παραθέτουμε ολόκληρη:

«Σήμερα οι πόλεις μας άλλαξαν εικόνα. Οι καταναλωτές αγκάλιασαν τόσο την ιδέα για τα καινούργια εκπαιδευτικά δεκαήμερα όσο και για το άνοιγμα των καταστημάτων την Κυριακή. Κάναμε λοιπόν πολύ καλά που δεν ακούσαμε αυτούς που φοβούνταν το καινούργιο. Ώρα η ακούσαμε περνάει στους Αντιπεριφερειάρχες. Θα αποφασίσουν πόσες επιπλέον Κυριακές, πέραν των νομοθετημένων, μπορούν να ανοίγουν μόνο τα μικρά καταστήματα. Ελπίζω ότι εκτός απ' αυτούς που αντιδρούν, θα ακούσουν τη μεγάλη πλειοψηφία των καταναλωτών, θα δουν το συμφέρον του τουρισμού μας, θα δουν το συμφέρον των νέων παιδιών που αναζητούν δουλειά. Ακολουθούμε αυτό που γίνεται στις περισσότερες χώρες της Ευρώπης. Γιατί να μη γίνει και στην Ελλάδα;».

Τα στοιχεία των εμπορών, βέβαια, άλλο έδειξαν. Εδειξαν κόσμο να κυκλοφορεί στο κέντρο της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, να μπαίνει και να χαζεύει, αλλά να μην ψωνίζει. Σύμφωνα με δικό μας ρεπορτάζ, μαγαζάτορες του Mall, το οποίο «βούλιαξε» από κόσμο, «έκλαιγαν» γιατί έπρεπε να πληρώσουν μεροκάματο και ο τζίρος ήταν ανύπαρκτος.

Η στρατηγική που προωθεί ο Χατζηδάκης είναι η στρατηγική των μεγάλων αλυσίδων να μαζέψουν όλο το «χαρτί» εξοντώνοντας τους μικρούς, που δεν μπορούν ν' αντέξουν σε τέτοιους ρυθμούς. Βέβαια, οι εφτά Κυριακές το χρόνο δεν τους είναι αρκετές, ενώ τα μαγαζιά τους εξαιρούνται από τη ρύθμιση για άνοιγμα όλες τις Κυριακές του χρόνου. Αλλωστε, οι περιφερειάρχες και αντιπεριφερειάρχες, σύμφωνα με όσα έχουν γίνει γνωστά, προσανατολίζονται σε αρνητικές ρυθμίσεις (το πολύ να προσθέσουν μια-δυο Κυριακές ακόμη, κατά περίπτωση). Όμως, από τη στιγμή που άρχισε να ξηλώνεται το πουλόβερ, οι μεγαλέμποροι ευελπιστούν ότι θα ξηλωθεί κι άλλο, με επόμενη νομοθετική ρύθμιση.

Όσο για τους εμποροϋπάλληλους, μπορούμε να μιλάμε για υποδούλωση και δεν χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί. Ούτε πρόσθετο προσωπικό θα προσλάβουν οι έμποροι ούτε θα τους πληρώσουν το +75% της Κυριακής, στη συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων.

Αφήσαμε για το τέλος ένα σχόλιο για εκείνους (ιδιαίτερα όσους ανήκουν στην εργατική τάξη και τους εργαζόμενους μικροαστούς), που πήραν τις οικογένειές τους και βγήκαν βόλτα στα μαγαζιά, μόνο για να «χαζέψουν» και όχι για να ψωνίσουν (γιατί λεφτά δεν έχουν). Πρόκειται για εκδήλωση κοινωνικής εξαχρείωσης από ανθρώπους που έχουν ξεριζώσει από μέσα τους κάθε ίχνος συλλογικότητας, κάθε ίχνος αλληλεγγύης. Αντί να πάνε να «λιαστούν» σε κάνα πάρκο, γυρίζουν σαν τα χασαπόσκυλα στην αγορά, παίζοντας το ρόλο του ντεκόρ στη φιάστα του Χατζηδάκη και των μεγαλεμπόρων. Ντροπή! μόνο αυτή η λέξη ταιριάζει.

Νέος κύκλος βιντεοπροβολών σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη

ΝΤΟΠΙΟΣ ΦΟΒΟΣ
ΠΡΟΦΘΑΕΙΣ ΤΑΙΝΙΩΝ & ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

15/11
Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ
[2002] ΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ

22/11
ΜΙΚΡΕΣ ΕΞΙΓΕΡΣΕΙΣ
[2009] ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΚΑΤΖΟΥΡΑΚΗΣ

www.eksegersi.gr

17 χρόνια "KONTRA"
ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ LIVE
Σάββατο 16/11

www.eksegersi.gr

ρών στο περιστατικό αστυνομικός; Μήπως για να βγάλουν τον τελευταίο αναξίопιστο; Ουμίζουμε ότι ο αστυνομικός αυτός, μετά από επίμονες ερωτήσεις του Χρ. Τσάκαλου, παραδέχτηκε ότι στο συγκεκριμένο ΑΤ συνέβησαν γεγονότα που παραπέμπουν σε ένα άλλο τμήμα, αυτό του Αγίου Παντελεήμονα Αχαρνών.

Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι από έδρας δεν υποβλήθηκαν στον πρώην διοικητή του συγκεκριμένου ΑΤ ερωτήσεις για τα όσα είχε παραδεχτεί ο υφιστάμενός του. Η ασπίδα γύρω από όργανα της κρατικής εξουσίας είναι προφανής και ευεξήγητη για ένα ταξικό δικαστήριο που έχει επιφορτιστεί

με το καθήκον να δικάσει πολιτικούς αντιπάλους του συστήματος. Πώς μπορούν να πείσουν (όχι εμάς, αλλά οποιονδήποτε παρατηρητή της δίκης), ότι ψάχνουν σε βάθος την υπόθεση, όταν γνωρίζουν πλέον, ότι το γκεσέμι της Αντιτρομοκρατικής, ο Χαρδαλιάς, συλλαμβάνεται ψευδόμενος με τόσο χοντροκομμένο τρόπο; Η διάθεση να εξασφαλιστεί η έξωθεν καλή μαρτυρία θα επέβαλε στο δικαστήριο να καλέσει τον Χαρδαλιά και τους άλλους αντιτρομοκρατικούς να δώσουν εξηγήσεις για τα ψέματά τους. Το σημειώνουμε αυτό γιατί δεν αντιλαμβανόμαστε το ρόλο μας σ' αυτές τις πολιτικές δίκες ως ρόλο απλών καταγραφών της δια-

δικασίας. Εχουμε άποψη και θα την εκφράζουμε πάντοτε, γιατί θεωρούμε ότι τα τρομοδικεία έχουν ως σκοπό να εξοντώσουν πολιτικούς αντιπάλους του συστήματος με την επιβολή των βαρύτερων ποινών που προβλέπει το αστικό Ποινικό Δίκαιο.

Η δίκη θα συνεχιστεί την Παρασκευή 15 Νοέμβρη, με αποκλειστικό θέμα την πρόταση του εισαγγελέα για την ένσταση εκκρεμοδικίας και τη λήψη απόφασης από το τρομοδικείο. Πρόκειται για ένσταση που υποβλήθηκε από αρκετούς συνηγόρους υπεράσπισης, όμως η άμεση συζήτηση της ζητήθηκε μόνο από μια συνηγόρο, άκαιρα κατά την άποψή μας, όπως έχουμε σημειώσει.

Από το ναό του Σολομώντα, στην Αγία Σοφία του Μελισσανίδη

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Την περασμένη Τρίτη, έγινε συνάντηση των αντιπροσώπων της ΑΕΚ, Δημήτρη Μελισσανίδη, Πέτρου Παππά και Κωνσταντίνου Κοτσάτου, με τον Περιφερειάρχη Αττικής Γιάννη Σγουρό, στην οποία επιβεβαιώθηκε ότι το ποσό των 20.000.000 ευρώ, που είχε εγκριθεί από την Περιφέρεια, είναι στη διάθεση της ΑΕΚ και θα μπορέσει να το εκταμιεύσει όταν ολοκληρώσει το φάκελο του γηπέδου και λύσει τόσο τα γραφειοκρατικά όσο και τα τεχνικά ζητήματα του έργου. Από τη σύσκεψη προέκυψε ότι θα πρέπει να εκδοθούν νέες οικοδομικές άδειες και να ρυθμιστεί το θέμα του συντελεστή δόμησης και εφόσον ξεκινήσει το έργο η Περιφέρεια θα αποπληρώσει τις εργασίες ανέγερσης μέχρι του ποσού των 20 εκατομμυρίων.

Την επόμενη μέρα, στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών έγινε η επίσημη παρουσίαση του νέου γηπέδου της ΑΕΚ και πλέον αρχίζει η αντίστροφη μέτρηση για να επιστρέψουν οι κιτρινόμαυροι στη Νέα Φιλαδέλφεια. Η παρουσίαση έγινε σε κλίμα έντονης συγκίνησης, αφού οι διοργανωτές της είχαν φροντίσει να αξιοποιήσουν κάθε λεπτομέρεια. Όλοι οι συμμετέχοντες στην εκδήλωση είχαν μια κοκκάρα με το σύνθημα «είμαι μέσα», οι οπαδοί της ΑΕΚ τραγουδούσαν και φώναζαν συνθήματα από το δεύτερο εξώστη, η μακέτα ήταν εντυπωσιακή, ο Οικουμενικός Πατριάρχης χορηγός και ο ηθοποιός Κώστας Βουτσάς πρωταγωνιστούσε σε ένα μελό βίντεο, στο οποίο γινόταν αναδρομή της ιστορίας της ΑΕΚ και κατέληγε στην ανέγερση του νέου γηπέδου.

Είναι φανερό ότι ο Μελισσανίδης, γνωρίζοντας την επιθυμία και τον πόθο των οπαδών της ΑΕΚ να δουν να χτίζεται ξανά ένα γήπεδο στη Νέα Φιλαδέλφεια, παίζει πολύ καλά το επικοινωνιακό παιχνίδι. Όπως όλα δείχνουν, έχει καταφέρει να εξασφαλίσει ένα σημαντικό μέρος των χρημάτων που απαιτούνται για την ανέγερσή του και από εδώ και μπρος θα προσπαθήσει να αξιοποιήσει το γήπεδο για να εδραιώσει την κυριαρχία του και να αποκτήσει τον πλήρη έλεγχο της ομάδας, χωρίς να κινδυνεύει από τη δημιουργία αντιπολίτευσης, αφού κανένας από τους πρώην διοικούντες της ΑΕΚ δεν μπορεί να προσφέρει στους οπαδούς πειστικό πλάνο για την επιστροφή της ομάδας στη Σούπερ Λίγκα και μάλιστα με

πρωταγωνιστικό ρόλο. Αρκεί και μόνο να παραθέσουμε μερικά αποσπάσματα από τα όσα δήλωσαν οι πρωταγωνιστές της εκδήλωσης για να καταλάβουμε ότι πουλάνε φούμαρα στο πόπολο και παίζουν με το συναίσθημα και τους πόθους των ΑΕΚτζήδων.

Η αρχή έγινε από τον πρόεδρο της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ, Κωνσταντίνο Κοτσάτο, ο οποίος μίλησε για αρχή της αναγέννησης και χωρίς να ντραπεί σύγκρινε τον εαυτό του με τον Μπάρλο, αφού είναι και αυτός πρόεδρος όλων των τμημάτων της ΑΕΚ, «εχωνώντας» βεβαίως να πει ότι ο μακαρίτης ο Μπάρλος είχε την ομάδα ποδοσφαιρική πρωταθλήτρια στην Α' Εθνική και τα υπόλοιπα τμήματα της ΑΕΚ να πρωταγωνιστούν. Ο Κοτσάτος κάλεσε τους απανταχού ΑΕΚτζήδες να συσπειρωθούν και να στηρίξουν την Ερασιτεχνική ΑΕΚ και έκλεισε την ομιλία του λέγοντας: «Η ΑΕΚ δεν είναι απλά μια ομάδα, πρεσβεύει προσφυγιά, χαμένες πατρίδες και θέλει να αναγεννηθεί το μέλλον της. Θέλει να γίνει παράδειγμα και για την χώρα που περνά κρίση».

Στη συνέχεια ανέβηκε στο βήμα ο αρχιτέκτονας Θανάσης Κυρατσούς, ο οποίος, αφού ευχαρίστησε την κιτρινόμαυρη διοίκηση που του εμπιστεύτηκε τη μελέτη του έργου, έκανε μια αναφορά στην ΑΕΚ που είναι «άρρηκτα δεμένη με την ιστορία του ελληνισμού και της Ελλάδος», ενώ κατά την αναφορά του στο γήπεδο τόνισε ότι είναι ένα πολυδιάστατο έργο, που συνδυάζει «την αρχιτεκτονική σκέψη του χριστιανικού ελληνισμού και τη βυζαντινή αρχιτεκτονική» με «τον αθλητισμό, αλλά και την ιστορία και τον πολιτισμό, σε ισορροπία με το περιβάλλον της πόλης»!

Στη συνέχεια βγήκε στην πρί-

στα το πρώτο όνομα, ο Μελισσανίδης. Μίλησε και αυτός για την ιστορία της ΑΕΚ και την προσφυγική της καταγωγή και τόνισε ότι, αφού «η ΑΕΚ είναι πολύ περισσότερο από μια ποδοσφαιρική ομάδα, και το γήπεδο της δεν θα μπορούσε να είναι κάτι λιγότερο. Το νέο μας γήπεδο πρέπει να ενσαρκώσει την τεράστια ιστορία της ομάδας και να έχει σημείο αναφοράς τις βυζαντινές και προσφυγικές καταβολές της». Για να γίνει αυτή η μοναδικότητα πράξη, στο γήπεδο «τα τείχη θα είναι ψηλά, απόρθητα. Το κάστρο αυτό δεν θα πέσει και ο δεικνόμενος θα επιστρέψει πιο προστατευμένος από ποτέ. Το κάστρο έτσι δεν θα έχει αριθμηση στις θύρες του. Κάθε θύρα θα πάρει το όνομά της από πόλεις της Μικράς Ασίας, από πόλεις του ελληνισμού της Ανατολής. Από την Εφεσο, τη Μίλητο, το Αϊβαλί. Στη δική μας Φιλαδέλφεια θα διατηρήσουμε μόνο τη θύρα 21 και τα όσα συμβολίζει για τον οπαδό της ΑΕΚ».

Κι ενώ η αίθουσα σειόταν από συνθήματα και χειροκροτήματα, ο Μελισσανίδης άφησε πίσω του την ιστορία και μπήκε στην ουσία, τονίζοντας ότι οι ΑΕΚτζήδες δεν έχουν ανάγκη κανέναν και θα φτιάξουν το σπίτι τους μόνοι τους. Με ποιον τρόπο θα βρεθούν όμως τα αναγκαία φράγκα; Εδώ οι πρωτοτυπίες σταματούν και ξαναπέφτει στην πιάτσα η θεωρία του «λαϊκού καπιταλισμού», διά στόματος Μελισσανίδη: «οι ιδρυτές μας δεν χρειάστηκαν την παραμικρή βοήθεια για το γήπεδο που αποτέλεσε σημείο αναφοράς. Ούτε εμείς θα χρειαστούμε. Αυτή τη φορά το σπίτι μας θα το φτιάξουμε μόνοι μας και μαζί. Με την Ένωση 1924, θα έχει μετόχους τους φίλους και τους φιλάθλους της. Θα ανήκει στην ΑΕΚ και κανέναν άλλον. Ο κα-

θένας μπορεί να πάρει μέρος στην Αύξηση Μετοχικού Κεφαλαίου με τις δικές του δυνάμεις. Πολλά από λίγους και λίγα από πολλούς, αυτός είναι ο στόχος. Πρέπει όλοι μαζί, όπως και η ΑΕΚ δεν έχει ιδιοκτήτες, έτσι και το γήπεδο δεν θα έχει. Η ΑΕΚ είναι ιδανικό, είναι πάνω από ιδιοκτήτες και εταιρίες. Η ΑΕΚ είναι ιστορία, όχι εταιρία. Το γήπεδο θα ανήκει στην ΑΕΚ και τον κόσμο. Αυτά τα τείχη θα τα σηκώσουμε ψηλά, όπως πριν από 83 χρόνια οι πρόγονοι μας τον πρώτο μαντρότοιχο από υλικά που περίσσεψαν από τις προσφυγικές κατοικίες. Αυτή τη φορά θα δώσουμε στο όνειρο σάρκα και οστά, αλλά πιο γρήγορα».

Όπως συνηθίζεται σ' αυτές τις περιπτώσεις, κάλεσε τον κόσμο της ΑΕΚ να συμμετάσχει στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της ομάδας, που έχει προκηρυχτεί στα 30.000.000 ευρώ, γιατί «ήρθε η στιγμή της αλήθειας για όλους. Τώρα θα φανεί ποιοι αγαπούν την ΑΕΚ και δεν νομίζω ότι μπορεί να υπάρχει οικονομικά ισχυρός φίλος της ομάδας που θα απουσιάζει από το κάλεσμα». Εκλείσει την ομιλία του ευχαριστώντας τον Οικουμενικό Πατριάρχη (ο οποίος μέσω εκπροσώπου του εκδήλωσε το ενδιαφέρον να βάλει το θεμέλιο λίθο και πρόσφερε 50.000 ευρώ για την ανέγερση του γηπέδου), τους καπιταλιστές συνεργάτες του στη διοίκηση της ΑΕΚ και το Ιδρυμα Ονάση για την οικονομική στήριξη, τη φιλοξενία και τη συνεργασία του.

Σε απλά ελληνικά, ο Μελισσανίδης πουλάει συναίσθημα για να βγάλει φράγκα, προσπαθεί να κάνει τον κόσμο της ΑΕΚ να ξεχάσει την απόφασή του να μην ασχοληθεί με την ομάδα το καλοκαίρι του 2004, αλλά και να κερδίσει χρόνο, αφού σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα υλοποίησης του έργου θα ξεκινήσει εντός του 2014 και θα τελειώσει, αν όλα πάνε καλά, προς το τέλος του 2016. Αλλωστε, μέχρι να επιστρέψει η ΑΕΚ στη Σούπερ Λίγκα, για να δούμε αν και πόσο βαθιά θα βάλει το χέρι στην τσέπη, θα έχει τη δυνατότητα να μιλάει για προσφυγιά και χαμένες πατρίδες.

Κος Πάππας

■ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΒΡΑΝΑ

Miss Violence

Η πολυσυζητημένη ταινία του Έλληνα σκηνοθέτη, που κέρδισε δύο βραβεία στο Φεστιβάλ της Βενετίας (Αργυρό Λέοντα/Καλύτερης Σκηνοθεσίας και Καλύτερου Αντρικού Ρόλου) ξεκινά την πορεία της στις ελληνικές αίθουσες. Θέμα της ταινίας είναι η ενδοοικογενειακή βία. Μία οικογένεια γιορτάζει τα γενέθλια της εντεκάχρονης Αγγελικής. Κι ενώ φαινομενικά όλα είναι καλά, το κορίτσι αυτοκτονεί. Εκτοτε, αποκαλύπτεται μπροστά στο θεατή μία ιστορία τρομερής βίας, με τον πατέρα «πρωτεργάτη», αλλά και τη μητέρα σιωπηρή συνένοχο.

Το θέμα της ενδοοικογενειακής βίας στην Ελλάδα –ειδικά τα τελευταία χρόνια μέσα από τον κινηματογράφο– συζητιέται αρκετά, όπως και σε άλλες χώρες. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η ιστορία κινηματογραφήθηκε με μια φιλοδοξία τολμηρής ανάδειξης ενός σκληρού ζητήματος με ρηξικέλευθο τρόπο. Κι όχι μόνο αυτό, αλλά με την αλαζονεία ότι αυτή η ιστορία της ενδοοικογενειακής βίας μπορεί να μεταφέρει έναν κοι-

νωνικό προβληματισμό, σε σχέση με τον κοινωνικά καταπιεσμένο άνθρωπο και τις αντιδράσεις του (σα να λέμε δηλαδή, ότι όπως τα θύματα του πατέρα υποφέρουν παθητικά, αλλά στο τέλος αντιδρούν κι αυτό είναι λυτρωτικό, κάπως έτσι κι εμείς –ποιοι εμείς;– είμαστε θύματα –ποιοι;– και πρέπει να αντιδράσουμε –ενάντια σε ποιους;).

Λοιπόν όχι. Το θέμα, όσο σημαντικό κι αν είναι, συζητιέται αρκετά (άλλο ζήτημα αν υπάρχει λύση – που στις δεδομένες κοινωνικές συνθήκες όχι μόνο δεν υπάρχει, αλλά το πρόβλημα θα εντείνεται κιόλας) και ο σκηνοθέτης ίσα ίσα που του αφαιρεί στοιχεία από την πολυπλοκότητά του και προσπαθεί μέσα από τις δημόσιες δηλώσεις του να δώσει ένα χαρακτήρα στην ταινία που από μόνη της δεν έχει. Ο θεατής βλέπει έναν πατέρα-τρομοκράτη και μια οικογένεια τρομοκρατημένη που δεν αντιδρά παρά μονάχα στο τέλος, χωρίς ιδιαίτερες εξελίξεις στο σενάριο και με ένα αρκετά προβλεπόμενο φινάλε. Δηλαδή, μια αρκετά επίπεδη προσέγγιση, στην οποία οι χαρακτήρες δεν αναπτύσσονται καθόλου. Αυτό θα είχε νόημα μόνο αν οι χαρακτήρες μπορούσαν να λειτουργήσουν ως σύμβολα ή φορείς εννοιών, αλλά στην προκειμένη περίπτωση αυτό δεν επιτυγχάνεται.

Αν συγκρίνουμε την ταινία με τον «Κυνόδοντα» του Λάνθιμου, πέρα από τα προφανή κοινά στοιχεία του θέματος και μια κοινή αισθητική που φαίνεται κυρίως στην υποκριτική των ηθοποιών, διαπιστώνουμε το εξής. Η ταινία του Λάνθιμου ήταν σαφώς μια υπερβολή, η οποία όμως λειτουργούσε σαν παραβολή που ασκούσε κριτική στο θεσμό της οικογένειας. Σε εκείνη την ταινία θα μπορούσαμε να πούμε ότι οι χαρακτήρες λειτουργούν ως σύμβολα τα οποία εκθέτουν στο θεατή μία κατάσταση. Η συγκεκριμένη ταινία αφηγείται μία συγκεκριμένη ιστορία μίας συγκεκριμένης οικογένειας, κι όλα αυτά περί κοινωνικής κριτικής κ.λπ. είναι πιο πολύ θέμα μάρκετινγκ και προώθησης της ταινίας.

Ελένη Π.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

«Η ελευθερία του αστού συγγραφέα, του καλλιτέχνη, της ηθοποιού είναι εξάρτηση από τον μπεζοχτά, από την εξαγορά, από την συντήρηση, μόνο που η εξάρτηση αυτή είναι συγκαλυμμένη (είτε σκεπάζεται υποκριτικά)» (Κομματική οργάνωση και κομματική φιλολογία)

Κιλιμάντζαρο ο Στουρνάρας, kill the mangiare για το λαό

Ας πάνε κι εκείνοι για να βρουν την «κόκκινη μηλιά» τους, να πάνε και στον... Χίτλερ τους μα δίχως τη μηλιά τους... (Ε, μα, πια)

Καλά, μην απολογείστε, μικροαστοί «κινηματίες», δεν σας κατηγορήσε κανείς. Εσείς είστε οι καλοί (οι αβιτρίνωτοι) – και δεν έχει υπάρξει ανάληψη ακόμα...

Πέφτουν οι απολύσεις σα χαλάζι στο Ριζοσπάστη (ΚΑΙ ξεκαθάρισμα ΚΑΙ εφαρμογή της κυβερνητικής πολιτικής – ατομικές συμβάσεις)

Εισίν γαρ δίκης οφθαλμοί οι τα πανθ' ορώσι(v)

◆ Streaming διά του αρραβώ- νος.

◆ Καλώς ήλθατε στην οικογέ- νειά μας το ένα κανάλι, καλώς ήλθατε στη δική μας το άλλο. Μόνο ο δον Κορλεόνε λείπει (:).

◆ Δ. Παπαδημούλης: «Εμείς δεν είμαστε βολικοί» (avg1.gr, 2-11-13). Ακριβώς. Είσατε υπέρ-βολικοί για τον καπιταλισμό, πια- δες.

◆ Μας «εντυπωσίασε» ο Ριζο- σπάστης (2-11-13) με το ρε- πορτάζ του (;) για την επίθεση σε γραφεία της Χ.Α. ...

◆ Αυτοδιαχειριζόμενο σεξ (;)...

◆ Περιέργο θα ήταν να μην γλει- φόταν το ΝΑΡ για εκλογές. (ΠΙΝ, 2-11-13, «Ωρα για απλή αναλογική»).

◆ Η χρησιμότητα της Χ.Α. για τον καπιταλισμό: «Προβοκά- τσια! Δώδεκα σφαίρες κατά της δημοκρατίας» - μέσω της επί- θεσης στη ΧΑ βάλλαται η δημο- κρατία... (τους). Όσο για τη λέ- ξη προβοκάτσια, τα Νέα πρό- λαβαν πολλούς αριστερούλη- δες.

◆ Στουρνάρας ο καλλικάντζα- ρος: Καλλικάντζαρους έλεγαν τους αφέντες οι φτωχοί στη Σά- μο.

◆ Σήμα κατατεθέν της φυλλά- δας Κουρή (4-11-13): «Κόντρα σε όλους. Κόντρα σε όλα» - αν σας θυμίζει Χρ. Αυγή, «Ενάντια σε όλους», σωστά θυμηθήκατε.

◆ Εκθεση ιδεών για απελπισμέ- νους ψηφοφόρους το άρθρο της Αυγής: «Υπερασπιζόμενοι το κοινό καλό».

◆ Νάτο και το «ζουμί»: «Εκλο- γές στην Αυτοδιοίκηση, μία μά- χη για την κοινωνία» («αν δεν υπάρξουν μέχρι τότε συνολι- κότερες ανατροπές» = βουλευτι- κές με Σύριζα ή κάτι τέτοιο κυ- βέρνηση). Τάδε συνέγραψεν εις Αυγήν η βουλευτίνα Λάρισα του Σύριζα κ. Ηρώ Διώτη. Οποία θέρμη για τις κάλπες... όμως την εργαζόμενη – ανεργη κοινωνία την καίει η έλλειψη θέρμανσης (ανάμεσα στ' άλλα) κι όχι οι προεκλογικές φανφά- ρες.

◆ Μάλλον τάχει μπερδέψει (:) ο αναγνώστης του «Εργατικού Αγώνα» μιλώντας για «όσα συμ- βαίνουν στον ιστορικό Ριζο- σπάστη». Ως εάν ο Περισσός και ο σημερινός Ριζοσπάστης έχουν καμιά σχέση με το επα- ναστατικό ΚΚΕ (προ βης «πλα- τιάς» ολομείας). Όσο για τους

στίχους του Βάρναλη, εννοείται πάμε πάσο.

◆ Α. Εμπειρικός: «Ζεμφύρα ή το μυστικόν της Παισιφάνης».

◆ Ωραίο το ανέκδοτο: «Κομι- σιόν: Για την Ελλάδα τα χειρό- τερα πέρασαν» (tanea.gr, 5-11-13).

◆ Πρωτογενές «πλεόνασμα», δηλαδή αίμα περίσσειο – μετά την άγρια αφαίμαξη...

◆ Το «Ευαγγέλιο» του Σύριζα στην απεργιακή προκήρυξη του (5-11-13): «Για τη διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέ- ους που ρημάζει τις ζωές μας». Μεγαλύτερου, μικρότερου, μι- κρομεσαίου, τέλος πάντων προεκλογική καμπάνια είναι ό,τι θένε λένε. Όμως για την υποτί- μηση της εργατικής δύναμης γιοκ. Η μόνιμη απάντηση είναι «Δεν θα σταματήσουν, αν δεν τους διώξουμε», που ξυπνάει τις μνήμες και δίνει πάσα για συ- μπεριφορά εποχής «αγανακτι- σμένων». Μία μούντζα, μία ψή- φος...

◆ Καπνίζοντες – καπνίζόντων: Καπνοί-ζώντες, καπνοί-ζώ- ντων.

◆ Και κλάσαμα το ΠΙΝ για τον Ν. Μπογιόπουλο. Χοντρό δά- κρυ, όπως και στην περίπτωση Γ. Δελαστίκ – Καθημερινής.

◆ «Από πλευράς βιοτικού επι- πέδου, μολοντί το βασικό με- ροκάματο του 1938 κάλυπτε λι- γότερο απ' το 40% των οικογε- νειακών αναγκών, χάρη στο ψη- λότερο μέσο μεροκάματο, κα-λύπτονταν γύρω στα 47% των αναγκών απ' αυτό – Το ποσο- στό αυτό δεν είναι βέβαια και τόσο ικανοποιητικό, με αποτέ- λεσμα, στα 1939, να τρέφεται κανονικά (με πάνω από 2.500 θερμίδες την ημέρα) μόνο το 35% του πληθυσμού μας». (Π. Γουλιέλμου: «Νεοελληνική πρα- γματικότητα», 1974). Ενα, ελάχι-

στο δείγμα των «επιτευγμάτων» της φασιστικής δικτατορίας του Ι. Μεταξά.

◆ Καθόλου καλή η ιδέα του Ρι- ζοσπάστη (3-11-13) να βγει με πρωτοσελίδο «Με αποφασι- στικότητα στη γραμμή της ανα- σύνταξης» και στη φωτό να φι- γουράρει το... «Συνδικάτο Οι- κοδόμων», από τα χείριστα πα- ραδείγματα εκφυλισμού του ερ- γατικού κινήματος τα τελευταία 20 χρόνια...

◆ «Η θεωρία του ολοκληρωτι- σμού θεμελιώθηκε στις αρχές της δεκαετίας του '20 και απο- τέλεσε την πρώτη χρονικά ολο- κληρωμένη αντίληψη των σο- σιαλιστών για το φασισμό. Εκ- φράστηκε κατ' αρχήν με την άποψη του Kautsky ότι υφί- στανται ψυχική συγγένεια μετα- ξύ του αριστερού και του δεξιού ριζοσπαστισμού, δηλαδή του μπολσεβικισμού και του φασι- σμού, εφόσον και οι δύο είναι καθεστώτα που στηρίζονται σε μαζικά κινήματα. Για την κατα- νόηση των κυρίαρχων πολιτι- κών αντιθέσεων της εποχής του Μεσοπολέμου η θεωρία του ολοκληρωτισμού χρησιμοποιή- σε σχεδόν αποκλειστικά το σχή- μα της αντίθεσης δημοκρατίας και δικτατορίας. Αποτέλεσμα ήταν να προβληθούν με έμφα- ση οι ομοιότητες μεταξύ της "προλεταριακής" και της φασι- στικής δικτατορίας στο πολι- τικό επίπεδο... παράλληλα όμως εντοπιζόνταν οι διαφορές τους ως προς το ταξικό τους περιεχόμενο και τους κοινωνι- κούς τους στόχους. Σημαντικό ρόλο στην ενίσχυση αυτής της θεωρίας έπαιξε το γεγονός ότι η αντιπαλότητα των "εξτρεμι- στών της αριστεράς και της δε- ξιάς" αντικειμενικά μετατρεπό- ταν σε σύμπτωση στο πλαίσιο της Δημοκρατίας της Βαϊμάρης,

με την οποία οι γερμανοί σο- σιαλδημοκράτες ταυτίζονταν ψυχολογικά. Αυτό οφειλόταν στο ότι είχαν συμβάλει αποφα- σιστικά στη δημιουργία της και είχαν επανέλθει στην κυβέρνη- ση το 1928. Η θεωρία του ολο- κληρωτισμού βρήκε απήχηση κυρίως στη δεξιά πτέρυγα της διεθνούς σοσιαλδημοκρατίας, ενώ αποτελούσε σημείο ανα- φοράς επωνύμων της ηγεσίας της ΣΕΔ, όπως ο Kautsky και ο Friedrich Adler. Ουσιαστικά υποχρέωνε τους σοσιαλιστές να διεξάγουν διμέτωπο αγώνα κατά του φασισμού και εναντί- ον του κομμουνισμού». (Γ. Παλ- λίδας: «Η Σοσιαλιστική Διεθνής ερμηνεύει το φασισμό», «Τα ιστορικά», τ. 10, Ιούνιος, 1989) – σ.σ. ο Γ.Ψ. διετέλεσε στέλεχος της ΚΝΕ και της Πανσπουδα- στικής μεταδικτατορικά.

◆ «Ο μπολσεβικισμός και ο φα- σισμός είναι αδέρφια» - Ο. We- is, πρόεδρος του SPD, στο συ- νέδριο του κόμματος το 1931 – Αφιερωμένο σε όλα τα φυρά- ματα που ταυτίζουν τα «δύο άκρα»...

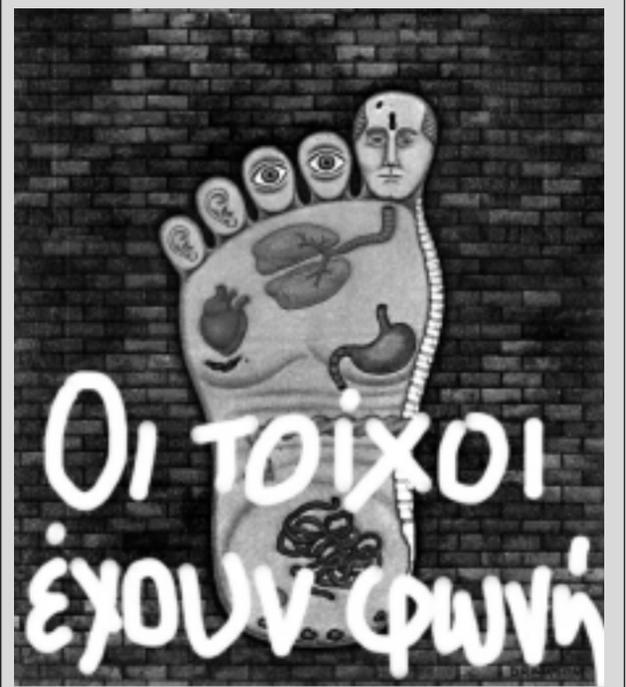
◆ Φασίστας, όπως Φαίλος.

◆ «Θα πάρουμε τα όπλα και θα βγούμε στο βουνό» - Κασιδιά- ρης, NEWSBOMB, 1-10-13. Σι- γά, μη σκίσετε το τάνγκα.

◆ Αυτό που παρέλειψε να ανα- φέρει η διεύθυνση του Ριζο- σπάστη (πρώτη σελίδα, 3-11-13), είναι ότι εκτός από τη «νέα μορφή» εφάρμοσε και τις «νέ- ες» εργασιακές σχέσεις... Όσο για τα αποσιωπητικά μετά τη «νέα μορφή», ε, γι' αυτό ακρι- βώς μπήκαν, για ν' αποσιωπή- σουν.

◆ Δεν είναι μόνο η αβρότητα (ΠΙΝ, 3-11-13, «Ριζοσπάστης – με αφορμή μια απομάκρυν- ση»), έως και «φιλία» του συ- ντάκτη, αλλά και το (εξωφρενι- κά ανιστόρητο) απόσπασμα: «Ναι, ο "Ρ" δεν είναι μια τυχαία εφημερίδα. Η ιστορία του είναι η ιστορία του ΚΚΕ και των αντι- φάσεων του, συνδεδεμένη με τους αγώνες δεκαετιών της ερ- γατικής τάξης... Από τον "Ρ" πέ- ρασαν πένες που άφησαν επο- χή όπως ο Κώστας Καραγιώρ- γης, ... ο Νίκος Φιλικός». Ετσι λοιπόν, ο σημερινός «Ρ» είναι μια φυσική συνέπεια εκείνης της εποχής; Να κάνουμε λάθος, αλ- λά σχέση χορτάτου μας μυρί- ζει...

Βασίλης

◆ 6 Νοέμβρη – Απεργία – Σ' αυτή την απεργία πάμε ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ... - Κανείς δεν την «παλεύει» μόνος!!! - Ολοι στη συ- γκέντρωση των συνδικάτων 11.00πμ Πεδίο Αρεως – ΓΣΕΕ (αφίσα)

Είχε έμπνευση ο διαφημιστής που έφτιαξε την αφίσα για την «απεργία» της περασμένης Τετάρτης. Και δεν ανα- φερόμαστε στο... μοντέρνο διαφημιστικό σύνθημα, αλλά στην όλη σύνθεση. Οχι γροθιές και οργισμένοι διαδηλωτές, αλλά ένας νέος στην ηλικία άνδρας, ο οποίος γράφει το σύνθημα. Φοράει τζιν παντελόνι και γαλάζια μπλούζα, στην πλάτη της οποίας είναι τυπωμένο με μεγάλα γράμ- ματα η λέξη ΓΣΕΕ. Ο απόλυτος επαγγελματισμός. Η από- λυτη ξεφτίλα.

◆ Την Κυριακή έχει γήπεδο, όχι ψώνια (ανυπόγραφο σύν- θημα με κόκκινο σπρέι, σε τοίχο στο Ηράκλειο)

Οπαδός ή όχι, σημασία έχει ότι είναι σωστός ο συνθη- ματογράφος. Αν ο τοίχος ήταν μεγαλύτερος, θα μπορού- σε να γίνει... παρελαση κόττω από το πρώτο σύνθημα. Την Κυριακή έχει μπάνιο, βόλτα στο πάρκο, παραπάνω ύπνο, διάβασμα, αθλητισμό και τόσα άλλα πράγματα. Χρήσιμα, ανθρώπινα, κοινωνικά, συλλογικά και ατομικά.

◆ Αντιφασιστική Πορεία – Σάββατο 9/11 στις 12μμ Πλα- τεία Κοραή – Εξω οι νεοναζί από τα σχολεία και τις γει- τονιές – Κλείστε τα γραφεία των δολοφόνων της Χρυσής Αυγής στον Πειραιά – Κάτω η κυβέρνηση των Μνημονίων και του Ρατσισμού - Αντιναζιστική Πρωτοβουλία Πειραιά, Παμπειραικό Αντιφασιστικό Μέτωπο, Μαθητές και κα- θηγητές από τα σχολεία του Πειραιά, εργαζόμενοι στο δή- μο, 5μελής γιατρών Τζανεϊού, φοιτητικό σχήμα contra (αφί- σα)

Από ποιον ζητούν οι διοργανωτές αυτής της αντιφα- σιστικής διαδήλωσης να κλείσει τα γραφεία της Χρυσής Αυγής στον Πειραιά; Από το κράτος, το οποίο διευθύνει η κυβέρνηση των Μνημονίων και του ρατσισμού, της οποί- ας ζητούν την πτώση; Αβυσσος η ψυχή του ομορτυνι- σμού, αλλά δεν είναι αυτό το θέμα μας. Αν σχολιάζουμε την εν λόγω αφίσα είναι γιατί αποτελεί μια έμπρακτη διά- φευση των απόψεων που ακούστηκαν –διατυπωμένων με οργή και κατηγορηματικότητα μάλιστα–, μετά την εκτέ- λεση των δύο μελών των ταγματών εφοδού στο Νέο Ηρά- κλειο, ότι αυτή η ενέργεια θα ανακόψει τη δυναμική του αντιφασιστικού κινήματος. Αυτό το αντιφασιστικό κίνημα (το οποίο εμείς ουδέποτε λοιδορήσαμε) δεν έχει πρόβλη- μα να οργανώσει αντιφασιστική πορεία στον Πειραιά (ίσως και αλλού). Και γιατί να έχει;

◆ Ζητούνται εθελοντές για την στελέχωση μιας ομάδας πολεμιστών του φωτός απέναντι στην συναισθηματική διαφθορά της εποχής – ΓΛ ... Τηλ ... Ιστοσελίδα ... (αφί- σάκι Α4, σε στάσεις λεωφορείων στην Εγνατία, στη Θεο- σαλονίκη)

Μην ψάχνετε τι θελει να πει ο ποιητής. Ο ίδιος ως πρό- σωπο δεν ενδιαφέρει (γι' αυτό και παραλείψαμε τα προ- σωπικά του στοιχεία). Σημασία έχει ο ανορθολογισμός που φουντώνει στις συνθήκες της κρίσης, των προβλημάτων, της μοναξιάς που αυτή γεννά.

Οικονομική Εξόρμηση

Οκτώβρης 2013
Φλεβάρης 2014

Η «Κόντρα»
χρειάζεται τη
στήριξή σας για
να αντέξει

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Μπορούμε να καταλάβουμε τη βιασύνη της κυβέρνησης και των μυστικών υπηρεσιών να βαρτίσουν «τρομοκράτες» τους εκτελεστές των δύο νεοναζί στο Νέο Ηράκλειο. Οι υπόλοιποι, όμως, οι αριστεροί, κοινοβουλευτικοί και εξωκοινοβουλευτικοί, καθεστωτικοί και αντικαθεστωτικοί, γιατί έσπευσαν να υιοθετήσουν

την κυβερνητική εκδοχή, γιατί θέλησαν για μια ακόμη φορά να δώσουν διαπιστευτήρια νομιμοφροσύνης στο αστικό καθεστώς, να βάλουν μόνοι τα όριά τους: μέσα στο πλαίσιο της αστικής νομιμότητας, χωρίς ν' αμφισβητούν το μονοπώλιο της βίας από το αστικό κράτος και τις νόμιμες ή παράνομες συμμορίες του.

μπλουζάκι με σύνθημα των χιτλερικών ταγμάτων εφόδου). Κι εκεί που πήγαν να στήσουν προσκυνητάρι, έφτιαξαν με κεριά μια ρούνα, ένα από τα σημάδια των χιτλερικών SA, για να μην αφήσουν καμιά αμφιβολία για το ποιοι ήταν οι νεκροί. Είναι γνωστό ότι το συγκεκριμένο κτήριο ήταν άντρο ταγμάτων εφόδου που δρούσαν στα Βό-

πο, φοβούμενος ανεξέλεγκτη πόλωση.

– Θα ξεφύγει από το στρίμωγμα η ΧΑ. Ποιος θα το επέτρεπε αυτό; Οσοι αντιφασίστες άρχισαν τις καταγγελίες. Παραπέρα, αυτό το επιχείρημα αποτελεί επιβεβαίωση του ότι περιμένουν από το αστικό κράτος να χτυπήσει το φασισμό και ότι τα βροντώδη συν-

ΒΑΘΥ ΚΟΚΚΙΝΟ

Υποκρισία

Μερικές ώρες πριν εκτελεστούν τα δύο μέλη των νεοναζιστικών ταγμάτων εφόδου στο Νέο Ηράκλειο, ένα μη επανδρωμένο αμερικανικό αεροσκάφος (drone) σκότωσε τον ηγέτη των πακιστανών Ταλιμπάν Χακιμουλάχ Μεχσοούν. Ουδείς από τους εν Ελλάδι ολοφύρομένους μίλησε για ειδική δολοφονία, αδίστακτους δολοφόνους και τα παρόμοια. Οπως δεν χρησιμοποίησε τέτοιους όρους όταν κομάντο του αμερικανικού στρατού δολοφόνησαν τον άοπλο Οσάμα μπιν Λάντεν μέσα στο ίδιο του το σπίτι, μπροστά στα μάτια της γυναίκας του και της μικρής του κόρης. Οπως δεν μίλησαν με παρόμοιο τρόπο, όταν ισραηλινό αεροσκάφος κομμάτιασε τον γηραιό και τετραπληγικό πνευματικό ηγέτη της Χαμάς σείχ Αχμεντ Γιασίν, την ώρα που πάνω στο αναπνευστικό καροτσάκι επέστρεφε στο ταπεινό σπίτι του από το τζαμί όπου είχε πάει για να προσευχηθεί.

Είναι άπειρες οι περιπτώσεις που κρατικά όργανα έχουν σταλεί για να κάνουν εκτελέσεις πολιτικών αντιπάλων, οι οποίοι προηγουμένως έχουν στιγματιστεί επικριτικά ως «διάβολοι», ως «πνεύματα του κακού». Οι δολοφόνοι τους όχι μόνο δεν στιγματίστηκαν, αλλά έγιναν ήρωες κινηματογραφικών ταινιών και βιβλίων. Ας αφήσουν, λοιπόν, οι αστοί την υποκρισία για την υπέρτατη αξία της ανθρώπινης ζωής. Δεν είναι αυτό που τους ενόχλησε στην περίπτωση της εκτέλεσης των δύο μελών των νεοναζιστικών ταγμάτων εφόδου.

Εκείνο που τους ενοχλεί πάντοτε είναι το σπάσιμο του μονοπώλιου στη βία, που γι' αυτούς πρέπει να έχει το κράτος και μόνον αυτό. Ειδικότερα για την περίπτωση του ελληνικού νεοναζιστικού μορφώματος, έχουν και έναν παραπάνω λόγο. Θέλουν αποκλειστικά στα χέρια τους το σύνολο των χειρισμών, γιατί στόχος τους είναι η «εξημέρωση» του ναζισμού και ο εγκιβωτισμός της δράσης του σε πλαίσια που δε θέτουν σε κίνδυνο τη σταθερότητα του συστήματος.

«Killing is no murder» («η θανάτωση δεν είναι έγκλημα») έγραφε ο Λένιν τον Οκτώβρη του 1916, σχολιάζοντας από ηθική άποψη την εκτέλεση του αυστριακού πρωθυπουργού κόμη Καρλ φον Στουργκ από τον σοσιαλδημοκράτη βουλευτή (οπαδό της κεντριστικής γραμμής του Κάουτσκι) Φρίντριχ Αντλερ. Δεν γνωρίζουμε αν η φράση γράφτηκε σ' αγγλικά παραπέμποντας σε κάποια αγγλική ρήση, άγνωστη σ' εμάς, ή αν γράφτηκε έτσι από τον Λένιν για να δώσει έμφαση στην αντιδιαστολή. Ο Λένιν, μολοντί διαφωνούσε από άποψη τακτικής, ζητούσε την ηθική δικαίωση της ενέργειας του Αντλερ, με το μείρασμα προκλήσεων προς τους εργάτες της Αυστρίας.

Ας στιγματίσουμε, λοιπόν, την υποκρισία των αστών και των μικροαστούληδων που έσπευσαν να στοιχηθούν πίσω τους. Ας σταματήσουμε να βλέπουμε τη θανάτωση ως κάτι ουδέτερο, ηθικά καταδικαστέο, ξεχνώντας ότι τα κράτη θανατώνουν καθημερινά ανθρώπους, όχι μόνο σε άδικους πολέμους, όχι μόνο σε αποστολές εκτέλεσης από ειδικές δυνάμεις και πράκτορες, αλλά και σε συνθήκες ειρήνης, ακόμη και στο εσωτερικό των ιμπεριαλιστικών μπροπόλεων.

Σημασία έχει ποιος θανατώνει ποιον. Ναι, είναι εντελώς διαφορετική η δολοφονία του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα από μέλος των ταγμάτων εφόδου, από την εκτέλεση δύο μελών των ταγμάτων εφόδου από άγνωστους μέχρι στιγμής εκτελεστές. Ο λαός μας δείχνει ένα αλάνθαστο αισθητήριο σ' αυτές τις περιπτώσεις. Ξεχωρίζει το ανήθικο από το ηθικό. Γι' αυτό και εξακολουθεί να τιμά με εκδηλώσεις τον αντιφασίστα Φύσσα, ενώ απαξίωσε ν' ασχοληθεί με τους νεκρούς νεοναζί, παρά τους τόνους ηθικολογίας που του σερβίρισαν ραδιοκάναλα και εφημερίδες, παρά τις εμετικές τοποθετήσεις σύμπαντος του αστικού και μικροαστικού πολιτικού κόσμου. Οπως συνέβη και στην περίπτωση της 11ης Σεπτεμβρίου, ο λαός δεν υπάκουσε σ' αυτούς που παριστάνουν τους πνευματικούς και πολιτικούς ταγούς του. Π.Γ.

Εκτελέστηκαν δύο μέλη των ταγμάτων εφόδου

αυτή την εκδοχή, βάζοντας μπροστά την προβοκατορολογία και την πρακτορολογία;

Όχι, δεν προσπαθούμε να κρυφτούμε. Εμείς την άποψή μας θα την πούμε, όμως δεν μπορούμε να φορτώνεις την ευθύνη σ' ένα χώρο (το χώρο της ένοπλης επαναστατικής βίας), χωρίς να έχεις ανάληψη ευθύνης ή έστω κάποια σήγουρα σημαδία που να οδηγούν σ' αυτό το συμπέρασμα. Δεν είναι η πρώτη φορά που χτυπιέται ο χώρος της ακροδεξιάς και καταβάλλεται προσπάθεια να χρεωθεί το χτύπημα στο αντάρτικο πόλης, ενώ ήταν ξεκαθάρισμα λογαριασμών ανάμεσα σε κυκλώματα της νύχτας. Θυμίζουμε την περίπτωση του βουλευτή της ΝΔ Βασίλη Μιχαλολιάκου. Ο ίδιος και η κυβέρνηση χρέωσαν το χτύπημα στη 17Ν και επέμεναν ακόμα και μετά τη διάψευση της οργάνωσης. Ακόμα και σύνταξη «θύματος τρομοκρατίας» έβγαλαν στον Μιχαλολιάκο, μέχρι που ήρθε η ίδια η Αντιτρομοκρατική, χρόνια μετά, και πιστοποίησε επίσημα ότι η βόμβα τοποθετήθηκε από κυκλώματα μαφιόζων «της νύχτας».

Εσπευσαν όλοι να υιοθετή-

Δεν είχαν το θάρρος ούτε στην ηθική πλευρά της υπόθεσης να τοποθετηθούν. Την εξαφάνισαν πίσω από ένα νεφέλωμα υστερικών ψευδο-πολιτικών αναλύσεων, που αποκαλύπταν φόβο και πανικό (θ' αναφερθούμε παρακάτω σ' αυτές). Καταλαβαίνουμε τα αστικά ΜΜΕ που μετέτρεψαν τους νεοναζί σε «άτυχα παλικάρια», όμως οι άλλοι, οι αντιφασίστες, γιατί δεν πήραν θέση επ' αυτού και άφησαν την προπαγάνδα των ΜΜΕ να οργιάζει, προσπαθώντας να σηκώσει κύμα συμπάθειας στον ελληνικό λαό;

Ποιοι ήταν οι εκτελεσθέντες; Ήταν τίποτα άσχετοι ή επιλεκτικά στελέχη των νεοναζιστικών ταγμάτων εφόδου, που εκτελούσαν χρέη σεκιούριτι στα γραφεία μιας από τις πιο «δραστήριες» εοτίες τους; Γείτονες που εμφανίστηκαν σε αστικά ΜΜΕ είπαν ότι κάθε φορά που ήταν ανοιχτά τα γραφεία της συμμορίας έβλεπαν αυτούς τους τέσσερις να παίζουν ρόλο φυλάκων. Η ίδια η νεοναζιστική συμμορία φρόντισε να δείξει ποιοι ήταν, βγάζοντας φωτογραφία τους με τη στολή των ταγμάτων εφόδου (ο ένας μάλιστα φορούσε

ρεία και ευθύνονται για μαχαιρώματα, πυρπολήσεις, τραυματισμούς και ληστείες μεταναστών. Μέχρι τα Μεσόγεια έφτανε η χάρη της συγκεκριμένης συμμορίας. Ακόμα και οι οικογένειές τους φρόντισαν να «δείξουν» τη ΧΑ ως υπεύθυνη για το θάνατό τους, υποστηρίζοντας εμμέσως ότι τα παιδιά τους υπέστησαν κάτι το μοιραίο.

Δε θα έπρεπε οι πραγματικοί αντιφασίστες, ακόμα κι αν διαφωνούσαν πολιτικά, να ξεκαθαρίσουν τουλάχιστον το ηθικό ζήτημα, ώστε να χτυπήσουν το κύμα συμπάθειας που για τους δικούς της λόγους πήγε να σηκώσει η αστική προπαγάνδα;

Ας δούμε, όμως, και τα ψευδο-πολιτικά επιχειρήματα που επιστρατεύτηκαν, συνοδεύοντας την πρακτορολογία και την προβοκατορολογία.

– Θα ενισχυθεί η θεωρία των δύο άκρων: τι αποδείχτηκε; Ότι ο Σαμαράς μάζεψε τους Φαήλους και τους Χρυσανθους και έκανε ο ίδιος διόρθωση στη «γραμμή», μιλώντας στον Πρετεντέρη. Γιατί; Γιατί σ' αυτή τη φάση θέλει τον ΣΥΡΙΖΑ και τους κολαούζους του μαζί του, δε θέλει ν' ανοίξει δεύτερο μέτω-

πο, φοβούμενος ανεξέλεγκτη πόλωση.

– Θα ανακοπεί η ανάπτυξη του αντιφασιστικού κινήματος. Γιατί άραγε; Τι σοί κίνημα είναι αυτό, που επειδή κάποιοι αντιφασίστες (αν πρόκειται για πολιτική πράξη) εκτέλεσαν δύο μέλη των ναζιστικών ταγμάτων εφόδου, εκδικούμενοι όχι μόνο τη δολοφονία του Π. Φύσσα, αλλά και τις δολοφονίες μεταναστών, τα μαχαιρώματα και τα λιντσαρίσματα, βάζει την ουρά στα σκελια; Γιατί να μη συνεχίσει τη δράση του, παράλληλα με τη δράση άλλων αντιφασιστών, που επιλέγουν ν' ανεβάσουν τον πήχη της πολιτικής έντασης, φτάνοντας μέχρι την ένοπλη βία;

– Θα αυξηθεί η καταστολή. Η ίδια παμπάλαια θεωρία. Ίδια σε όλες τις ιστορικές περιόδους. Αν έλεγαν ότι το χτύπημα ήταν άκαιρο (ή άσκοπο, όπως έλεγε ο Λένιν) και μιλούσαν στο όνομα ενός μαζικού επαναστατικού κινήματος, που έχει στο κέντρο της προσοχής του την οργάνωση της μαζικής επαναστατικής βίας, θα νομιμοποιούνταν. Τώρα, όμως έδειξαν απλά την αστική ή μικροαστική τους φύση.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ISSN 2241-6021

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65. ΤΚ 112 52, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΥ 1 και ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898
<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ 81 - ΑΘΗΝΑ

Γραφείτε
συνδρομητές
στην «Κόντρα»

Συνδρομές

Ετήσια 85 ευρώ

Εξάμηνη 45 ευρώ

Λογαριασμός ΕΤΕ: 10087804638

